

Den Europæiske Unions Tidende

L 78

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

24. marts 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 287/2011 af 21. marts 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.... 1
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 288/2011 af 23. marts 2011 om gennemførelse af artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen 13
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 289/2011 af 23. marts 2011 om berigtigelse den ungarske udgave af forordning (EU) nr. 1272/2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention 21
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 290/2011 af 23. marts 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 22

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse 2011/178/FUSP af 23. marts 2011 om ændring af afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen 24

 - 2011/179/EU:
 - ★ Kommissionens afgørelse af 14. december 2010 om statsstøtte C 39/96 (ex NN 127/92) iværksat af Frankrig til fordel for Coopérative d'exportation du livre français (CELF) (meddelt under nummer K(2010) 8938) ⁽¹⁾..... 37

 - 2011/180/EU:
 - ★ Kommissionens afgørelse af 23. marts 2011 om gennemførelse af Rådets direktiv 2002/55/EF for så vidt angår betingelserne for markedsføring af småpakninger med blandinger af standardfrø af forskellige grøntsagssorter tilhørende samme art (meddelt under nummer K(2011) 1760) ⁽¹⁾..... 55
-

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ Afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 5/2010/SU af 9. december 2010 om ændring af afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 4/2004/SU om oprettelse af et finansieringsmekanismeudvalg 57

 - ★ Afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 6/2010/SU af 9. december 2010 om udvidelse af opgaverne for kontoret for EØS' finansieringsmekanisme og den norske finansieringsmekanisme 58
-

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 287/2011

af 21. marts 2011

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, 5 og 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Ved forordning (EF) nr. 610/95 ⁽⁵⁾ ændrede Rådet forordning (EØF) nr. 2737/90 og indførte en endelig told på 33 % på importen af wolframcarbide og sammensmeltet wolframcarbide. Efter en fornyet undersøgelse indledt i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, (»den tidligere fornyede undersøgelse«) blev disse foranstaltninger forlænget med yderligere fem år ved Rådets forordning (EF) nr. 771/98 ⁽⁶⁾.

(4) Ved forordning (EF) nr. 2268/2004 ⁽⁷⁾ indførte Rådet efter en udløbsundersøgelse en antidumpingtold på 33 % på importen af wolframcarbide og sammensmeltet wolframcarbide med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«).

(5) Ved forordning (EF) nr. 1275/2005 ⁽⁸⁾ ændrede Rådet definitionen af varedækningen, således at wolframcarbide blandet med et metallisk pulver også blev dækket.

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2737/90 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på 33 % på importen af wolframcarbide og sammensmeltet wolframcarbide med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Ved afgørelse 90/480/EØF ⁽³⁾ godtog Kommissionen tilsagn fra to store eksportører vedrørende den vare, der er genstand for foranstaltninger.
- (2) Efter at de pågældende to kinesiske eksportører havde trukket deres tilsagn tilbage, indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 2286/94 ⁽⁴⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af den pågældende vare.

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (6) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽⁹⁾ af de gældende endelige antidumpingforanstaltninger modtog Kommissionen den 30. september 2009 en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2. Anmodningen blev indgivet af European Association of Metals (Eurometaux) (»ansøgerne«) på vegne af EU-producenter, der tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde mere end 85 % af den samlede EU-produktionen af wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 264 af 27.9.1990, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 264 af 27.9.1990, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 23.9.1994, s. 8.

⁽⁵⁾ EFT L 64 af 22.3.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 111 af 9.4.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 395 af 31.12.2004, s. 56.

⁽⁸⁾ EUT L 202 af 3.8.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 115 af 20.5.2009, s. 18.

- (7) Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes udløb sandsynligvis vil medføre fortsat eller fornyet dumping med deraf følgende fornyet skade for EU-erhvervsgrenen.

3. Indledning

- (8) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse og offentliggjorde den 30. december 2009 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

4. Undersøgelsen

4.1. Undersøgelsesperiode

- (9) Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping omfattede perioden fra 1. januar 2009 til 31. december 2009 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«). Undersøgelsen af tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fornyet skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2006 til udløbet af den nuværende undersøgelsesperiode (»den betragtede periode«).

4.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (10) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, de øvrige kendte EU-producenter, de eksporterende producenter, importørerne og de brugere, som den vidste var berørt af sagen, producenterne i referencelandet samt repræsentanterne for Kina om indledningen af udløbsundersøgelsen. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (11) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (12) Kommissionen fremsendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og som gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra syv EU-producenter, en eksporterende producent i Kina, en eksporterende producent i referencelandet og tre brugere.
- (13) Ingen af importørerne indsendte besvarelser af spørgeskemaet, afgav andre oplysninger til Kommissionen eller gav sig til kende i løbet af undersøgelsen. Da kun en eksporterende producent fra Kina indgav de ønskede oplysninger, var det ikke nødvendigt at udtage en stikprøve.

- (14) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping med deraf følgende skade, og fastslå Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) EU-producenter

- Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Østrig
- H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Tyskland
- Eurotungstène poudres S.A., Grenoble, Frankrig
- Global Tungsten & Powders spol. s r.o, Bruntál, Tjekkiet
- Treibacher Industrie AG, Althofen, Østrig

b) Referenceland

- Global Tungsten & Powders Corp., USA

c) Brugere

- Sandvik Hard Materials, Epinouze, Frankrig.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (15) Den vare, der er genstand for den nuværende undersøgelse, er wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide med oprindelse i Kina, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 2849 90 30 og ex 3824 30 00.
- (16) Wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide er forbindelser af kulstof og wolfram, der fremstilles ved varmebehandling (opkuling for den første vares vedkommende og smeltning for den tredje vares vedkommende). Disse varer er mellemprodukter, der benyttes som råstoffer ved fremstilling af emner i hårdt metal såsom hårdmetalskæreværktøjer og komponenter med stor slidstyrke, slidbestandige belægninger, borehoveder til olieboring og mineværktøjer samt præge- og lokkeværktøjer til strækning og formning af metaller.
- (17) Den nuværende undersøgelse bekræftede, at den pågældende vare fremstillet af den eksporterende producent og solgt til Unionen, hvad angår fysiske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål, er identisk med den vare, der fremstilles af EU-producenterne og sælges på markedet i Unionen, eller den vare, der fremstilles og sælges i referencelandet, og betragtes derfor som samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

⁽¹⁾ EUT C 322 af 30.12.2009, s. 23.

C. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

1. Indledende bemærkninger

- (18) Det blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, undersøgt, om der for øjeblikket fandt dumping sted, og i bekræftende fald, om udløb af de gældende foranstaltninger eventuelt ville føre til fortsat eller fornyet dumping. Der mindes om, at i forbindelse med undersøgelser i medfør af nævnte artikel genovervejes markedsøkonomisk behandling ikke.
- (19) Som det fremgår ovenfor, var det ikke nødvendigt at anvende stikprøver for de eksporterende producenter i Kina.
- (20) På stikprøvetidspunktet fremgik det, at den eneste samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent tegnede sig for mindre end 5 % af den samlede kinesiske eksport til Unionen. De kinesiske myndigheder og de øvrige berørte parter blev underrettet om, at grundforordningens artikel 18 muligvis ville blive anvendt på grund af de eksporterende producenters beskedne grad af samarbejdsvilje. Kommissionen modtog ingen reaktioner på disse oplysninger.
- (21) Senere i undersøgelsen og som besvarelse af spørgeskemaet korrigerede den samarbejdsvillige eksporterende producent dog fejlen i oplysningerne vedrørende eksportsalget til Unionen og justerede sin eksportmængde til Unionen i opadgående retning. Parallelt hermed blev de mængder af den pågældende vare, der blev eksporteret til Unionen fra Kina, analyseret yderligere på grundlag af Eurostats tal. Som følge heraf og efter kontrol af spørgeskemabesvarelsen blev det konstateret, at den samarbejdsvillige eksporterende producents eksportmængde var meget stor⁽¹⁾. På grundlag af disse resultater blev det konkluderet, at samarbejdsgraden var høj.

2. Dumping af import i den nuværende undersøgelsesperiode

2.1. Referenceland

- (22) Da ingen eksporterende producenter fra Kina blev indrømmet markedsøkonomisk behandling i forbindelse med de tidligere undersøgelser, blev den normale værdi for Kina fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- (23) I indledningsmeddelelsen blev USA foreslået som hensigtsmæssigt referenceland med henblik på fastsættelse af den normale værdi for Kina. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger hertil. Der blev ikke modtaget bemærkninger eller indsigelser i den henseende fra parterne. USA blev også anvendt som referenceland i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, og Kommissionen har ikke konstateret eller modtaget oplysninger om nye eller ændrede

forhold, som ville berettige en ændring. USA blev anset som et repræsentativt referencemarked, navnlig på baggrund af den åbenhed og konkurrence, der præger det amerikanske marked. Desuden indvilligede en producent fra USA i at samarbejde i forbindelse med denne fornyede undersøgelse.

- (24) USA er derfor blevet anvendt som et referenceland med markedsøkonomi i forbindelse med denne fornyede undersøgelse.

2.2. Normal værdi

- (25) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, blev den normale værdi for Kina fastsat på grundlag af kontrollerede oplysninger fra den samarbejdsvillige amerikanske producent i referencelandet, dvs. på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales på hjemmemarkedet i USA for varettyper, for hvilke salget fandtes at finde sted i normal handel.

- (26) Som resultat blev den normale værdi fastsat som den vejede gennemsnitlige hjemmemarkedssalgspris, der blev benyttet af den samarbejdsvillige amerikanske producent ved salg til uafhængige kunder.

- (27) Det blev først efterprøvet, hvorvidt den samarbejdsvillige amerikanske producents samlede hjemmemarkedssalg af den samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, dvs. om det udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den pågældende vare, som var blevet eksporteret til Unionen. Det blev konstateret, at den samarbejdsvillige producent i USA havde et tilstrækkeligt repræsentativt hjemmemarkedssalg i den nuværende undersøgelsesperiode.

- (28) Derefter blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget af samme vare kunne anses for at have fundet sted i normal handel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved for samme vare, som blev solgt på markedet i USA, at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder der var fortjenstgivende i den nuværende undersøgelsesperiode.

- (29) Da det fortjenstgivende salg af samme vare udgjorde mindre end 80 % af det samlede salg, baseredes den normale værdi på den faktiske hjemmemarkedssalgspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne for det fortjenstgivende salg.

2.3. Eksportpris

- (30) Som beskrevet ovenfor, og på baggrund af at den samarbejdsvillige eksporterende producent tegnede sig for over 90 % af den samlede kinesiske import til Unionen, blev eksportprisen undersøgt på grundlag af oplysninger forelagt af den eksporterende producent, dvs. den pris, der faktisk er betalt eller skal betales ved eksport til Unionen, om nødvendigt justeret.

⁽¹⁾ Det nøjagtige procenttal kan ikke offentliggøres af fortrolighedshensyn.

2.4. Sammenligning

- (31) Det vejede gennemsnit af den normale værdi blev sammenlignet med det vejede gennemsnit af eksportprisen for hver enkelt type af den pågældende vare, af fabrik, i samme handelsled og på samme niveau for skatter. For at sikre en rimelig sammenligning blev der taget hensyn til de forskelle i faktorer, som hævdedes og påvistes at berøre prisen og prissammenligneligheden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justering for omkostninger til søfragt og indenlandsk transport, forsikring, bankgebyrer og emballering. Der blev desuden foretaget en justering på 5 % af eksportprisen for eksportskatten og en justering af den normale værdi for moms.

2.5. Dumpingmargen

- (32) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11, blev dumpingmargenen fastsat pr. varetype på grundlag af en sammenligning mellem det vejede gennemsnit af den normale værdi og det vejede gennemsnit af eksportpriserne i samme handelsled. Denne sammenligning viste, at der var tale om en dumpingmargen på over 80 % i den nuværende undersøgelsesperiode, dvs. på et væsentligt højere niveau end det, der blev fastslået i den foregående fornyede undersøgelse (31 %). Dumpingmargenens nøjagtige størrelse kan af fortrolighedshensyn ikke offentliggøres. Beregningerne er baseret på oplysninger forelagt af én eksporterende producent i Kina og én producent i referencelandet. Offentliggørelse af dumpingmargenen ville give den samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina og producenten i referencelandet mulighed for at udlede hinandens normale værdi og eksportpris, hvilket ville udgøre et klart brud på begge parterets ret til fortrolighed.

3. Udvikling i importen, hvis foranstaltningerne ophæves

3.1. Indledende bemærkning

- (33) Oplysningerne i dette afsnit blev tilvejebragt gennem analyse af oplysninger fra henholdsvis den samarbejdsvillige eksporterende producent, fra Eurostat og fra anmodningen om en fornyet undersøgelse.

3.2. De kinesiske eksporterende producenters uudnyttede kapacitet

- (34) De oplysninger om uudnyttet kapacitet, som den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent indsendte, blev forelagt med en margin på +/- 20 % for at respektere kravet om fortrolighed. Produktionskapaciteten i Kina var på 21 000 tons i 2006 og 2007 og steg betragteligt til ca. 35 000 tons i 2008 og NUP, hvilket er en stigning på over 80 % i løbet af den betragtede periode. Disse tal kan anses for at være et konservativt skøn, da der i anmodningen om en fornyet undersøgelse foreligger oplysninger om en produktionskapacitet på ca. 50 000 tons.

- (35) Desuden indberettede den samarbejdsvillige eksporterende producent en betydelig stigning i kapaciteten i løbet af den betragtede periode.

- (36) Det fremgår af de oplysninger, der blev indhentet i forbindelse med undersøgelsen, at den samlede kinesiske produktionskapacitet oversteg den faktiske kinesiske produktion betragteligt (i hvert fald med over 20 000 tons i 2008 og NUP).

- (37) I NUP havde Kina en uudnyttet kapacitet, der var seks gange så stor som forbruget i Unionen (25 000 tons, som skal ses i forhold til EU-forbruget på 3 800 tons).

- (38) På grundlag af ovenstående står det klart, at en stor del af den uudnyttede kapacitet i Kina uden antidumpingforanstaltninger kunne blive udnyttet til at øge eksporten til Unionen.

- (39) Oplysninger, der blev forelagt i forbindelse med undersøgelsen, viste desuden tegn på, at der forekom alvorlige fordrejninger af markedet for de råvarer, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare. For det første anvender de kinesiske myndigheder kvoter i forbindelse med råvarerne. For det andet begrænser de kinesiske myndigheder adgangen til råvarer ved hjælp af eksportskatter og momsabatpolitikker, hvilket også gjaldt for den pågældende vare, jf. betragtning 31. Disse faktorer udgør yderligere elementer, som peger på sandsynlighed for fortsat dumping i dette tilfælde.

3.3. EU-markedets tiltrækningskraft og priserne ved eksport til tredjelande

- (40) Den samarbejdsvillige eksportørs prisoplysninger, som ikke kan offentliggøres af fortrolighedshensyn, viser, at Unionen rent faktisk udgør et interessant marked for de kinesiske eksporterende producenter. I hele den betragtede periode (med undtagelse af 2007) lå de priser, der blev opnået på andre markeder i tredjelande, under de priser, der blev opkrævet i Unionen (mellem 10 og 20 % lavere i forskellige perioder i den betragtede periode).

- (41) Af disse årsager kan det konkluderes, at EU-markedet afgjort er et attraktivt marked for de kinesiske eksportører, hvad angår de priser, der kan opnås.

- (42) De kinesiske eksporterende producenter har således et incitament til at dirigere deres eksport til EU-markedet, hvis foranstaltningerne ophæves. De højere priser, der er fremherskende på EU-markedet, vil gøre det muligt for de kinesiske eksporterende producenter at opnå højere fortjenstmargener.

3.4. Omgåelse af foranstaltningerne

- (43) I 2005 blev foranstaltningerne udvidet til at omfatte endnu en KN-kode, da det blev konstateret, at kinesiske eksportører omgik foranstaltningerne ved at tilsætte wolframcarbidgepulver små mængder af et andet metallisk pulver (som oftest cobalt) ⁽¹⁾. Denne bekræftede praksis for omgåelse er endnu element, der fører til konklusionen om sandsynlighed for fortsat dumping. Den udgør et klart bevis for, at det europæiske marked fortsat er attraktivt for kinesiske eksporterende producenter, som efter al sandsynlighed vil dirigere større mængder wolframcarbidgepulver til EU uden antidumpingforanstaltninger.

3.5. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat dumping

- (44) Ovenstående analyse viser, at kinesisk import fortsat kom ind på EU-markedet til dumpingpriser og med meget høje dumpingmargener. På baggrund af navnlig analysen af prisniveauerne på markederne i EU og i en række tredjelande samt den uudnyttede kapacitet i Kina, kan det konkluderes, at der er sandsynlighed for fortsat dumping, hvis foranstaltningerne ophæves.

D. SITUATION PÅ EU-MARKEDET

1. Definition af EU-erhvervsgrænsen

- (45) I EU fremstilles samme vare af syv virksomheder eller koncerner.
- (46) De anses derfor for at udgøre erhvervsgrænsen i Unionen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, og omtales herefter som »EU-erhvervsgrænsen«.

2. Indledende bemærkning

- (47) Oplysningerne vedrørende import til Den Europæiske Union af den pågældende vare med oprindelse i Kina måtte af fortrolighedshensyn angives i indeksform, jf. grundforordningens artikel 19.
- (48) Da der er medtaget andre varer end den pågældende vare under Eurostats KN-koder (KN-kode 3824 30 00), er følgende analyse, for så vidt angår importmængderne under Taric-kode 3824 30 00 10, blevet foretaget ud fra importoplysninger registreret under Taric-koderne, suppleret med oplysninger, der er indsamlet i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 6. Taric-oplysninger betragtes som fortrolige, da de har en detaljerings-

grad, som gør det muligt at identificere parterne. Dette er årsagen til, at intervaller anvendes i forbindelse med visse oplysninger.

- (49) Oplysningerne om EU-erhvervsgrænsen er indhentet i de syv EU-producenters spørgeskemabesvarelser.

3. Forbrug på EU-markedet

- (50) EU-forbruget blev fastsat på grundlag af EU-erhvervsgrænsens salgsmængder på EU-markedet og importoplysninger fra Eurostat.
- (51) Mellem 2006 og NUP faldt forbruget i Unionen med 62 %, og den største del af faldet fandt sted mellem 2008 og NUP. I NUP faldt forbruget med 63 % sammenlignet med 2008.

Tabel 1

Forbrug

	2006	2007	2008	NUP
Mængde (tons)				
+ Import i alt	1 766	1 885	2 303	755
+ EU-produktion solgt på EU-markedet	8 281	8 334	7 981	3 024
= Forbrug	10 047	10 218	10 284	3 779
Stigning i % i forhold til det foregående år		2 %	1 %	- 63 %

4. Importmængde, markedsandel og priser for dumpingimporten fra Folkerepublikken Kina

- (52) Nedenfor findes en beskrivelse af udviklingen i mængderne, markedsandelene og de gennemsnitlige priser ved dumpingimport fra Kina. Følgende mængde- og prisen-denser er baseret på oplysninger fra Eurostat.

Tabel 2

Import fra Kina

	2006	2007	2008	NUP
Importmængde fra det pågældende land (tons)	Over 700	Over 700	Over 400	Over 60
Indeks (2006 = 100)	100	104	60	11
Markedsandel for importen fra det pågældende land	7,1 %	7,3 %	4,2 %	2,1 %
Pris på import fra det pågældende land (EUR/ton)	25 622	21 883	22 434	22 110
Indeks (2006 = 100)	100	85	88	86

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1275/2005 af 26. juli 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2268/2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af wolframcarbidgepulver og sammensmeltet wolframcarbidgepulver med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 202 af 3.8.2005, s. 1).

- (53) Dumpingimportmængden af den pågældende vare med oprindelse i Kina er faldet med 89 % i den betragtede periode og nåede et niveau på ca. 80 tons i NUP. Markedsandelen faldt også fra 7,1 % i 2006 til 2,1 % i undersøgelsesperioden.
- (54) En mulig årsag til dette fald er en betydelig stigning i Kinas forbrug på hjemmemarkedet i den betragtede periode. Desuden synes de kinesiske myndigheder at forfølge en politik for bevarelse af Kinas wolframressourcer ved hjælp af et system med eksportkvoter og eksporttold.
- (55) Priserne på import fra Kina faldt med 14 % i den betragtede periode. Denne udvikling afspejler den generelle tendens, der også blev konstateret for EU-erhvervsgrenens priser.
- (56) Sammenligningen viste også, at importen fra Kina underbød EU-erhvervsgrenens priser med over 10 %, efter fratrækning af den gældende antidumpingtold. Disse resultater svarer til resultaterne af den seneste fornyede undersøgelse ⁽¹⁾.

5. Import fra andre lande

- (57) Importmængden fra andre lande i den betragtede periode fremgår af nedenstående tabel. Mængde- og pristendenserne er baseret på oplysninger fra Eurostat:

Tabel 3

Import fra andre lande

	2006	2007	2008	NUP
Import fra andre lande (tons)	1 050	1 138	1 873	675
Indeks (2006 = 100)	100	108	178	64
Markedsandel for import fra andre lande	10,5 %	11,1 %	18,2 %	17,9 %
Gennemsnitspris (EUR/ton)	27 309,1	26 626,0	21 607,5	24 867,4
Indeks (2006 = 100)	100	97	79	91
USA's markedsandel	4,2 %	3,9 %	3,9 %	3,6 %
Gennemsnitspris (EUR/ton)	32 948,1	32 356,0	29 353,3	32 054,4
Sydkoreas markedsandel	2,2 %	2,4 %	2,6 %	4,4 %
Gennemsnitspris (EUR/ton)	33 733,8	29 969,5	25 789,0	24 503,7

- (58) Importen fra tredjelande faldt med 36 % i den betragtede periode. Den fulgte en generel markedstendens, som blev udløst af et faldende forbrug (et fald på 62 %), men dog med en anden hastighed. Markedsandelen for denne import steg således fra 10,5 % til 17,9 %. Denne imports virkninger for EU-industrien kan dog ikke anses for at være negative, jf. betragtning 85-88.
- (59) Det bør bemærkes, at Republikken Koreas (Koreas) markedsandel blev fordoblet i den betragtede periode og nåede op på 4,4 %. Koreas gennemsnitlige importpriser faldt i den betragtede periode, men forblev dog konsekvent på et højere niveau end de gennemsnitlige salgspriser for kinesisk eksport.

6. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (60) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation.

6.1. Produktion

- (61) EU-erhvervsgrenens produktion steg først med 5,8 % i 2007 og med 11,6 % i 2008, sammenlignet med 2006, inden den faldt drastisk i NUP — med 56 % i forhold til 2008.

⁽¹⁾ Jf. betragtning 65 i forordning (EF) nr. 2268/2004.

Tabel 4

Samlet EU-produktion

	2006	2007	2008	NUP
Mængde (tons)				
Produktion	10 094	10 679	11 268	4 861
Indeks (2006 = 100)	100	106	112	48

6.2. Kapacitet og kapacitetsudnyttelsesgrad

- (62) Produktionskapaciteten steg med 10,8 % mellem 2006 og NUP. Da produktionen faldt, særlig i NUP, viste den deraf resulterende kapacitetsudnyttelse et generelt fald på 57 % mellem 2006 og NUP, og kapacitetsudnyttelsesgraden nåede således ned på 39 % i NUP.

Tabel 5

Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2006	2007	2008	NUP
Mængde (tons)				
Produktionskapacitet	11 110	11 610	12 230	12 310
Indeks (2006 = 100)	100	105	110	111
Kapacitetsudnyttelse	91 %	92 %	92 %	39 %
Indeks (2006 = 100)	100	101	101	43

6.3. Lagerbeholdninger

- (63) EU-erhvervsgrenens slutlagre steg med 20 % i 2008 sammenlignet med 2006 og faldt derefter med 26 % i løbet af NUP.

Tabel 6

Lagerbeholdninger

	2006	2007	2008	NUP
Mængde (tons)				
Ultimolagre	1 714	1 808	2 054	1 514
Indeks (2006 = 100)	100	106	120	88

6.4. Salgsmængde

- (64) EU-erhvervsgrenens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet faldt lidt mellem 2006 og 2008 og faldt derefter med 61 % mellem

2008 og NUP. Salgsmængderne steg i 2007 og 2008, men faldt markant i løbet af NUP. Denne udvikling stemmer overens med den generelle tendens i retning af faldende forbrug på markedet i Unionen.

Tabel 7

Salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder

	2006	2007	2008	NUP
Mængde (tons)	5 594	5 630	5 874	2 292
Indeks (2006 = 100)	100	101	105	41

6.5. Markedsandel

- (65) EU-erhvervsgrenens markedsandel var relativt stabil mellem 2006 og 2008, men steg med fire procentpoint mellem 2008 og NUP. Samlet set har der været en stigning på 5 procentpoint i den betragtede periode.

Tabel 8

Markedsandel i EU

	2006	2007	2008	NUP
Markedsandel i EU	56 %	55 %	57 %	61 %
Indeks (2006 = 100)	100	99	103	109

6.6. Vækst

- (66) Da faldet i salget var en smule mindre end faldet i forbruget, var EU-erhvervsgrenen i stand til at vinde markedsandele.

6.7. Beskæftigelse

- (67) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen faldt med 17 % mellem 2006 og NUP. Beskæftigelsen faldt også i perioden 2006-2008, hvor produktionen steg lidt, hvilket viser, at EU-erhvervsgrenen gjorde en indsats for at forbedre produktiviteten. Det markante fald i produktionen i NUP medførte dog et stort fald i beskæftigelsen.

Tabel 9

Beskæftigelse

	2006	2007	2008	NUP
Gennemsnit (i den betragtede periode)				
Ansatte i alt	674	667	653	557
Indeks (2006 = 100)	100	99	97	83

6.8. Produktivitet

- (68) EU-erhvervsgrenens produktivitet, målt som produktion pr. ansat pr. år, steg i 2007 og 2008 med henholdsvis 7 % og 15 % sammenlignet med 2006, men faldt med 49 % mellem 2008 og NUP.

Tabel 10

Produktivitet

	2006	2007	2008	NUP
Produktivitet (tons pr. år pr. ansat)	15	16	17	9
Indeks (2006 = 100)	100	107	115	58

6.9. Salgspriser

- (69) EU-erhvervsgrenens gennemsnitspriser, ab fabrik, ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på markedet i Unionen var nedadgående i den betragtede periode. Overordnet set måtte EU-industrien sænke sine priser med 15,4 % mellem 2006 og NUP.
- (70) Som nævnt i betragtning 55 og 56 fulgte priserne på dumpingimporten fra Kina en tendens, der svarede til tendensen for EU-erhvervsgrenens priser, men forblev konsekvent lavere end EU-erhvervsgrenens priser. I NUP var de kinesiske priser over 10 % lavere end EU-erhvervsgrenens priser.

Tabel 11

Enhedspris på EU-markedet

	2006	2007	2008	NUP
Enhedspriser ved salg i Unionen (EUR/ton)	31 030	29 995	29 072	26 241
Indeks (2006 = 100)	100	97	94	85

6.10. Lønninger

- (71) Mellem 2006 og NUP steg gennemsnitslønningerne pr. ansat med 4,8 %.

Tabel 12

Arbejdskraftomkostninger

	2006	2007	2008	NUP
Årlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat	53 614	54 613	56 564	56 221
Indeks (2006 = 100)	100	102	106	105

6.11. Investeringer og evne til at rejse kapital

- (72) Mellem 2006 og 2008 steg den årlige investeringsstrøm i den pågældende vare fremstillet af EU-erhvervsgrenen med 18 %. Mellem 2007 og 2008 steg investeringerne med 103 %. Imidlertid faldt investeringerne i NUP med 65 % sammenlignet med 2008.
- (73) Der blev hovedsageligt investeret i etablering af nye faciliteter, hvor der kan fremstilles wolfram materiale af brugte materialer og skrot. Investeringerne måtte reduceres på grund af: i) faldet i den overordnede produktionsmængde på EU-markedet, ii) fordrejningerne på råvaremarkedet (jf. betragtning 39) og iii) den økonomiske krise.
- (74) I løbet af NUP blev der ikke foretaget betydelige investeringer. Dette kan i vid udstrækning forklares med den økonomiske krise, som begyndte i 2008 og kulminerede i NUP, hvor det blev vanskeligere og vanskeligere at få adgang til ny kapital.

Tabel 13

Investeringer

	2006	2007	2008	NUP
Nettoinvesteringer (000 EUR)	18 403	10 711	21 756	7 568
Indeks (2006 = 100)	100	58	118	41

6.12. Rentabilitet og investeringsafkast

- (75) Takket være de gældende antidumpingforanstaltninger og til dels også EU-erhvervsgrenens indsats for at diversificere råmaterialekilderne var EU-erhvervsgrenen mellem 2006 og 2008 i stand til at opretholde en positiv rentabilitet, om end den overordnet set faldt med 26 % i denne periode. I NUP opnåede EU-erhvervsgrenen dog et langt mindre gunstigt resultat, hvilket viser en vis skrøbelighed i denne sammenhæng.
- (76) Investeringsafkastet fulgte i store træk tendensen for rentabiliteten i hele den betragtede periode.

Tabel 14

Rentabilitet og investeringsafkast

	2006	2007	2008	NUP
Nettofortjeneste ved EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af nettosalg)	10,3 %	5,8 %	7,6 %	- 19,5 %
Investeringsafkast (nettofortjenesten i % af den bogførte nettoværdi af investeringerne)	34,8 %	22,1 %	28,8 %	- 28,6 %

6.13. *Likviditet*

- (77) Tendensen for likviditeten, som er erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter, forblev positiv i den undersøgte periode. Mellem 2006 og NUP faldt den dog med ca. 35 %.

Tabel 15

Likviditet

	2006	2007	2008	NUP
Likviditet (000 EUR)	36 125	39 868	44 102	23 540
Indeks (2006 = 100)	100	110	122	65

6.14. *Dumpingmargenens størrelse*

- (78) Dumpingen fra Kina fortsatte i NUP på et niveau, som ligger betydeligt over foranstalningernes nuværende niveau. På baggrund af fordrejningerne på råvaremarkederne, den uudnyttede kapacitet og priserne på importen fra Kina kan virkningerne af de faktiske dumpingmargener for EU-erhvervsgrenen ikke anses for at være ubetydelige.

6.15. *Genrejsning efter tidligere dumping*

- (79) Det blev undersøgt, om EU-erhvervsgrenen havde genrejst sig efter virkningerne af tidligere dumping. Det blev konkluderet, at den havde formået at genrejse sig efter sådanne virkninger, fordi de gældende antidumpingforanstaltninger havde vist sig at være effektive. Den økonomiske krise stoppede dog denne proces og forværrede EU-erhvervsgrenens vanskeligheder.

7. Virkningerne af dumpingimporten og andre faktorer7.1. *Virkningerne af dumpingimporten*

- (80) Parallelt med det faldende forbrug i Unionen faldt den kinesiske imports markedsandel fra 7,1 % til 2,1 % (jf. betragtning 52). De foreliggende oplysninger tyder på, at denne import skete til priser, der var lavere end EU-erhvervsgrenens priser og også lavere end priserne på importen med oprindelse i andre tredjelande. Baseret på en beregning, som ikke tager hensyn til antidumpingtolden, underbød den kinesiske import EU-erhvervsgrenens priser med 10,7 % i NUP, jf. betragtning 56. Der mindes om, at todsatsen er på 33 %. Følgelig viser niveauet for underbuddet på den ene side effektiviteten af den gældende told og på den anden side behovet for at opretholde foranstalningerne. Denne konklusion bestyrkes af, at det underbud, der blev konstateret, var på samme niveau som det underbud, der blev konstateret i forbindelse med den foregående fornyede undersøgelse. De prismæssige virkninger af dumpingimporten fra Kina for EU-erhvervsgrenen var således uændrede, og da der ikke foreligger beviser for det modsatte, er det sandsynligt, at de vil fortsætte.

7.2. *Virkningen af den økonomiske krise*

- (81) På grund af de meget negative økonomiske forhold, der i NUP var fremherskende i aftagersektoren for wolfram, navnlig i sektoren for stål og skæreværktøjer, som tegner sig for størstedelen af wolframforbruget i Unionen, mindskede EU-erhvervsgrenen produktionen og salget af den pågældende vare drastisk.

- (82) Før krisen havde virksomhederne i aftagersektoren store lagerbeholdninger af wolfram, som ikke var blevet opbygget i løbet af NUP, hvilket også havde virkninger for EU-erhvervsgrenens produktion.

- (83) Da produktionen faldt, og da EU-erhvervsgrenen er kapitalintensiv og således skal fremstille visse mængder for at holde de faste enhedsomkostninger nede, blev rentabiliteten påvirket i alvorlig grad.

- (84) Analysen af EU-erhvervsgrenen før krisen giver dog bevis for effektiviteten af de gældende antidumpingforanstaltninger. Undersøgelsen viste, at de største EU-producenter foretog betydelige investeringer som reaktion på fordrejningerne på markedet for råvarer, samtidig med at de var i stand til at konkurrere på markedet og opretholde en sund forretning.

7.3. *Import fra andre lande*

- (85) Det skønnes, at importmængden fra andre tredjelande faldt med 36 % fra ca. 1 500 tons i 2006 til 675 tons i NUP. Markedsandelen for importen fra andre lande steg fra 10,5 % i 2006 til 17,9 % i NUP. De gennemsnitlige importpriser faldt med 8,9 % mellem 2006 og NUP. De vigtigste importlande var Sydkorea og USA.

- (86) Markedsandelen for importen fra Sydkorea blev fordoblet i den betragtede periode (fra 2,2 % til 4,4 %). De foreliggende oplysninger tyder dog på, at denne import i NUP blev foretaget til priser, der kun var lidt lavere (6,6 %) end EU-erhvervsgrenens priser, men højere (9,8 %) end priserne på importen med oprindelse i Kina.

- (87) Den amerikanske imports markedsandel faldt med 15,1 procentpoint i den betragtede periode (fra 4,2 % til 3,6 %). De foreliggende oplysninger tyder dog på, at denne import i NUP blev foretaget til priser, der var højere end EU-erhvervsgrenens priser og således også betydeligt højere (31 %) end priserne på importen med oprindelse i Kina.

(88) Konkluderende kan det siges, at importen fra Sydkorea og USA, som er blandt de største importører af wolframcarbide til EU, ikke kan have haft negative virkninger for EU-erhvervsgrænsens situation hovedsageligt på grund af prisniveauet (som svarede til eller endog var højere end EU-erhvervsgrænsens prisniveau) og, hvad angår USA, også på grund af den faldende markedsandel.

8. Konklusion

(89) På grund af den gældende, effektive antidumpingtold var EU-erhvervsgrænsen i et vist omfang i stand til at genrejse sig fra virkningerne af tidligere skadevoldende dumping.

(90) Det kan dog ikke konkluderes, at EU-erhvervsgrænsens situation er sikret. Selv om næsten alle skadesindikatorer vedrørende EU-producenternes finansielle situation — som f.eks. rentabilitet, investeringsafkast og likviditet — viste bedring i de første år af den betragtede periode, viste undersøgelsen også, at alle skadesindikatorer viste tegn på en forværring i NUP.

(91) Uanset at faldet i efterspørgslen i NUP delvist kan tilskrives den økonomiske krise, omfattede undersøgelsen en nøje analyse af de virkninger, som dumpingeksport til lave priser fra Kina havde for EU-erhvervsgrænsens situation.

(92) Som det fremgår af betragtning 52, faldt importmængden fra Kina rent faktisk mellem 2006 og NUP. Prisen på denne import faldt med 14 % i samme periode, hvilket ved en analyse, som dækker den betragtede periode på fire år, afspejler udviklingen i EU-erhvervsgrænsens priser. Det er imidlertid bemærkelsesværdigt, at det betragtelige prisfald på kinesisk dumpingimport (15 %) fandt sted mellem 2006 og 2007, dvs. lang tid før den økonomiske krise og i den periode, hvor EU-erhvervsgrænsen befandt sig i genrejsningsprocessen. Priserne på dumpingimport fra Kina stabiliseredes derefter, og det finanskriserelaterede fald synes at være begrænset. Tidspunktet for det betydelige prisfald hos de kinesiske eksportører (før krisen) kunne tyde på, at de iværksatte en mere koncentreret og resolut prisstrategi for at underbygge EU-erhvervsgrænsens priser. Forskellen mellem de kinesiske eksportpriser og EU-erhvervsgrænsens priser var rent faktisk på 27 % og 22,8 % i henholdsvis 2007 og 2008.

(93) I 2008 var de kinesiske eksportpriser 22,8 % lavere end EU-erhvervsgrænsens priser. I løbet af NUP indsnævredes forskellen til 15,7 %. Med det markante fald i forbruget måtte EU-producenterne sænke deres priser for at bevare deres markedsandel.

(94) Importmængden fra andre tredjelande faldt med 36 % i tråd med faldet i forbruget, jf. betragtning 57. På trods af

stigningen i markedsandele kan denne imports virkninger for EU-erhvervsgrænsen ikke betragtes som værende negative, jf. betragtning 88.

(95) Hvad angår EU-erhvervsgrænsens levedygtighed, skal det bemærkes, at de beviser, der er indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viser, at EU-erhvervsgrænsen under normale markedsforhold har været i stand til at konkurrere mod importen fra tredjelande, og selv hvis priserne var lavere end EU-producenternes priser, var forskellen mindre væsentlig end forskellen mellem EU-producenternes priser og de kinesiske priser, jf. betragtning 85-88.

(96) Som følge af forbedringen af EU-erhvervsgrænsens situation i årene forud for NUP investerede erhvervsgrænsen i den nyeste og mest moderne teknologi for at kunne fremstille den pågældende vare af skrot og således i et vist omfang undgå problemer som følge af eksisterende forurening på råvaremarkedet.

(97) Under hensyntagen til EU-erhvervsgrænsens overordnede situation og importen fra Kina i perioden fra 2006 til NUP kan det på baggrund af den positive udvikling i en række indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrænsen konkluderes, at det anses, at EU-erhvervsgrænsen ikke har lidt væsentlig skade i den betragtede periode. Det blev derfor undersøgt, om der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

E. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

1. Indledende bemærkninger

(98) Som allerede vist i betragtning 89-97 har indførelsen af antidumpingforanstaltninger kun til en vis grad gjort det muligt for EU-erhvervsgrænsen at overvinde følgerne af den skade, der er lidt. Da det usædvanligt høje EU-forbrug, som gjorde sig gældende i det meste af den betragtede periode, faldt betragteligt i NUP, fremstod EU-erhvervsgrænsen imidlertid i en udsat og sårbar situation og lider stadigvæk under den skadevoldende virkning af dumpingimporten fra Kina.

(99) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev importen fra det pågældende land vurderet for at fastslå, om der var sandsynlighed for fornyet skade.

2. Eksportmængder fra Kina og priser ved salg til tredjelande

(100) Det blev konstateret, at de kinesiske priser ved salg på markeder i andre tredjelande også var lavere end de priser, der blev krævet i EU (ca. 10-20 % lavere i de forskellige år i hele den betragtede periode, med undtagelse af 2007). Den kinesiske eksportør havde

et betydeligt salg udtrykt i mængde til lande uden for EU, nemlig mere end 80 % af det samlede eksportsalg. Det blev derfor anset, at kinesiske eksporterende producenter ved bortfald af foranstaltningerne ville have et incitament til at omdirigere betydelige eksportmængder fra andre tredjelande til det mere attraktive marked i Unionen.

3. Uudnyttet kapacitet på markedet i Kina

- (101) Oplysninger, som blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste, at der er adgang til en betydelig uudnyttet kapacitet i Kina, jf. betragtning 34-42. Der blev fundet klare tegn på, at en stor del af denne uudnyttede kapacitet uden antidumpingforanstaltninger kunne blive udnyttet til at øge eksporten til Unionen. Dette bekræftes navnlig af, at der ikke er tegn på, at markeder i tredjelande eller hjemmemarkedet kan absorbere yderligere kinesisk produktion.

4. Konklusion

- (102) EU-erhvervsgrenen havde i mange år lidt under følgerne af dumpingimport fra Kina og befinder sig stadig i en vanskelig økonomisk situation.
- (103) Som det fremgår ovenfor, lykkedes det takket være de gældende antidumpingforanstaltninger EU-erhvervsgrenen at genrejse sig fra følgerne af den kinesiske dumpingpraksis. Den befandt sig dog i en vanskelig økonomisk situation i NUP, hvilket hovedsageligt skyldtes den økonomiske krise. Hvis EU-erhvervsgrenen på denne baggrund udsættes for øget import fra det pågældende land til dumpingpriser, er det sandsynligt, at dens salg, markedsandel og salgspriser vil falde yderligere med deraf følgende forværring af dens finansielle situation.
- (104) Som anført i betragtning 56 blev det desuden også konstateret, at det forhold, at de kinesiske producenters salgspriser underbød EU-erhvervsgrenens priser med i gennemsnit næsten 11 %, synes at tyde på, at de kinesiske eksporterende producenter uden foranstaltninger sandsynligvis vil eksportere den pågældende vare til EU-markedet til priser, som er betragteligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser.
- (105) På baggrund af undersøgelsens resultater, dvs. den uudnyttede kapacitet i Kina, de konstaterede fordrejninger på markedet for råvarer, de muligheder, som de eksporterende producenter i det pågældende land har for at øge/eller omdirigere deres eksportmængder til EU-markedet, kinesernes prisadfærd i andre tredjelande og det mere lukrative EU-markeds tiltrækningskraft, vil en eventuel ophævelse af foranstaltningerne medføre sandsynlighed for fornyet skade. På baggrund af den nuværende økonomiske krise ville dette være endnu alvorligere.

F. UNIONENS INTERESSER

1. Indledning

- (106) Det blev i henhold til grundforordningens artikel 21 undersøgt, om det ville være imod Unionens interesser som helhed at opretholde de nuværende antidumpingforanstaltninger. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.
- (107) Det bør erindres, at det i de tidligere undersøgelser blev fastslået, at det ikke var imod Unionens interesser at indføre foranstaltninger. Da denne undersøgelse er en fornyet undersøgelse med analyse af en situation, hvor der allerede har været antidumpingforanstaltninger gældende, giver det endvidere mulighed for at foretage en vurdering af eventuelle uønskede negative virkninger for de pågældende parter af de gældende antidumpingforanstaltninger.

- (108) På dette grundlag blev det undersøgt, om der fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at opretholde foranstaltninger i denne bestemte sag trods konklusionerne om sandsynligheden for fortsat dumping og fornyet skade.

2. EU-erhvervsgrenens interesser

- (109) På baggrund af konklusionerne om EU-erhvervsgrenens situation i betragtning 89-97 og som følge af argumenterne om analysen af sandsynligheden for fornyet skade, jf. betragtning 102-105, kan det således konkluderes, at EU-erhvervsgrenen sandsynligvis vil opleve en alvorlig forværring af sin økonomiske situation, hvis antidumpingforanstaltningerne får lov at udløbe.
- (110) Det anses, at en opretholdelse af foranstaltningerne vil være til fordel for EU-erhvervsgrenen, som så i det mindste skulle blive i stand til at øge salgsmængden og sandsynligvis salgspriserne og derved skabe den omsætning, som er nødvendig for, at den fortsat kan investere i ny teknologi til sine produktionsanlæg. Omvendt vil bortfald af foranstaltningerne stoppe EU-erhvervsgrenens genrejsning og i alvorlig grad true dens levedygtighed og som følge heraf dens eksistens og således mindske udbuddet og konkurrencen på markedet.

3. Importørernes og brugernes interesser

- (111) Én bruger henvendte sig og indsendte en spørgeskema-besvarelse. Den samarbejdsvillige bruger hævdede, at bortfald af foranstaltningerne ikke ville have negative virkninger for konkurrencen på EU-markedet, men at det derimod ville give aftagerindustrien mulighed for at vælge mellem et øget antal leverandører, som konkurrerer på markedsvilkår.

(112) Det skal erindres, at det i tidligere undersøgelser blev konkluderet, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville have væsentlige følger for brugerne ⁽¹⁾. Selv om der har været anvendt foranstaltninger, har importørerne og brugerne i Unionen fortsat kunne købe varen i bl.a. Kina. Det blev heller ikke fremført, at der havde været problemer med at finde andre kilder. Det konkluderes derfor, at en opretholdelse af antidumpingforanstaltningerne sandsynligvis ikke vil have alvorlige følger for importørerne og brugerne i Unionen.

4. Konklusion

- (113) Virkningerne af opretholdelse af foranstaltninger kan forventes at bistå EU-erhvervsgrenen med deraf følgende gavnlige virkninger for konkurrenceforholdene på EU-markedet og en mindskelse af truslen om lukninger og betydelige tab af arbejdspladser.
- (114) Ydermere kan opretholdelsen af foranstaltningerne forventes at være til fordel for brugerne/importørerne ved at bevare en bred vifte af leverandører på EU-markedet.
- (115) På baggrund af ovenstående analyse konkluderes det, at opretholdelse af foranstaltningerne ikke er i modstrid med Unionens interesser.

G. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (116) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det er hensigten at anbefale, at de nuværende foranstaltninger

opretholdes. Parterne fik desuden en frist til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte fremlæggelse af oplysninger. Der blev taget behørigt hensyn til indlæg og bemærkninger.

- (117) Det fremgår af det ovenstående, at antidumpingforanstaltningerne, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2, vedrørende importen af wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide med oprindelse i Kina bør opretholdes. Det skal erindres, at disse foranstaltninger består af værditold —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af wolframcarbide, wolframcarbide blandet med et metallisk pulver og sammensmeltet wolframcarbide, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 2849 90 30 og ex 3824 30 00 ⁽²⁾ (Taric-kode 3824 30 00 10), med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Antidumpingtolden fastsættes til 33 % af nettoprisen, frit Den Europæiske Unions grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer.

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2011.

På Rådets vegne

MARTONYI J.

Formand

⁽¹⁾ Jf. betragtning 101 i forordning (EF) nr. 2268/2004.

⁽²⁾ Partiklerne er uregelmæssige og ikke frit flydende i modsætning til partiklerne i »presseklart pulver«, der er kugle- eller kornformede, homogene og frit flydende. Den manglende flydeevne kan måles ved hjælp af en kalibreret tragt, f.eks. et HALL-flowmeter efter ISO-standard 4490.

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 288/2011**af 23. marts 2011****om gennemførelse af artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 2. marts 2011 forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen.
- (2) Den 17. marts 2011 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution UNSCR 1973 (2011), som udvidede anvendelsesområdet for de restriktive foranstalt-

ninger, der var blevet indført med resolution UNSCR 1970 (2011), og indførte yderligere restriktive foranstaltninger mod Libyen.

- (3) Listerne over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, som findes i bilag II og III til forordning (EU) nr. 204/2011, bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II og III forordning (EU) nr. 204/2011 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 2011.

På Rådets vegne
MARTONYI J.
Formand

⁽¹⁾ EUT L 58 af 3.3.2011, s. 1.

BILAG I

»BILAG II

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, jf. artikel 6, stk. 1**1. GADDAFI, Aisha Muammar**

Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

Datter af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

2. GADDAFI, Hannibal Muammar

Pasnummer: B/002210. Fødselsdato: 20.9.1975. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

3. GADDAFI, Khamis Muammar

Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

4. GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Fødselsdato: 1942. Fødested: Sirte, Libyen.

Leder af Revolutionen, øverstbefalende for de væbnede styrker. Er ansvarlig for at have beordret undertrykkelse af demonstrationer og menneskerettighedskrænkelser.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

5. GADDAFI, Mutassim

Fødselsdato: 1976. Fødested: Tripoli, Libyen.

National sikkerhedsrådgiver. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

6. GADDAFI, Saif al-Islam

Direktør, Gaddafifonden. Pasnummer: B014995. Fødselsdato: 25.6.1972. Fødested: Tripoli, Libyen. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Opildnende offentlige opfordringer til vold mod demonstranter.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

7. DORDA, Abu Zayd Umar

Direktør for den eksterne sikkerhedsorganisation. Loyal tilhænger af regimet. Chef for den eksterne efterretnings-tjeneste.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

8. JABIR, Generalmajor Abu Bakr Yunis

Fødselsdato: 1952. Fødested: Jalo, Libyen.

Forsvarsminister. Overordnet ansvar for de væbnede styrkers handlinger.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

9. MATUQ, Matuq Mohammed

Fødselsdato: 1956. Fødested: al-Khums.

Minister for offentlige værker. Højtstående medlem af regimet. Er involveret i de Revolutionære Komitéer. Har tidligere været involveret i undertrykkelse af modstand og brug af vold.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

10. GADDAFI, Mohammed Muammar

Fødselsdato: 1970. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

11. GADDAFI, Saadi

Pasnummer: 014797. Fødselsdato: 25.5.1973. Fødested: Tripoli, Libyen.

Øverstbefalende for specialstyrkerne. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

12. GADDAFI, Saif al-Arab

Fødselsdato: 1982. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

13. AL-SENUSSI, Oberst Abdullah

Fødselsdato: 1949. Fødested: Sudan.

Direktør for den militære efterretningstjeneste. Den militære efterretningstjeneste deltager i undertrykkelsen af demonstrationer. Er mistænkt for tidligere at have deltaget i massakre i Abu Selim-fængslet. Dømt in absentia for bombeattentat mod UTA-fly. Muammar GADDAFI's svoger.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

Enheder**1. Den Libyske Centralbank**

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

2. Libyan Investment Authority

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Også kendt som: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) 1 Fateh Tower Office No.99, 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

3. Libyan Foreign Bank

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

5. Libyan National Oil Corporation

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011«

BILAG II

»BILAG III

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, jf. artikel 6, stk. 2

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den
1.	ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud	Stilling: Kommandør for de væbnede styrker	Tredjekommanderende i de væbnede styrker. Spiller en væsentlig rolle i den militære efterretningstjeneste.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Stilling: Chef for terrorbekæmpelse i den eksterne sikkerhedsorganisation, fødselsdato: 1952, fødested: Tripoli, Libyen	Fremtrædende medlem af de Revolutionære Komitéer. Muammar GADDAFIs nære medarbejder.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Stilling: Vicedirektør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Fremtrædende medlem af regimet. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Stilling: Vicedirektør for den militære efterretningstjeneste	Højtstående medlem af regimet.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéer, fødested: Sirte, Libyen	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéers forbindelses-kontor, pasnummer: B010574, fødselsdato: 1.7.1950	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Stilling: Chef for Muammar GADDAFIs personlige sikkerhedstjeneste, fødselsdato: 1946, fødested: Houn, Libyen	Ansvar for regimets sikkerhed. Har tidligere brugt vold mod dissidenter.	28.2.2011
8.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Fødselsdato: 1952, fødested: Egypten	Muammar GADDAFIs fætter. Han menes siden 1995 at have haft kommandoen over en militær elitestyrke med ansvar for Gaddafis personlige sikkerhed og for at spille en vigtig rolle i den eksterne sikkerhedsorganisation. Han har været involveret i planlægningen af operationer mod libyske dissidenter i udlandet og var direkte involveret i terroraktiviteter.	28.2.2011
9.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Fødselsdato: 1948, fødested: Sirte, Libyen	Muammar GADDAFIs fætter. Sayyid deltog i 1980'erne i en mordkampagne mod dissidenter og er angiveligt ansvarlig for adskillige dødsfald i Europa. Han menes også at være involveret i våbenkøb.	28.2.2011
10.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Fødselsdato: 1952, fødested: Al Bayda, Libyen	Muammar GADDAFIs kone. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
11.	SALEH, Bachir	Fødselsdato: 1946, fødested: Traghen	GADDAFIs kabinetschef. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
12.	TOHAMI, General Khaled	Fødselsdato: 1946, fødested: Genzur	Direktør for det interne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den
13.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Fødselsdato: 1. juli 1949, fødested: Al-Bayda	Direktør for efterretningsafdelingen i det eksterne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
14.	ZARTI, Mustafa	Fødselsdato: 29. marts 1970, østrigsk statsborger (pasnummer: P1362998, gyldigt 6. november 2006 - 5. november 2016)	Tæt forbindelse til regimet og viceadministrerende direktør for »Libyan Investment Authority«, medlem af bestyrelsen for National Oil Corporation, og næstformand for First Energy Bank i Bahrain.	10.3.2011
15.	EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou		Generalsekretær i Den Generelle Folkekongres; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
16.	AL-MAHMOUDI, Baghdadi		Premierminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
17.	HIJAZI, Mohamad Mahmoud		Sundheds- og miljøminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
18.	ZLITNI, Abdelhaziz	Fødselsdato: 1935	Planlægnings- og finansminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
19.	HOUEJ, Mohamad Ali	Fødselsdato: 1949 Fødested: Al-Azizia (tæt på Tripoli)	Industri-, økonomi- og handelsminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
20.	AL-GAOU, Abdelmajid		Landbrugsminister og minister for dyre- og havressourcer i oberst Gaddafis regering.	21.3.2011
21.	AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug		Socialminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
22.	FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad		Uddannelsesminister og minister for videregående uddannelse og forskning i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
23.	ZIDANE, Mohamad Ali		Transportminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
24.	KOUSSA, Moussa Mohamad		Udenrigsminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
25.	MANSOUR, Abdallah		Oberst Gaddafis nærtstående samarbejdspartner; fremtrædende rolle i sikkerhedstjenesterne og tidligere direktør for radio og tv; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011

Enheder

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den
1.	Libyan Housing and Infrastructure Board (HIB) (det libyske bolig- og infrastrukturnævn)	Tajora, Tripoli, Libyen Lov nr.: 60/2006 fra Libyens Generelle Folkekomité Tlf.: +218 21 369 1840, fax: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og hans familie og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	10.3.2011
2.	Fonds de développement économique et social (FDES) (fonden for økonomisk og social udvikling)	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Tripoli, Libyen Tlf.: +218 21 490 8893 - fax: +218 21 491 8893 - e-mail: info@esdf.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company - LAAICO (libysk-arabisk-afrikansk investeringselskab)	Websted: http://www.laico.com Selskab stiftet i 1981. 76351 Janzour-Libyen. 81370 Tripoli-Libyen Tlf.: +218 (21) 4890146 - 4890586 - 4892613 fax: +218 (21) 4893800 - 4891867, e-mail: info@laico.com	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
4.	Fondation Qadhafi pour les associations caritatives et le développement (Gaddafifonden for velgørenhedsforeninger og udvikling)	Oplysninger vedrørende administrationen: Hay Alandalus - Jian St. - Tripoli - PB: 1101 - LIBYEN, Tlf.: (+218) 214778301 - fax: (+218) 214778766; e-mail: info@gicdf.org	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
5.	Fondation Waatassimou (Waatassimou-fonden)	Hjemsted i Tripoli.	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
6.	Office général de la radio et de la télévision libyenne (libysk radios og tv's hovedkontor)	Oplysninger: Tlf.: +218 21 444 59 26; +21 444 59 00; fax: +218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; e-mail: info@ljbc.net	Offentlige opfordringer til had og vold ved deltagelse i misinformationskampagner i forbindelse med vold mod demonstranter.	21.3.2011
7.	Revolutionsgarden		Involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
8.	National Commercial Bank (den nationale handelsbank)	Orouba Street AlBayda, Libyen, Tlf.: +218 21-361-2429 fax: +218 21-446-705 www.ncb.ly	National Commercial Bank er en kommerciel bank i Libyen. Banken blev oprettet i 1970 og har hjemsted i AlBayda, Libyen. Den har afdelinger i Tripoli og AlBayda samt filialer i Libyen. Den ejes 100 % af regeringen og er en potentiel kilde til finansiering af regimet.	21.3.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den
9.	Gumhouria Bank (Gumhouriabanken)	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripoli Libyen Tlf.: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 fax: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 e-mail: info@gumhouria-bank.com.ly websted: www.gumhouria-bank.com.ly	Gumhouria Bank er en kommerciel bank i Libyen. Banken blev oprettet i 2008 ved en fusion mellem Al Ummah- og Gumhouriabanken. Den ejes 100 % af regeringen og er en potentiel kilde til finansiering af regimet.	21.3.2011
10.	Sahara Bank (Saharabanken)	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripoli Libyen, Tlf.: +218 21-379-0022 fax: +218 21-333-7922 e-mail: info@saharabank.com.ly websted: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank er en kommerciel bank i Libyen. Den ejes 81 % af regeringen og er en potentiel kilde til finansiering af regimet.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining (Azzawiaraf- finaderiet)	P.O. Box 6451 Tripoli Libyen Tlf.: +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO) (Olie- og Gasforarbejd- ningsvirksomheden Ras Lanuf)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libyen Tlf.: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 fax: +218 21-360-5174 e-mail: info@raslanuf.ly Website: www.raslanuf.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011
13.	Brega	Hovedkontor: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Tlf.: 2 - 625021-023 / 3611222 fax: 3610818 telex: 30460 / 30461 / 30462	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripoli Libyen Tlf.: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 fax: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 e-mail: info@soc.com.ly Website: www.soc.com.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den
15.	Waha Oil Company	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripoli Tarabulus Libyen Postal Address: P.O. Box 395 Tripoli Libyen Tlf.: +218 21-3331116 fax: +218 21-3337169 telex: 21058	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 289/2011**af 23. marts 2011****om berigtigelse den ungarske udgave af forordning (EU) nr. 1272/2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 43, litra a), aa), c), d), f), j), k) og l), sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den ungarske udgave af Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 ⁽²⁾ indeholder to fejl, der skal berigtiges med virkning fra anvendelsesdatoen for forordning (EU) nr. 1272/2009.

- (2) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

(vedrører kun den ungarske udgave)

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 349 af 29.12.2009, s. 1.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 290/2011**af 23. marts 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	ET	73,9
	IL	82,8
	MA	53,7
	TN	115,9
	TR	81,7
	ZZ	81,6
0707 00 05	EG	170,1
	TR	147,0
	ZZ	158,6
0709 90 70	MA	39,2
	TR	109,9
	ZZ	74,6
0805 10 20	EG	54,1
	IL	78,1
	MA	53,8
	TN	51,1
	TR	74,0
	ZZ	62,2
0805 50 10	EG	66,4
	MA	45,2
	TR	53,6
	ZZ	55,1
0808 10 80	AR	91,7
	BR	88,0
	CA	88,7
	CL	99,7
	CN	84,0
	MK	50,2
	US	143,1
	UY	66,1
	ZA	98,4
	ZZ	90,0
0808 20 50	AR	92,8
	CL	83,9
	CN	56,3
	US	79,9
	ZA	97,0
	ZZ	82,0

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2011/178/FUSP

af 23. marts 2011

om ændring af afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 28. februar 2011 vedtog Rådet afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen⁽¹⁾, til gennemførelse af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1970 (2011).
- (2) Den 17. marts 2011 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd UNSCR 1973 (2011), som udvidede anvendelsesområdet for de restriktive foranstaltninger, der blev indført med UNSCR 1970 (2011) og indførte yderligere restriktive foranstaltninger mod Libyen.
- (3) Afgørelse 2011/137/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte en række foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2011/137/FUSP ændres hermed som følger:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre luftfartøjer under deres jurisdiktion i at flyve i libysk luftrum.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på luftfartøjer, hvis eneste formål er humanitært, som f.eks. at levere eller lette levering af bistand, herunder beholdninger af lægemidler og medicinsk udstyr, fødevarer, humanitære hjælpearbejdere og relateret bistand, eller at evakuere udenlandske statsborgere fra Libyen, og det finder heller ikke anvendelse på flyvninger, der er tilladt i medfør af punkt 4 og 8 i UNSCR 1973

(2011), eller på andre flyvninger, der af medlemsstater, der handler i overensstemmelse med den bemyndigelse, der er givet i punkt 8 i UNSCR 1973 (2011), skønnes nødvendige til fordel for det libyske folk.«.

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne inspicerer i overensstemmelse med deres nationale myndigheder, deres nationale lovgivning og folkeretten, navnlig havretten og relevante internationale aftaler om civil luftfart, skibe og luftfartøjer til og fra Libyen på deres område, herunder deres søhavne og luft-havne og på åbent hav, hvis de har oplysninger, der giver rimelig grund til at antage, at fragten på sådanne skibe og luftfartøjer indeholder produkter, som det i henhold denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere.«.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 4a

1. Medlemsstaterne skal nægte ethvert luftfartøj, der er registreret i Libyen eller ejes eller drives af libyske statsborgere eller selskaber, tilladelse til at lette fra, lande på eller overflyve deres territorier, medmindre den specifikke flyvning på forhånd er godkendt af Sanktionskomitéen, eller medmindre det drejer sig om en nødlanding.

2. Medlemsstaterne skal nægte ethvert luftfartøj tilladelse til at lette fra, lande på eller overflyve deres territorium, hvis de har oplysninger, der giver rimelig grund til at antage, at luftfartøjet indeholder produkter, som det i henhold til denne afgørelse er forbudt at levere, sælge, overføre eller eksportere, herunder levering af bevæbnede lejesoldater, medmindre det drejer sig om en nødlanding.«.

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for

a) personer, der er opført på listen i bilag I til UNSCR 1970 (2011), og andre personer, som Sikkerhedsrådet eller udvalget har udpeget i overensstemmelse med punkt 22 i UNSCR 1970 (2011), og punkt 23 i UNSCR 1973 (2011), jf. bilag I til denne afgørelse

(¹) EUT L 58 af 3.3.2011, s. 53.

b) personer, der ikke er omfattet af bilag I til denne afgørelse, men som er involveret eller meddelagtige i at beordre, kontrollere eller på anden måde styre grove menneskerettighedskrænkelser mod personer i Libyen, bl.a. ved at være involveret eller meddelagtige i at planlægge, lede, beordre eller gennemføre angreb i strid med folkeretten, herunder luftbombardementer, på civilbefolkningen og civile faciliteter eller handle for, på vegne af eller under deres ledelse, jf. bilag II til denne afgørelse.«.

5) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Alle pengemidler, andre finansielle aktiver og økonomiske ressourcer, som ejes eller kontrolleres direkte eller indirekte:

a) af personer og enheder, der er opført på listen i bilag II til UNSCR 1970 (2011), og andre personer og enheder, som Sikkerhedsrådet eller udvalget har udpeget i overensstemmelse med punkt 22 i UNSCR 1970 (2011), og punkt 19 og 23 i UNSCR 1973 (2011) jf. listen i bilag III til denne afgørelse

b) af personer og enheder, der ikke er omfattet af bilag III til denne afgørelse, men som er involveret eller meddelagtige i at beordre, kontrollere eller på anden måde styre grove menneskerettighedskrænkelser mod personer i Libyen, bl.a. ved at være involveret eller meddelagtige i at planlægge, lede, beordre eller gennemføre angreb i strid med folkeretten, herunder luftbombardementer, på civilbefolkningen og civile faciliteter, eller af de libyske myndigheder, eller af personer eller enheder, der har overtrådt eller medvirket til at overtræde bestemmelserne i UNSCR 1970 (2011) eller i denne afgørelse, eller af personer eller enheder, der handler på deres vegne eller under deres ledelse, eller af enheder, der ejes eller kontrolleres af dem, eller af personer eller enheder, der er opført på listen i bilag III, jf. listen i bilag IV til denne afgørelse,

indefrysés.«.

6) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»4a Med hensyn til personer og enheder, der er opført på listen i bilag IV til denne afgørelse, kan der også gøres undtagelse for pengemidler og økonomiske ressourcer, som er nødvendige til humanitære formål, som f.eks. at levere eller lette levering af bistand, herunder beholdninger af lægemidler og medicinsk udstyr, fødevarer, levering af elektricitet, humanitære hjælpearbejdere og relateret bistand, eller at evakuere udenlandske statsborgere fra Libyen.«.

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Medlemsstaterne skal stille krav om, at deres statsborgere, personer, der er underlagt deres jurisdiktion, og virksomheder, der er oprettet på deres områder eller underlagt deres jurisdiktion, udviser årvågenhed, når de gør forretninger med enheder, der er oprettet i Libyen eller underlagt Libyens jurisdiktion, og alle enkeltpersoner og enheder, der handler på deres vegne eller efter deres anvisninger, og enheder, der ejes eller kontrolleres af dem, med henblik på at forhindre forretning, der kunne bidrage til vold og magtanvendelse over for civile.«.

Artikel 2

Bilag I, II, III, og IV til afgørelse 2011/137/FUSP erstattes af teksten i henholdsvis bilag I, II, III og IV til denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 2011.

På Rådets vegne

MARTONYI J.

Formand

BILAG I

»BILAG I

Liste over personer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a)**1. AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed**

Pasnummer: B010574. Fødselsdato: 1.7.1950.

Chef for de Revolutionære Komitéers forbindelseskontor. De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

2. DIBRI, Abdulqader Yusef

Fødselsdato: 1946. Fødested: Houn, Libyen.

Chef for Muammar GADDAFI's personlige sikkerhedstjeneste. Ansvar for regimets sikkerhed. Har tidligere brugt vold mod dissidenter.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

3. DORDA, Abu Zayd Umar

Direktør i den eksterne sikkerhedsorganisation. Loyal tilhænger af regimet. Chef for den eksterne efterretningstjeneste.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

4. JABIR, Generalmajor Abu Bakr Yunis

Fødselsdato: 1952. Fødested: Jalo, Libyen.

Forsvarsminister. Overordnet ansvar for de væbnede styrkers handlinger.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

5. MATUQ, Matuq Mohammed

Fødselsdato: 1956. Fødested: al-Khums.

Minister for offentlige værker. Højtstående medlem af regimet. Er involveret i de Revolutionære Komitéer. Har tidligere været involveret i undertrykkelse af modstand og brug af vold.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

6. QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed

Fødselsdato: 1948. Fødested: Sirte, Libyen.

Muammar GADDAFI's fætter. Sayyid deltog i 1980'erne i en mordkampagne mod dissidenter og er angiveligt ansvarlig for adskillige dødsfald i Europa. Han menes også at være involveret i våbenkøb.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

7. GADDAFI, Aisha Muammar

Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

Datter af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

8. GADDAFI, Hannibal Muammar

Pasnummer: B/002210. Fødselsdato: 20.9.1975. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

9. GADDAFI, Khamis Muammar

Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

10. GADDAFI, Mohammed Muammar

Fødselsdato: 1970. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

11. GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Fødselsdato: 1942. Fødested: Sirte, Libyen.

Leder af Revolutionen, øverstbefalende for de væbnede styrker. Er ansvarlig for at have beordret undertrykkelse af demonstrationer og menneskerettighedskrænkelser.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

12. GADDAFI, Mutassim

Fødselsdato: 1976. Fødested: Tripoli, Libyen.

National sikkerhedsrådgiver. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

13. GADDAFI, Saadi

Pasnummer: 014797. Fødselsdato: 25.5.1973. Fødested: Tripoli, Libyen.

Øverstbefalende for specialstyrkerne. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

14. GADDAFI, Saif al-Islam

Fødselsdato: 1982. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

15. GADDAFI, Saif al-Islam

Pasnummer: B014995. Fødselsdato: 25.6.1972. Fødested: Tripoli, Libyen.

Direktør for Gaddafifonden. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Opildnende offentlige opfordringer til vold mod demonstranter.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

16. AL-SENUSSI, Oberst Abdullah

Fødselsdato: 1949. Fødested: Sudan.

Direktør for den militære efterretningstjeneste. Den militære efterretningstjeneste deltager i undertrykkelsen af demonstrationer. Er mistænkt for tidligere at have deltaget i massakre i Abu Selim-fængslet. Dømt in absentia for bombeattentat mod UTA-fly. Muammar GADDAFIs svoger.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

17. AL GADDAFI, Quren Salih Quren

Libyens ambassadør i Tchad. Har forladt Tchad og er taget til Sabha. Direkte involveret i at hverve og koordinere lejesoldater for regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011

18. AL KUNI, Oberst Amid Husain

Guvernør i Ghat (det sydlige Libyen). Direkte involveret i at hverve lejesoldater.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011*

BILAG II

»BILAG II

Liste over personer og enheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b)

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud	Stilling: Kommandør for de væbnede styrker	Tredjekommanderende i de væbnede styrker. Spiller en væsentlig rolle i den militære efterretningstjeneste.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Stilling: Chef for terrorbekæmpelse i den eksterne sikkerhedsorganisation, fødselsdato: 1952, fødested: Tripoli, Libyen	Fremtrædende medlem af de Revolutionære Komiteer. Muammar GADDAFIs nære medarbejder.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Stilling: Vicedirektør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Fremtrædende medlem af regimet. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Stilling: Vicedirektør for den militære efterretningstjeneste	Højtstående medlem af regimet.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Stilling: Chef for de Revolutionære Komiteer, fødested: Sirte, Libyen	De Revolutionære Komiteer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
6.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Fødselsdato: 1952, fødested: Egypten	Muammar GADDAFIs fætter. Han menes siden 1995 at have haft kommandoen over en militær elitestyrke med ansvar for Gaddafis personlige sikkerhed og for at spille en vigtig rolle i den eksterne sikkerhedsorganisation. Han har været involveret i planlægningen af operationer mod libyske dissidenter i udlandet og var direkte involveret i terroraktiviteter.	28.2.2011
7.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Fødselsdato: 1952, fødested: Al Bayda, Libyen	Muammar GADDAFIs kone. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
8.	SALEH, Bachir	Fødselsdato: 1946, fødested: Traghan	GADDAFIs kabinetschef. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
9.	General TOHAMI, Khaled	Fødselsdato: 1946, fødested: Genzur	Direktør for det interne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
10.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Fødselsdato: 1. juli 1949, fødested: Al-Bayda	Direktør for efterretningsafdelingen i det eksterne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
11.	EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou		Generalsekretær i Den Generelle Folketingskongres; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
12.	AL-MAHMOUDI, Baghdadi		Premierminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
13.	HIJAZI, Mohamad Mahmoud		Sundheds- og miljøminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
14.	ZLITNI, Abdelhaziz	Fødselsdato: 1935	Planlægnings- og finansminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
15.	HOUEJ, Mohamad Ali	Fødselsdato: 1949 Fødested: Al-Azizia (tæt på Tripoli)	Industri-, økonomi- og handelsminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
16.	AL-GAOU, Abdelmajid		Landbrugsminister og minister for dyre- og havressourcer i oberst Gaddafis regering.	21.3.2011
17.	AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug		Socialminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
18.	FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad		Uddannelsesminister og minister for videregående uddannelse og forskning i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
19.	ZIDANE, Mohamad Ali		Transportminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
20.	KOUSSA, Moussa Mohamad		Udenrigsminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
21.	MANSOUR, Abdallah		Oberst Gaddafis nærtstående samarbejdspartner; fremtrædende rolle i sikkerhedstjenesterne og tidligere direktør for radio og tv; involveret i vold mod demonstranter	21.3.2011*

BILAG III

»BILAG III

Liste over personer og enheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a)**1. GADDAFI, Aisha Muammar**

Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

Datter af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

2. GADDAFI, Hannibal Muammar

Pasnummer: B/002210. Fødselsdato: 20.9.1975. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

3. GADDAFI, Khamis Muammar

Fødselsdato: 1978. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

4. GADDAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Fødselsdato: 1942. Fødested: Sirte, Libyen.

Leder af Revolutionen, øverstbefalende for de væbnede styrker. Er ansvarlig for at have beordret undertrykkelse af demonstrationer og menneskerettighedskrænkelser.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

5. GADDAFI, Mutassim

Fødselsdato: 1976. Fødested: Tripoli, Libyen.

National sikkerhedsrådgiver. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

6. GADDAFI, Saif al-Islam

Direktør for Gaddafifonden. Pasnummer: B014995. Fødselsdato: 25.6.1972. Fødested: Tripoli, Libyen. Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Opildnende offentlige opfordringer til vold mod demonstranter.

Dato for FN's optagelse på listen: 26.2.2011.

7. DORDA, Abu Zayd Umar

Direktør i den eksterne sikkerhedsorganisation. Loyal tilhænger af regimet. Chef for den eksterne efterretningstjeneste.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

8. JABIR, Generalmajor Abu Bakr Yunis

Fødselsdato: 1952. Fødested: Jalo, Libyen.

Forsvarsminister. Overordnet ansvar for de væbnede styrkers handlinger.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

9. MATUQ, Matuq Mohammed

Fødselsdato: 1956. Fødested: al-Khums.

Minister for offentlige værker. Højtstående medlem af regimet. Er involveret i De Revolutionære Komitéer. Har tidligere været involveret i undertrykkelse af modstand og brug af vold.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

10. GADDAFI, Mohammed Muammar

Fødselsdato: 1970. Fødested: Tripoli, Libyen.

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

11. GADDAFI, Saadi

Stilling: Øverstbefalende for specialstyrkerne

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet. Øverstbefalende for militærenheder, der deltager i undertrykkelsen af demonstrationer.

Fødselsdato: 25.5.1973. Fødested: Tripoli, Libyen. Pasnummer: 014797.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

12. GADDAFI, Saif al-Islam

Søn af Muammar GADDAFI. Tæt forbindelse til regimet.

Fødselsdato: 1982. Fødested: Tripoli, Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

13. AL-SENUSSI, Oberst Abdullah

Fødselsdato: 1949. Fødested: Sudan.

Direktør for den militære efterretningstjeneste. Den militære efterretningstjeneste deltager i undertrykkelsen af demonstrationer. Er mistænkt for tidligere at have deltaget i massakre i Abu Selim-fængslet. Dømt in absentia for bombeattentat mod UTA-fly. Muammar GADDAFIs svoger.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 28.2.2011)

Enheder**1. Den Libyske Centralbank**

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

2. Libyan Investment Authority

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Også kendt som: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) 1 Fateh Tower Office No. 99 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

3. Libyan Foreign Bank

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011 (EU: 10.3.2011)

5. Libyan National Oil Corporation

Kontrolleres af Muammar GADDAFI og hans familie og er en potentiel kilde til finansiering af hans regime.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libyen

Dato for FN's optagelse på listen: 17.3.2011

BILAG IV

»BILAG IV

Liste over personer og enheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b)

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud	Stilling: Kommandør for de væbnede styrker	Tredjekommanderende i de væbnede styrker. Spiller en væsentlig rolle i den militære efterretningstjeneste.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Stilling: Chef for terrorbekæmpelse i den eksterne sikkerhedsorganisation, fødselsdato: 1952, fødested: Tripoli, Libyen	Fremtrædende medlem af de Revolutionære Komitéer. Muammar GADDAFIs nære medarbejder.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Stilling: Vicedirektør i den eksterne sikkerhedsorganisation	Fremtrædende medlem af regimet. Muammar GADDAFIs svoger.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Stilling: Vicedirektør for den militære efterretningstjeneste	Højstående medlem af regimet.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéer, fødested: Sirte, Libyen	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed	Stilling: Chef for de Revolutionære Komitéers forbindelses-kontor, pasnummer: B010574, fødselsdato: 1.7.1950	De Revolutionære Komitéer er involveret i vold mod demonstranter.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Stilling: Chef for Muammar GADDAFIs personlige sikkerhedstjeneste, fødselsdato: 1946, fødested: Houn, Libyen	Ansvar for regimets sikkerhed. Har tidligere brugt vold mod dissidenter.	28.2.2011
8.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Fødselsdato: 1952, fødested: Egypten	Muammar GADDAFIs fætter. Han menes siden 1995 at have haft kommandoen over en militær elitestyrke med ansvar for Gaddafis personlige sikkerhed og for at spille en vigtig rolle i den eksterne sikkerhedsorganisation. Han har været involveret i planlægningen af operationer mod libyske dissidenter i udlandet og var direkte involveret i terroraktiviteter.	28.2.2011
9.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Fødselsdato: 1948, fødested: Sirte, Libyen	Muammar GADDAFIs fætter. Sayyid deltog i 1980'erne i en mordkampagne mod dissidenter og er angiveligt ansvarlig for adskillige dødsfald i Europa. Han menes også at være involveret i våbenkøb.	28.2.2011
10.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Fødselsdato: 1952, fødested: Al Bayda, Libyen	Muammar GADDAFIs kone. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
11.	SALEH, Bachir	Fødselsdato: 1946, fødested: Traghan	GADDAFIs kabinetschef. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
12.	TOHAMI, General Khaled	Fødselsdato: 1946, fødested: Genzur	Direktør for det interne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
13.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Fødselsdato: 1. juli 1949, fødested: Al-Bayda	Direktør for efterretningsafdelingen i det eksterne sikkerhedskontor. Tæt forbindelse til regimet.	28.2.2011
14.	ZARTI, Mustafa	Fødselsdato: 29. marts 1970, østrigsk statsborger (pasnummer: P1362998, gyldigt 6. november 2006 - 5. november 2016)	Tæt forbindelse til regimet og viceadministrerende direktør for »Libyan Investment Authority«, medlem af bestyrelsen for National Oil Corporation, og næstformand for First Energy Bank i Bahrain.	10.3.2011
15.	EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou		Generalsekretær i Den Generelle Folkekongres; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
16.	AL-MAHMOUDI, Baghdadji		Premierminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
17.	HIJAZI, Mohamad Mahmoud		Sundheds- og miljøminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
18.	ZLITNI, Abdelhaziz	Fødselsdato: 1935	Planlægnings- og finansminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
19.	HOUEJ, Mohamad Ali	Fødselsdato: 1949 Fødested: Al-Azizia (tæt på Tripoli)	Industri-, økonomi- og handelsminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
20.	AL-GAOUJ, Abdelmajid		Landbrugsminister og minister for dyre- og havressourcer i oberst Gaddafis regering.	21.3.2011
21.	AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug		Socialminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
22.	FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad		Uddannelsesminister og minister for videregående uddannelse og forskning i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
23.	ZIDANE, Mohamad Ali		Transportminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
24.	KOUSSA, Moussa Mohamad		Udenrigsminister i oberst Gaddafis regering; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
25.	MANSOUR , Abdallah		Oberst Gaddafis nærtstående samarbejdspartner; fremtrædende rolle i sikkerhedstjenesterne og tidligere direktør for radio og tv; involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011

Enheder

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	Libyan Housing and Infrastructure Board (HIB) (det libyske bolig- og infrastrukturnævn)	Tajora, Tripoli, Libyen Lov nr.: 60/2006 fra Libyens Generelle Folkekomité Tlf.: +218 21 369 1840, fax: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og hans familie og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	10.3.2011
2.	Fonds de développement économique et social (FDES) (fonden for økonomisk og social udvikling)	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Tripoli, Libyen Tlf.: +218 21 490 8893 - fax: +218 21 491 8893 - e-mail: info@esdf.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company - LAAICO (libysk-arabisk-afrikansk investeringsselskab)	Websted: http://www.laaico.com Selskab stiftet i 1981. 76351 Janzour-Libyen. 81370 Tripoli-Libyen Tlf.: +218 (21) 4890146 - 4890586 - 4892613 fax: +218 (21) 4893800 - 4891867, e-mail: info@laaico.com	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
4.	Fondation Qadhafi pour les associations caritatives et le développement (Gaddafifonden for velgørenhedsforeninger og udvikling)	Oplysninger vedrørende administrationen: Hay Alandalus - Jian St. - Tripoli - PB: 1101 - LIBYEN, Tlf.: (+218) 214778301 - fax: (+218) 214778766; e-mail: info@gicdf.org	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
5.	Fondation Waatassimou (Waatassimoufonden)	Hjemsted i Tripoli.	Under kontrol af Muammar Gaddafis regime og potentiel kilde til finansiering heraf.	21.3.2011
6.	Office général de la radio et de la télévision libyenne (libysk radios og tv's hovedkontor)	Oplysninger: Tlf.: +218 21 444 59 26; +21 444 59 00; fax: +218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; e-mail: info@ljbc.net	Offentlige opfordringer til had og vold ved deltagelse i misinformationskampagner i forbindelse med vold mod demonstranter.	21.3.2011
7.	Revolutionsgarden		Involveret i vold mod demonstranter.	21.3.2011
8.	National Commercial Bank (den nationale handelsbank)	Orouba Street AlBayda, Libyen, Tlf.: +218 21-361-2429 fax: +218 21-446-705 www.ncb.ly	National Commercial Bank er en kommerciel bank i Libyen. Banken blev oprettet i 1970 og har hjemsted i AlBayda, Libyen. Den har afdelinger i Tripoli og AlBayda samt filialer i Libyen. Den ejes 100 % af regeringen og er en potentiel kilde til finansiering af regimet.	21.3.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
9.	Gumhouria Bank (Gumhouriabanken)	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripoli Libyen Tlf.: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 fax: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 e-mail: info@gumhouria-bank.com.ly websted: www.gumhouria-bank.com.ly	Gumhouria Bank er en kommerciel bank i Libyen. Banken blev oprettet i 2008 ved en fusion mellem Al Ummah- og Gumhouriabanken. Den ejes 100 % af regeringen og er en potentiel kilde til finansiering af regimet.	21.3.2011
10.	Sahara Bank (Saharabanken)	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripoli Libyen, Tlf.: +218 21-379-0022 fax: +218 21-333-7922 e-mail: info@saharabank.com.ly websted: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank er en kommerciel bank i Libyen. Den ejes 81 % af regeringen og er en potentiel kilde til finansiering af regimet.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining (Azzawiara-ffinaderiet)	P.O. Box 6451 Tripoli Libyen Tlf.: +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO) (Olie- og Gasforarbejdningsevirkomheden Ras Lanuf)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libyen Tlf.: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 fax: +218 21-360-5174 e-mail: info@raslanuf.ly Website: www.raslanuf.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011
13.	Brega	Hovedkontor: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Tlf.: 2 - 625021-023 / 3611222 fax: 3610818 telex: 30460 / 30461 / 30462	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripoli Libyen Tlf.: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 fax: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 e-mail: info@soc.com.ly Website: www.soc.com.ly	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
15.	Waha Oil Company	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripoli Tarabulus Libyen Postal Address: P.O. Box 395 Tripoli Libyen Tlf.: +218 21-3331116 fax: +218 21-3337169 telex: 21058	Under kontrol af Muammar Gaddafi og potentiel kilde til finansiering af hans regime.	23.3.2011«

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 14. december 2010

om statsstøtte C 39/96 (ex NN 127/92) iværksat af Frankrig til fordel for *Coopérative d'exportation du livre français (CELF)*

(meddelt under nummer K(2010) 8938)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2011/179/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

A. Første fase

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit ⁽¹⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med nævnte artikel ⁽²⁾ og under hensyntagen til disse bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Ved dom afsagt den 15. april 2008 ⁽³⁾ annullerede Retten i Første Instans (i det følgende benævnt »Retten«) Kommissionens beslutning 2005/262/EF af 20. april 2004 om Frankrigs støtte til *Coopérative d'exportation du livre français (CELF)* ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »CELF«).
- (2) Efter at Retten har afsagt sin dom, skal Kommissionen vedtage en ny afgørelse.
- (3) Dommen følger efter et langt sagsforløb, hvis vigtigste etaper beskrives nedenfor.

⁽¹⁾ Med virkning fra den 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 86, 87 og 88 blevet til henholdsvis artikel 106, 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»EUF-traktaten«). Indholdet i bestemmelserne er dog stort set uændret. I denne afgørelse forstås henvisningerne til artikel 106, 107 og 108 i EUF-traktaten som henvisninger til henholdsvis artikel 86, 87 og 88 i EF-traktaten.

⁽²⁾ EFT C 366 af 5.12.1996, s. 7, og EUT C 142 af 23.6.2009, s. 6.

⁽³⁾ Rettens afgørelse af 15. april 2008 i sag T-348/98, *Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE)* mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 625.

⁽⁴⁾ EUT L 85 af 2.4.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ *Coopérative d'exportation du livre français* driver virksomhed under navnet »Centre d'exportation du livre français« (CELF).

(4) Ved brev af 20. marts 1992 henledte *Société internationale de diffusion et d'édition* (i det følgende benævnt »SIDE«) Kommissionens opmærksomhed på de franske myndigheders støtte til CELF med henblik på transport og markedsføring. Statsstøtten var ikke forudgående anmeldt til Kommissionen.

(5) Ved brev af 2. april 1992 gjorde Kommissionen de franske myndigheder opmærksom på, at alle projekter, der har til formål at indføre eller ændre statsstøtte, skal anmeldes forudgående til Kommissionen, og bad de franske myndigheder informere Kommissionens tjenestegrene om arten af og formålet med de støtteforanstaltninger, SIDE havde påpeget.

(6) I et brev dateret den 29. juni 1992 bekræftede de franske myndigheder over for Kommissionen, at man ydede tilskud til CELF. De præciserede, at foranstaltningerne havde til formål at udbrede kendskabet til fransk litteratur og sprog i ikke-fransktalende lande, og at CELF desuden havde fået overdraget forvaltningen af tre specifikke støtteordninger, der ligeledes havde til formål at give fjerntboende læsere adgang til franske bøger.

(7) I et brev af 7. august 1992 bekræftede Kommissionen over for SIDE, at der findes støtteforanstaltninger for CELF, man præciserede støttens formål og meddelte, at de pågældende foranstaltninger ikke var anmeldt. Kommissionen præciserede imidlertid, at den anfægtede støtte tilsyneladende ikke ændrede samhandelsvilkårene mellem medlemsstaterne. På denne baggrund blev SIDE opfordret til at fremsætte sine bemærkninger.

(8) Ved brev af 7. september 1992 meddelte SIDE Kommissionen, at man havde til hensigt at anfægte foranstaltningerne som værende udtryk for forskelsbehandling og de deraf følgende konsekvenser for samhandelen i Fællesskabet uden imidlertid at anfægte det franske kulturministeriums kulturelle målsætning, idet man ønskede at udbrede kendskabet til fransk sprog og kultur.

- (9) Ved beslutning af 18. maj 1993 ⁽¹⁾ konkluderede Kommissionen, at på baggrund af den særlige konkurrencesituation på bogmarkedet og det kulturelle formål med den pågældende støtteordning havde den besluttet at anvende undtagelsen i traktatens tidligere artikel 92, stk. 3, litra c), derpå.
- (10) SIDE indbragte den 2. august 1993 et annullations-søgsmaal mod denne beslutning. Ved dom af 18. september 1995 ⁽²⁾ gav Retten SIDE delvis medhold i søgsmålet og annullerede Kommissionens beslutning af 18. maj 1993, men udelukkende for så vidt angår visse støtteordninger til fordel for CELF for små ordrer.
- (11) Retten fastslog, at Kommissionen var i stand til at vedtage positiv beslutning over for følgende tre støtteordninger forvaltet af CELF på den franske stats regning:
- a) støtte til luftfragt eller luftpost
- b) »Page à Page«-programmet ⁽³⁾ (støtte til distribution af fransksprogede bøger i Central- og Østeuropa)
- c) »Programme Plus« (fransksprogede universitetsbøger til studerende i Afrika syd for Sahara).
- (12) Retten fandt, at Kommissionen havde fået tilstrækkelige oplysninger om disse tre ordninger til at kunne konstatere, at deres indvirkning på konkurrencevilkårene var ubetydelig. Retten anførte i øvrigt, at »For så vidt angår det kulturelle formål med den omtvistede støtte er det ubestridt af parterne, at den franske regerings formål er udbredelsen af det franske sprog og fransk litteratur«. Retten skønnede, at man måtte konkludere, at vurderingen af det kulturelle sigte med den anfægtede støtte ikke gav Kommissionen særlige problemer, og at man ikke behøvede andre oplysninger for at konstatere, at sigtet var af kulturel art.
- (13) Retten skønnede derimod, at Kommissionen for så vidt angår støtte udelukkende til CELF i forbindelse med små ordrer burde have foretaget en tilbundsående undersø-

gelse af konkurrencesituationen inden for den pågældende sektor, før den udtalte sig om, hvorvidt foranstaltningerne var forenelige med det indre marked.

- (14) Retten konkluderede således (i præmis 76 i dommen), at Kommissionen burde have indledt proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2 (nu artikel 108, stk. 2, i EUF-traktaten), og at Kommissionens beslutning af 18. maj 1993 skulle annulleres i det omfang, den vedrørte det tilskud, der udelukkende blev ydet til CELF som kompensation for de øgede omkostninger ved at effektuere små ordrer på bøger på fransk afgivet af boghandlere i udlandet.

B. Anden fase

- (15) I overensstemmelse med Rettens dom af 18. september 1995 besluttede Kommissionen den 30. juli 1996 at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Interesserede parter blev opfordret til at indsende deres bemærkninger til Kommissionen, og disse blev navnlig fremsendt i løbet af december 1996 og januar 1997.
- (16) Ved afslutningen af undersøgelsesproceduren vedtog Kommissionen den 10. juni 1998 beslutning 1999/133/EF ⁽⁴⁾. Beslutningen bekræftede det kulturelle formål med støtten til de små ordrer, og det konkluderedes på grundlag af traktatens tidligere artikel 87, stk. 3, litra d), at støtten ikke ville kunne ændre samhandels- og konkurrencevilkårene i Unionen på en måde, der strider mod den fælles interesse på eksportmarkedet for fransksprogede bøger.
- (17) Ved dom af 28. februar 2002 ⁽⁵⁾ annullerede Retten artikel 1, sidste punktum, i Kommissionens beslutning. Retten fandt nemlig, at Kommissionen burde have foretaget de nødvendige undersøgelser for at finde frem til de relevante oplysninger med henblik på at skelne mellem eksportagentur og eksportmarkedet for franske bøger i almindelighed.
- (18) Retten konstaterede, at Kommissionen ved ikke at have udført denne undersøgelse foretog en åbenbart urigtig vurdering ved at anvende eksportmarkedet for fransksprogede bøger i almindelighed som reference, selv om det var fastslået, at den omtvistede støtte kun var rettet mod eksportagenter.

⁽¹⁾ Beslutning NN 127/92 »Støtte til eksport af franske bøger« (EFT C 174 af 25.6.1993, s. 6).

⁽²⁾ Rettens afgørelse af 18. september 1995 i sag T-49/93, Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE) mod Kommissionen, Sml. 1995 II, s. 2501.

⁽³⁾ Er senere blevet til programmet »A l'Est de l'Europe«.

⁽⁴⁾ EFT L 44 af 18.2.1999, s. 37.

⁽⁵⁾ Rettens afgørelse af 28. februar 2002 i sag T-155/98, Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE) mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 1179.

(19) I sin dom afsagt den 22. juni 2000 ⁽¹⁾ afviste Domstolen imidlertid uden at tage stilling til sagens materielle indhold de franske myndigheders søgsmål over for Kommissionens beslutning af 10. juni 1998, og Domstolen bekræftede, at selv når en støtte kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet, er dette uden betydning for anmeldelsespligten, og at pligten til at forhåndsanmelde støtte indebærer en forpligtelse til at udsætte iværksættelsen af støtten.

C. Tredje fase

(20) Efter den delvise annullation af beslutningen af 10. juni 1998 bad Kommissionen i breve af 14. juni 2002 de franske myndigheder og SIDE om at kommentere begrundelserne for annullationen og navnlig aspekter vedrørende den pågældende kontrakt.

(21) De franske myndigheder blev opfordret til navnlig at kommentere de særlige kendetegn ved CELF's tilbud i forhold til tilbud fra andre aktører på markedet, heriblandt SIDE. SIDE blev opfordret til navnlig at kommentere begrebet små ordrer og angive, hvilke særlige kendetegn der gjorde sig gældende for SIDE's tilbud i forhold til tilbuddet fra CELF og fra andre aktører på markedet.

(22) SIDE sendte sit svar til Kommissionen i et brev dateret den 12. august 2002. De franske myndigheder sendte deres svar i et brev dateret den 17. september 2002.

(23) Efter i et brev dateret den 19. september 2002 at have bedt SIDE angive, hvorvidt virksomhedens svar indeholdt fortrolige oplysninger, og efter at have fået dette afkræftet den 30. september 2002, fremsendte Kommissionen i et brev dateret den 17. oktober 2002 SIDE's svar og tilhørende bilag til de franske myndigheder og udbad sig deres kommentarer. Ved samme lejlighed stillede den en række nye supplerende spørgsmål.

(24) Ved brev af 30. oktober 2002 stillede Kommissionen ligeledes SIDE en række supplerende spørgsmål, som virksomheden besvarede i breve af 31. oktober 2002 og 9. december 2002. SIDE meddelte i et brev dateret den 23. december 2002 Kommissionen efter dennes forespørgsel af 16. december 2002, at svarene ikke indeholdt fortrolige oplysninger, og at de kunne sendes til de franske myndigheder med henblik på kommentarer.

(25) Da de franske myndigheder ikke havde svaret inden for de aftalte frister, var Kommissionen derfor nødt til at

sende dem en påmindelse i et brev dateret den 27. november 2002. Ved brev af 19. december 2002 bad de franske myndigheder Kommissionen om en ny udsættelse af fristen.

(26) Den 9. januar 2003 fremsendte Kommissionen SIDE's svar af 23. december 2002 til de franske myndigheder med henblik på kommentarer. Ved brev dateret den 17. januar 2003 indsendte de franske myndigheder svar på Kommissionens spørgsmål af 17. oktober 2002.

(27) I et brev dateret den 4. februar 2003 udbad de franske myndigheder sig en ny forlængelse af fristerne over for Kommissionen, denne gang vedrørende anmodningen om bemærkninger til det andet svar fra SIDE af 23. december 2002. Kommissionen accepterede delvis de ønskede frister i et brev dateret den 11. februar 2003. Ved skrivelse af 11. marts 2003 fremsendte de franske myndigheder deres svar til Kommissionen.

(28) SIDE havde endvidere efter eget ønske haft et møde med Kommissionens tjenestegrene, hvor virksomheden fremlagde sin opfattelse af sagen siden dens begyndelse. Dette møde fandt sted den 4. marts 2003.

(29) Ved udgangen af denne procedure vedtog Kommissionen beslutning 2005/262/EF, hvori den vurderede, at den anfægtede støtte var forenelig med traktatens tidligere artikel 87, stk. 3, litra d), idet den fastslog, at støtte ikke ville kunne overkompensere de udgifter, der var forbundet med ekspeditionen af de små ordrer.

D. Fjerde fase

(30) Retten annullerede ved dom af 15. april 2008 Kommissionens beslutning af 20. april 2004.

(31) Retten fandt, at Kommissionen, for så vidt angår den del af støtten, der var udbetalt til CELF før den 1. november 1993, datoen for EU-traktatens ikrafttræden, havde begået en retlig fejl ved at anse den anfægtede støtte for at være forenelig med fællesmarkedet i medfør af den tidligere artikel 87, stk. 3, litra d), i stedet for at anvende de materielle regler, der var gældende forud for den 1. november 1993. Retten tog især i betragtning, at EU-traktaten ikke indeholdt overgangsbestemmelser for anvendelsen af den tidligere artikel 87, stk. 3, litra d), og at retssikkerhedsprincippet normalt er til hinder for, at en fællesskabsretsakts anvendelsesområde i tidsmæssig henseende tager udgangspunkt i et tidspunkt, der ligger forud for retsaktens offentliggørelse.

⁽¹⁾ Domstolens dom i sag C-332/98, Frankrig mod Kommissionen, »Støtte til Coopérative d'exportation du livre français«, Sml. 2000 I, s. 4833.

(32) Retten fandt endvidere, at Kommissionen havde begået en åbenbar skønsfejl i vurderingen af den anfægtede støttes forenelighed ved at have overvurderet de faktiske omkostninger ved ekspeditionen af små ordrer, der er afholdt af CELF. I sin beslutning af 20. april 2004 tog Kommissionen således ikke de faktiske omkostninger i tilknytning til ekspedition af små ordrer i betragtning, men foretog et skøn over disse omkostninger på baggrund af de samlede omkostninger, som CELF havde afholdt (fordeling på ekspeditionen af små ordrer af en del af CELF's samlede omkostninger ved hjælp af en forskellig fordelingsnøgle for hver omkostningskategori). Multiplikatorfaktorer blev anvendt på visse omkostningskategorier under hensyntagen til de yderligere vanskeligheder, som ekspeditionen af små ordrer medførte i forhold til CELF's øvrige virksomhed. Retten skønnede imidlertid, at disse vanskeligheder kunne løses ved hjælp af den elektroniske transmission, som vedrørte to tredjedele af de små ordrer. Retten konkluderede således, at Kommissionen havde begået en skønsfejl ved at anvende multiplikationsfaktorer på visse omkostninger (og under alle omstændigheder på de ordrer, der vedrørte elektronisk transmission), og at i fravær af de nævnte multiplikatorfaktorer ville omkostningerne i tilknytning til ekspedition af de små ordrer have været mindre, ligesom driftsresultatet for de små ordrer ville have været positivt (600 000 FRF, svarende til 91 469 EUR). Efter Rettens synspunkt havde Kommissionen således ikke påvist fraværet af overkompensation.

E. Femte fase

(33) Som følge af Rettens dom af 15. april 2008 forblev undersøgelsesproceduren indledt med Kommissionens beslutning af 30. juli 1996 således fortsat åben, og Kommissionen bør vedtage en ny beslutning.

(34) Under hensyntagen til begrundelserne i Rettens dom af 15. april 2008 og i betragtning af det forhold, at beslutningen om at indlede proceduren blev vedtaget den 30. juli 1996, ønskede Kommissionen på ny at opfordre de franske myndigheder og interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

(35) Kommissionen vedtog således den 8. april 2009⁽¹⁾ en beslutning om at forlænge procedure (beslutning K(2009) 2481, i det følgende benævnt »beslutningen om forlængelse af proceduren«). Beslutningen om forlængelse, med en ny frist for fremsættelsen af bemærkninger, supplerede således beslutningen af 30. juli 1996 om indledning af proceduren. Det blev anført, at de to beslutninger bør ses som en uadskillelig helhed og indleder en og samme formelle undersøgelsesprocedure, og at hvis beskrivelsen af de faktiske eller retlige forhold eller Kommissionens foreløbige evaluering i beslutningen for forlængelse af proceduren fraveg fra beslutningen om

procedurens indledning af 30. juli 1996, skulle der kun tages hensyn til beslutningen om forlængelse af proceduren.

(36) Kommissionen opfordrede interesserede parter til at sende deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.

(37) Kommissionen modtog bemærkninger fra de franske myndigheder den 9. juni 2009 og bemærkninger fra SIDE den 23. juli 2009. Kommissionen videresendte SIDE's bemærkninger til de franske myndigheder den 24. august 2009 og gav dem mulighed for at kommentere disse. De franske myndigheders kommentarer modtog Kommissionen den 24. september 2009.

(38) De franske myndigheder har imidlertid ikke tilvejebragt de nærmere angivne oplysninger, som Kommissionen anmodede om i sin beslutning om forlængelse af proceduren, og begrænsede sig til, for så vidt angår støttens proportionalitet, at fremsende de oplysninger, der allerede var tilvejebragt den 17. september 2002, den 17. januar 2003 og den 11. marts 2003, som Kommissionen ikke havde mulighed for at udnytte som sådan i henhold til Rettens afgørelse af 15. april 2008.

(39) Kommissionen rykkede således i brev af 8. oktober 2009 de franske myndigheder om anmodningen om nærmere oplysninger om de nævnte punkter, idet Kommissionen anførte, at hvis den ikke modtog de anmodede oplysninger inden for en frist på ti arbejdsdage, ville Kommissionen være forpligtet til at træffe endelig afgørelse på grundlag af de til rådighed værende elementer i overensstemmelse med procedureforordningens artikel 13, stk. 1, efter at have fremsat et påbud om oplysninger i medfør af artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽²⁾.

(40) De franske myndigheder oplyste i brev af 21. oktober 2009 Kommissionen om, at CELF var trådt i likvidation ved dom afsagt af handelsretten i Paris af 9. september 2009, og at CELF's aktiviteter således var ophørt. For så vidt angår de elementer, der var anmodet om i Kommissionens brev af 8. oktober 2009, anførte de franske myndigheder, at de ikke havde yderligere oplysninger, og henviste til deres bemærkninger af 9. juni 2009.

(41) Ved en beslutning vedtaget den 20. november 2009 (beslutning K(2009) 9256, »påbuddet«) påbød Kommissionen de franske myndigheder at fremlægge de ønskede oplysninger, som på trods af flere rykkere endnu ikke var tilvejebragt.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.6.2009, s. 6.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

(42) I brev af 2. december 2009 anførte de franske myndigheder, at de ikke kunne bibringe Kommissionen yderligere oplysninger, og henviste til deres bemærkninger af 9. juni 2009.

(43) Det skal bemærkes, at de franske myndigheder den 2. december 2009 ligeledes fremsendte et brev om den støtteordning, der betegnes »Programme de Livres Universitaires et Scientifiques«, det såkaldte »Programme Plus«. Den støtteordning er ikke omfattet af nærværende afgørelse.

(44) Ved brev af 22. december 2009 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om oplysninger vedrørende CELF's situation og den igangværende likvidationsprocedure. De franske myndigheder svarede den 27. januar 2010. Yderligere præciseringer blev fremsendt henholdsvis den 9. marts 2010 og den 26. november 2010.

F. Sagsforløb ved de nationale domstole og præjudicielle spørgsmål

(45) Det skal bemærkes, at der kører sager for domstolene i Frankrig, og at de har ført til, at spørgsmål er indbragt for EU-Domstolen på grundlag af EUF-traktatens artikel 267 (tidligere EF-traktatens artikel 234). De vigtigste etaper i disse sagsforløb beskrives kort i det følgende.

(46) SIDE har indbragt en sag for de franske domstole med henvisning til den direkte virkning af den tidligere artikel 88, stk. 3, i EF-traktaten. Ved dom af 5. oktober 2004 stadfæstede *Cour administrative d'appel de Paris* underinstansens dom af 26. april 2001, og pålagde den franske stat at tilbagesøge det beløb, der var blevet udbetalt til CELF.

(47) *Conseil d'Etat*, hvortil sagen blev indbragt med henblik på kassation, stadfæstede i en afgørelse af 29. marts 2006 visse aspekter af den retsafgørelse, som *Cour administrative d'appel* havde truffet, navnlig det forhold, at den pågældende støtte ikke udgjorde ren kompensation af forpligtelser til offentlig tjeneste⁽¹⁾, at den ikke kunne betegnes som eksisterende støtte af den nationale domstol, og at CELF ikke kunne påberåbe sig en legitim forventning.

(48) I sin afgørelse af 29. marts 2006 besluttede *Conseil d'Etat* imidlertid også at udsætte sin stillingtagen til søgsmålene, indtil EF-Domstolen havde udtalt sig om de præjudicielle spørgsmål, som *Conseil d'Etat* havde indbragt vedrørende den nationale domstols forpligtelser vedrørende ikke-

anmeldt statsstøtte, som senere erklæres forenelig med fællesmarkedet i en beslutning vedtaget af Kommissionen.

(49) I sin dom afsagt den 12. februar 2008⁽²⁾, kendte Domstolen for ret:

»... artikel 88, stk. 3, tredje punktum, EF skal fortolkes således, at en national domstol ikke har pligt til at anordne tilbagesøgning af en støtte, der er gennemført i strid med denne bestemmelse, når Kommissionen har vedtaget en endelig beslutning, der fastslår, at nævnte støtte er forenelig med fællesmarkedet i artikel 87 EF's forstand. Den nationale domstol skal i henhold til fællesskabsretten pålægge støttemodtageren at betale renter for den periode, hvor der forelå ulovlighed. Inden for rammerne af national lovgivning kan den nationale domstol i givet fald anordne tilbagesøgning af ulovlig støtte, uden at dette har betydning for medlemstatens ret til på et senere tidspunkt på ny at gennemføre støtten. Den kan endvidere foranlediges til at tage stilling til påstande om erstatning for tab lidt som følge af støtteforanstaltningens ulovlige karakter.

I en processuel situation som den, der foreligger i hovedsagen, omfatter forpligtelsen i artikel 88, stk. 3, sidste punktum, EF til at afhjælpe virkningerne af en ulovlig støtte også, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder — med henblik på beregningen af de beløb, som støttemodtageren skal betale — perioden, der er forløbet mellem en beslutning fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, der konstaterer, at den omhandlede støtte er forenelig med fællesmarkedet, og Fællesskabets retsinstansers annullation af nævnte beslutning.«

(50) Under hensyntagen til Domstolens dom af 12. februar 2008 og under hensyntagen til ovennævnte franske dom af 15. april 2008 annullerede *Conseil d'Etat* i sin afgørelse af 19. december 2008 paragraf 2, 3 og 4 i ovennævnte dom af 5. oktober 2004 afsagt af *Cour administrative d'appel de Paris* og fastslog følgende.

(51) *Conseil d'Etat* pålagde den franske kultur- og kommunikationsminister at anordne tilbagebetaling hos CELF af renter på den ulovlige støtte siden 1980 og indtil datoen for *Conseil d'Etat*'s afgørelse, beregnet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004⁽³⁾. Ministeren blev ligeledes pålagt på et senere tidspunkt at tilbagesøge de påløbne renter mellem datoen for *Conseil d'Etat*'s afgørelse og datoen, hvor det enten endeligt blev fastslået, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet, eller at støtten på endelig vis blev tilbagebetalt.

⁽¹⁾ I henhold til *Conseil d'Etat* kunne *Cour administrative d'appel* ligeledes have støttet sig på det forhold, at det ikke var fastlagt, at støttebeløbet oversteg udgifterne forbundet med den forpligtelse til offentlig tjeneste, som CELF var pålagt, og på det forhold at der ikke på forhånd på gennemsigtig vis var fastlagt noget grundlag for kompensationen.

⁽²⁾ Domstolens dom afsagt den 12. februar 2008 i sag C-199/06, Centre d'exportation du livre français (CELF), Ministre de la culture et de la communication mod Société internationale de diffusion et d'édition, Sml. 2008 I, s. 469.

⁽³⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

(52) Endvidere besluttede *Conseil d'Etat* at udsætte sin stillingtagen, indtil Domstolen havde udtalt sig om følgende præjudicielle spørgsmål:

»1. Kan den nationale ret udsætte spørgsmålet om pligten til at tilbagebetale statsstøtte, indtil Kommissionen ... har udtalt sig ved en endelig beslutning om støttens forenelighed med reglerne om fællesmarkedet, når Kommissionens første beslutning, som erklærede denne støtte forenelig, er blevet annulleret af Fællesskabets retsinstanser?

2. Kan en sådan situation, når Kommissionen tre gange har erklæret støtten for forenelig med fællesmarkedet, inden disse beslutninger blev annulleret af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, udgøre en ekstraordinær omstændighed, som kan føre den nationale ret til at begrænse pligten til at tilbagesøge støtten?»

(53) Domstolen traf den 11. marts 2010 ⁽¹⁾ afgørelse om de pågældende præjudicielle spørgsmål og kendte for ret:

»1. En national ret, som på grundlag af artikel 88, stk. 3, EF skal tage stilling til en anmodning om tilbagesøgning af ulovlig statsstøtte, kan ikke udsætte sin afgørelse om denne anmodning, indtil Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har udtalt sig om støttens forenelighed med fællesmarkedet efter annullationen af en forudgående positiv beslutning.

2. Kommissionens vedtagelse af tre på hinanden følgende beslutninger, som erklærer en støtte forenelig med fællesmarkedet, og som efterfølgende er blevet annulleret af Fællesskabets retsinstanser, kan ikke i sig selv udgøre en ekstraordinær omstændighed, som kan begrunde en begrænsning af støttemodtagerens forpligtelse til at tilbagebetale denne støtte, når den er gennemført under tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF.»

2. BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

(54) De franske myndigheder har over for Kommissionen anført, at kulturministeriet i 1980 i overensstemmelse med den franske regerings overordnede retningslinjer vedrørende fremme af fransksprogede bøger og litteratur besluttede at tildele støtte til eksportagenturer, der ville ekspedere alle typer af ordrer uanset beløbsstørrelse og rentabilitet. Disse foranstaltninger blev gennemført for at

afhjælpe situationen med manglende aktører på markedet og for at opretholde en aktivitet med små, urentable ordrer på markedet for eksportagenturer.

(55) I henhold til de franske myndigheder har små boghandlere i områder, der i overvejende grad ikke er fransktalende, som er vanskeligt tilgængelige og/eller fjerntliggende, store forsyningsproblemer, idet deres bestillinger ikke kunne efterkommes gennem de traditionelle distributionskanaler, når antallet af bestilte værker var utilstrækkelig, eller når enhedsprisen på de bestilte bøger ikke var tilstrækkelig høj til at gøre ydelsen rentabel.

(56) I henhold til de franske myndigheder havde den pågældende støtte således til formål at give eksportagenturer mulighed for at efterkomme alle ordrer fra boghandlere i udlandet, som er beliggende i hovedsageligt ikke-fransktalende områder, uanset beløbsstørrelse, rentabilitet og bestemmelsessted. Formålet var at sikre en optimal distribution af fransksprogede bøger inden for rammerne af den franske politik for støtte til kulturel mangfoldighed og derigennem at fremme udbredelsen af fransksproget litteratur i hele verden.

(57) Den tilskudsordning, som de franske myndigheder valgte, med betegnelsen »Programme petites commandes«, bestod i et driftstilskud som godtgørelse for de ekstra omkostninger ved ekspedition af små ordrer, som af de franske myndigheder var defineret til 500 FRF, omkring 76 EUR, eller derunder.

(58) I henhold til de franske myndigheder forpligtede den modtagende virksomhed sig til at give direktoratet for litteratur og læsning i kulturministeriet alle oplysninger om virksomhedens overordnede aktiviteter (samlet omsætning, finansielle regnskaber, budgetoverslag, kopier af beslutninger til bekræftelse af disse oplysninger, revisorerklæring og en sammenfattende lønoversigt) sammen med alle dokumenter vedrørende den støttede aktivitet, herunder navnlig kontoen for støttens anvendelse som bekræftelse på, at de ydelser, der havde givet anledning til tilskudsudbetaling det foregående år, var blevet udført.

(59) I praksis har kun en enkelt virksomhed, CELF, modtaget støtte under »Programme petites commandes«. I henhold til de franske myndigheder skulle virksomheden hvert år dokumentere de ekstra omkostninger ved ekspedition af de »små ordrer« som dokumentation for sin støtteesøgning for det efterfølgende år. Helt konkret blev en fjerdedel af den støtte, der var tildelt i løbet af det foregående år, udbetalt ved årets begyndelse, mens restbeløbet blev udbetalt det følgende efterår, efter at de offentlige myndigheder havde gennemgået den modtagende virksomheds budgetoverslag og udsvingene i løbet af regnskabsårets første del. Aftalen var, at hvis hele støttebeløbet ikke var opbrugt, blev restbeløbene fratrukket støtten i det efterfølgende år. Desuden deltog kulturministeriet som observatør på CELF's bestyrelsesmøder og generalforsamlinger.

⁽¹⁾ Domstolens dom afsagt den 11. marts 2010 i sag C-1/09, CELF, *Ministre de la Culture mod SIDE*, endnu ikke offentliggjort.

(60) Det bør præciseres, at efter et konstant fald siden 1997 faldt den pågældende støtte helt bort i 2002. CELF har således hvert år fra 1980 til udgangen af 2001 modtaget støtte for, i henhold til de franske myndigheder, at mindske omkostningerne ved at effektuere mindre bestillinger fra udlandet af fransksprogede bøger. I alt har CELF fra 1980 til udgangen af 2001 modtaget ca. 4,8 mio. EUR i form af den pågældende støtte.

Tabel

Støttebeløb tildelt CELF siden 1980 til ekspedition af »små ordrer«

Oplysninger fra de franske myndigheder

(beløbene er afrundet i EUR)

År	Støttebeløb	År	Støttebeløb
1980	91 469,41	1992	422 283,78
1981	91 469,41	1993	382 647,03
1982	205 806,17	1994	304 898,03
1983	164 644,94	1995	304 898,03
1984	137 204,12	1996	304 898,03
1985	141 777,59	1997	243 918,43
1986	248 491,90	1998	182 938,82
1987	214 953,11	1999	121 959,21
1988	213 428,62	2000	60 979,61
1989	259 163,33	2001	38 112,25
1990	304 898,03	2002	0
1991	373 500,09		

3. KOMMENTARER FRA FRANKRIG OG BEMÆRKNINGER FRA SIDE SOM FØLGE AF PROCEDURENS FORLÆNGELSE

(61) De franske myndigheder udtrykte i deres svar af 9. juni 2009 til procedurens forlængelse især følgende bemærkninger.

(62) De anførte, at først og fremmest delte de Kommissionens analyse, hvorefter støtten til CELF udgjorde statsstøtte, som ikke kunne omfattes af undtagelsesbestemmelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 2, og artikel 107, stk. 3, litra a) og b).

(63) For så vidt angår vurderingen af støtten i forhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c) og d), havde de franske myndigheder ikke tilvejebragt nye elementer vedrørende støttens proportionalitet.

(64) De franske myndigheder anførte endvidere, at de anså den opgave, som CELF havde fået pålagt, som en tjenesteydelse af almen interesse som omhandlet i EUF-traktatens artikel 106, stk. 2.

(65) Sluttelig gjorde de franske myndigheder især gældende, at der forelå ekstraordinære omstændigheder, som burde foranledige Kommissionen til ikke at kræve støtte tilbageøst.

(66) Som angivet ovenfor har de franske myndigheder imidlertid ikke tilvejebragt de nærmere angivne oplysninger, som Kommissionen anmodede om i sin beslutning om forlængelse af proceduren, og begrænsede sig til, for så vidt angår støttens proportionalitet, at fremsende de oplysninger, der allerede var tilvejebragt i 2002 og 2003, som Kommissionen ikke havde mulighed for at udnytte som sådan i henhold til Rettens afgørelse af 15. april 2008. Efter en rykkerskrivelse af 8. oktober 2009 besluttede Kommissionen således den 20. november 2009 at udstede et påbud til de franske myndigheder om at fremlægge de ønskede oplysninger i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999. I brev af 2. december 2009 svarede de franske myndigheder, at de ikke kunne bibringe Kommissionen yderligere oplysninger.

(67) SIDE anførte i sine bemærkninger af 23. juli 2009 især følgende:

(68) SIDE erindrede om, at kun CELF havde fået støtte, selv om SIDE ikke anså CELF's aktiviteter som specifikke for CELF, da det forhold at imødekomme ordrer af alle størrelser, også meget beskedne, fra geografisk spredte boghandlere med henblik på at gruppere dem i større ordrer til forlagene netop i henhold til SIDE ville være en definition på funktionen som eksportagentur. SIDE anførte ligeledes, at det forhold, at SIDE ikke havde fået tildelt støtte, snarere skyldtes det forhold, at SIDE er en privat virksomhed og ikke et forlagskooperativ, snarere end en påstået mangel på åbenhed.

(69) SIDE bestred endvidere i detaljer det forhold, at støtten skulle have været nødvendig. I denne henseende gjorde SIDE især gældende, at begrebet »små ordrer« var vilkårligt, ligesom SIDE tilbageviste de tal, som de franske myndigheder havde fremført.

(70) SIDE vurderede endvidere, at støtten ikke kunne berettiges på grundlag af EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, med henvisning til de nationale domstoles afgørelser vedrørende CELF's aktivitet.

(71) Endelig anførte SIDE, at SIDE ikke vurderede, at der i nærværende sag var tale om ekstraordinære omstændigheder, som kunne berettige en begrænsning af tilbageøstningen.

4. VURDERING AF STØTTEN

(72) Det bør fastlægges, om den pågældende støtte udgør statsstøtte, og om den i givet fald kan anses for at være forenelig med det indre marked. Kommissionen bør i sin vurdering især tage Rettens afgørelse af 15. april 2008 i betragtning.

A. Vurdering af foranstaltningen i henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 1

- (73) Det fremgår af EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, at »bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (74) Som det allerede indledningsvist er blevet anført i beslutningen om procedures forlængelse, erindrer Kommissionen om, at Kommissionens beslutning om, at den pågældende støtteordning udgør statsstøtte som omhandlet i traktaten, aldrig er draget i tvivl under de forskellige faser i sagsforløbet i Kommissionen og heller ikke for Den Europæiske Unions retsinstanter ⁽¹⁾, og slet ikke for de nationale retsinstanter ⁽²⁾. I deres svar af 9. juni 2009 på procedures forlængelse anførte de franske myndigheder således, at de var enige i Kommissionens analyse af, at støtte til CELF udgør statsstøtte.
- (75) Kommissionen mener, at foranstaltningen udgør statsstøtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1 (tidligere EF-traktatens artikel 87, stk. 1) af følgende årsager.
- (76) Først og fremmest giver foranstaltningen en fordel til CELF, idet foranstaltningen gør det muligt for CELF at mindske omkostningerne ved små ordrer. Støtten er selektiv, idet den kun er til fordel for CELF.
- (77) Foranstaltningen finansieres endvidere med den franske stats budgetmidler, det vil sige ved hjælp af statsmidler. Foranstaltningens iværksættelse er blevet besluttet af Kulturministeriet, hvorfor foranstaltningen kan tilskrives de franske myndigheder.
- (78) I øvrigt påvirker foranstaltningen sandsynligvis samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer konkurrencevilkårene. Støtten tildeles således franske agenturer (i praksis CELF), der eksporterer fransksprogede bøger

hovedsagelig til ikke-fransktalende lande. De nævnte franske agenturer konkurrerer dermed, i det mindste teoretisk, med andre eksportagenturer for fransksprogede bøger i andre fransktalende lande i Den Europæiske Union (Belgien og Luxembourg). Denne konklusion berøres ikke af det forhold, at indvirkningen på samhandelen og fordrejningen af konkurrencevilkårene som følge af foranstaltningen er meget begrænsede. I henhold til Domstolens faste retspraksis er Kommissionen således ikke forpligtet til at påvise støttens faktiske påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne eller en reel fordrejning af konkurrencevilkårene. Det er tilstrækkeligt, at støtten sandsynligvis vil kunne påvirke samhandelen og fordreje konkurrencevilkårene.

- (79) Endelig mener Kommissionen, at betingelserne for anvendelse af Altmark-dommen ikke er opfyldt. Domstolen præciserede i Altmark-dommen af 24. juli 2003 ⁽³⁾, i hvilke situationer støtte til en virksomhed, der forvalter en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, ikke udgør statsstøtte: »for det første er den begunstigede virksomhed faktisk blevet pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser er blevet klart defineret. For det andet er de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, blevet fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde. For det tredje overstiger kompensationen ikke, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. For det fjerde skal størrelsen af den nødvendige kompensation, når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at gennemføre forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.«
- (80) I nærværende sag og uden at det i øvrigt er nødvendigt at se nærmere på hver af disse betingelser, idet de er kumulative, konstaterer Kommissionen, at udvælgelsen af CELF ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, og at kompensationsniveauet ikke er fastlagt på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med produktionsmidler, ville have.
- (81) Støtten til CELF udgør således statsstøtte efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, idet den opfylder alle enhedsbetingelser for at udgøre statsstøtte.

⁽¹⁾ I sin dom af 15. april 2008 havde Retten ikke annulleret første og andet punktum i artikel 1 i Kommissionens beslutning af 20. april 2004, hvorefter »Støtten til la Coopérative d'exportation du livre français (CELF) til ekspedition af små ordrer på fransksprogede bøger, som Frankrig udbetalte mellem 1980 og 2001, udgør støtte efter traktatens artikel 87, stk. 1. Da Frankrig har undladt at anmelde støtten til Kommissionen før iværksættelsen, er der tale om ulovlig støtte.«

⁽²⁾ I sin afgørelse af 19. december 2008 vurderede *Conseil d'Etat* f.eks., at »påstanden om tilstedeværelse af statsstøtte i de beløb, der var udbetalt til CELF, og anmeldelsespligten desangående ikke kan afvises«. I sit forslag til afgørelse af 29. marts 2006 havde *Conseil d'Etat* især allerede fundet, at »*Cour administrative d'appel* hverken har misfortolket sagens akter eller betegnet sagens genstand ukorrekt ved at vurdere, at den pågældende støtte ikke udelukkende havde karakter af kompensation for forpligtelser til offentlige tjenesteydelser og dermed udgør statsstøtte omfattet af pligten til forudgående anmeldelse til Kommissionen«.

⁽³⁾ Domstolens dom af 24. juli 2003 i sag C-280/00 Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Sml. 2003 I, s. 7747.

(82) Den pågældende støtte er imidlertid ikke blevet anmeldt til Kommissionen af de franske myndigheder. Støtten er således tildelt i strid med EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, der fastlægger, at medlemsstaterne er forpligtede til betids at underrette Kommissionen om foranstaltninger, der kan udgøre statsstøtte, eller ændringer af samme. Støtten blev følgelig ydet ulovligt.

(83) Den pågældende foranstaltning udgør statsstøtte, hvorfor støttens forenelighed med det indre marked skal vurderes.

B. Vurdering af foranstaltningen i henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 2 og 3

(84) Kommissionen mener, at undtagelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 2, ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, idet de pågældende foranstaltninger tydeligvis ikke havde til formål at nå de heri definerede mål.

(85) Støtten opfylder heller ikke betingelserne i undtagelsen under EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra a), idet formålet ikke var at fremme udviklingen i regioner, der kunne nyde godt af denne bestemmelse. Undtagelsen i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), vedrørende fremme af virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælles-europæisk interesse finder heller ikke anvendelse i den foreliggende sag, idet den ikke er beregnet på at fremme denne type projekter. Støtten havde heller ikke til formål at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Frankrigs økonomi, og undtagelsen i anden del af artikel 107, stk. 3, litra b), finder heller ikke anvendelse i den foreliggende sag.

(86) Kommissionen bør således se nærmere på, om støtten kan være forenelig med EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c) og d) (EUF-traktatens tidligere artikel 87, stk. 3, litra c) og d)).

(87) På baggrund af Rettens afgørelse af 15. april 2008 bør der skelnes mellem støtte, der er kommet til udbetaling efter EU-traktatens ikrafttræden (den 1. november 1993), og støtte udbetalt inden denne ikrafttrædelsesdato, og som bør behandles i forhold til de regler, der var gældende i det tidsrum.

(88) I denne henseende bemærker Kommissionen sig, at en fjerdedel af den støtte, der var tildelt CELF i løbet af det foregående år, blev udbetalt ved årets begyndelse, mens restbeløbet blev udbetalt det følgende efterår, efter at de offentlige myndigheder havde gennemgået den modtagende virksomheds budgetoverslag og udsvingene i løbet af regnskabsårets første del. Hvis hele støttebeløbet ikke var opbrugt, blev restbeløbene fratrukket støtten i det efterfølgende år. Tilskuddet for 1993 blev således delvis udbetalt i begyndelsen af 1993, og restbeløbet blev tildelt i efteråret 1993. Beslutningen om at yde støtte for 1993 blev truffet af de franske myndigheder i slutningen af 1992 eller i begyndelsen af 1993, og under alle omstændigheder inden ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union. Kommissionen mener

derfor, at den støtte, der er udbetalt for 1993, bør vurderes i forhold til de retsregler, der fandt anvendelse inden ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union.

a) Vurdering af støtten i forhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d)

(89) EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d), (tidligere artikel 87, stk. 3, litra d) i EF-traktaten) fastsætter, at »støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven kan være forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod de fælles interesser.«

(90) Det skal derfor efterprøves, om støtten til CELF mellem 1994 og udgangen af 2001 havde et egentligt kulturelt formål, og om den ændrede samhandels- og konkurrencevilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse.

i) Kulturelt formål

(91) Kommissionen skal indledningsvis erindre om, at det kulturelle formål med støtten til CELF blev anerkendt af Retten i førnævnte afgørelse af 18. september 1995. Retten anførte således i præmis 62, at »For så vidt angår det kulturelle formål med den omtvistede støtte, er det ubestridt af parterne, at den franske regerings formål er udbredelsen af det franske sprog og fransk litteratur. Det fastslås endvidere, at de oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, da den vedtog sin beslutning, herunder oplysningerne i skrivelsen af 7. september 1992 fra sagsøgerens advokat, støttede Kommissionens vurdering af, at dette faktisk var formålet, og at dette formål var lovligt. Herefter bør det fastslås, at vurderingen af formålet med den omtvistede støtte ikke frembød særlige vanskeligheder for Kommissionen, og at det ikke var nødvendigt at skaffe andre oplysninger for at forvisse sig om, at dette formål var kulturelt.«

(92) De franske myndigheder har således gjort gældende, at den pågældende støtte forfulgte et kulturelt formål, nemlig at fremme udbredelsen af fransksprogede værker i ikke-fransktalende lande. Det drejede sig om en bevidst politik med henblik på at bevare og fremme den kulturelle mangfoldighed på internationalt plan.

(93) Bevarelse og fremme af kulturel mangfoldighed hører blandt grundprincipperne for den europæiske model. Principperne er fastlagt i EUF-traktatens artikel 167, stk. 1 (tidligere artikel 151, stk. 1, i EF-traktaten): »Unionen bidrager til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv« og videre i artikel 167, stk. 4, som fastlægger, at »Unionen tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne traktat, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed«.

- (94) På den baggrund finder Kommissionen, at de franske myndigheders støtte til CELF med henblik på at sikre udbredelsen af fransksprogede værker tjente et kulturelt formål.
- ii) Kriteriet om ændring af samhandels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod den fælles interesse
- (95) Kommissionen bør således efterprøve, om de pågældende foranstaltninger egentlig var nødvendige og proportionelle i forhold til det kulturpolitiske formål, som de franske myndigheder forfulgte.
- (96) Det skal indledningsvist erindres, at det i overensstemmelse med Rettens førnævnte afgørelse af 28. februar 2002 er markedet for eksportagenturer for fransksprogede bøger, der skal tjene som grundlag for vurderingen af foranstaltningerne.
- (97) For det første skal støttens nødvendighed undersøges.
- (98) I henhold til de franske myndigheder blev foranstaltningerne udformet af Kulturministeriet i 1980 på et tidspunkt, hvor visse aktører i branchen (Groupe Hachette og les Messageries du livre) ønskede at forlade markedet for eksportagenturer. I henhold til de franske myndigheder blev den anfægtede ordning indført for at tilskynde de erhvervsdrivende til at gå ind på markedet, således at alle ordrer på fransksprogede bøger fra boghandlere i ikke-fransktalende områder kunne efterkommes. Derved sikrede man, at fransksprogede bøger kunne nå ud til alle boghandlere, også de mindste i fjerne lande, selv om de kun havde brug for nogle få bøger, som i øvrigt ofte udgives af forskellige forlag.
- (99) SIDE har på sin side gjort gældende, navnlig i tilknytning til sine bemærkninger som følge af beslutningen om at forlænge proceduren, at den undersøgte støtte ikke var nødvendig. Selv om visse aktører i 1980 nok havde ophørt med deres aktivitet som eksportagenturer, erindrers SIDE om, at SIDE netop på det tidspunkt blev oprettet med henblik på at blive aktiv på markedet. SIDE bestrider endvidere det forhold, at CELF skulle have en særlig aktivitet med ekspedition af små ordrer. Navnlig anfægter SIDE de tal, som de franske myndigheder har fremlagt, og mener, at tallene for CELF og for SIDE, for så vidt angår antallet af fakturaer og bestillinger i forhold til omsætningen, er de to virksomheder forholdsvis ens. Mere generelt anfægter SIDE begrebet »små ordrer« som defineret af de franske myndigheder. Efter SIDE's mening er dette begreb vilkårligt, idet omkostningerne ved ekspedition af en ordre ikke skal ses i forhold til ordreløbet, men antallet af bestillinger.
- (100) Kommissionen mener, at det ikke er nødvendigt at tage endelig stilling til spørgsmålet om støttens nødvendighed, da betingelserne for nødvendighed og proportionalitet er kumulative, og at det i betragtning 121 konkluderes, at det ikke kan påvises, at betingelsen om proportionalitet er opfyldt.
- (101) For det andet mener Kommissionen, at indvirkningen på samhandelen inden for Den Europæiske Union og fordrejningen af konkurrencevilkårene som følge af støtteforanstaltningen er meget begrænsede, især på grund af foranstaltningens beløb, den meget beskedne substituerbarhed mellem fransksprogede bøger og bøger på andre sprog, samt i lyset af den betydelige forskel på mængden af fransksprogede bøger, der eksporteres til ikke-fransktalende lande fra Frankrig på den ene side og Belgien og Luxembourg på den anden side.
- (102) Navnlig vedrørende markedet for eksportagenturer for fransksprogede bøger bemærker Kommissionen, at CELF og SIDE distribuerer bøger i ikke-fransktalende lande og territorier som eksportagenturer. I de frankofone lande er det lokale marked dækket af de store forlag via deres datterselskaber eller repræsentanter. Eksportagenturerne spiller dermed kun en meget marginal rolle på de frankofone markeder, som dog står for den største afsætning af fransksprogede bøger.
- (103) På det nationale marked for eksportagenturer for fransksprogede bøger findes ikke-specialiserede agenturer som SIDE og CELF og i mindre udstrækning specialiserede agenturer, der i marginalt omfang også sælger direkte til de endelige forbrugere, og som kun er i marginal konkurrence med de to ikke-specialiserede agenturer, samt en række boghandler, som lejlighedsvis ekspederer ordrer fra udenlandske boghandler og online-boghandler, men deres virksomhed er forholdsvis begrænset på tidspunktet for de undersøgte foranstaltninger.
- (104) På det undersøgte marked er det således klageren, som er den operatør, der er mest berørt af de anfægtede foranstaltninger. På den ene side bekræfter de franske myndigheder, at »Programme petites commandes« i princippet var tilgængeligt for alle virksomheder, der ansøgte om støtte, når blot disse accepterede betingelserne for tildelelse af støtte. De anfører, at Kulturministeriets afslag af SIDE i 1991 skulle være begrundet i, at SIDE ikke ville acceptere forpligtelsen om åbenhedskravet for at få del i støtten. På den anden side anfører SIDE, at de franske myndigheders afslag var forbundet med det forhold, at SIDE var en privat virksomhed og ikke et forlagskooperativ. I 1996, efter annullationen af Kommissionens beslutning af 18. maj 1993, erindrede kulturministeriet, som ønskede at afslutte proceduren, i øvrigt SIDE om, at støtteordningen for små ordrer ikke pr. definition var forbeholdt CELF. Ministeriet foreslog SIDE en samtale i et brev af 3. september 1996 for at undersøge, om SIDE var i stand til at tilbyde de samme tjenesteydelser som CELF i henhold til de samme krav om åbenhed. I en samtale, der fandt sted den 26. september 1996, meddelte SIDE's ledelse kulturministeriet, at de nægtede at modtage støtte under et program, hvis overensstemmelse med fællesskabsretten kunne anfægtes af Kommissionen.

- (105) Under alle omstændigheder synes de elementer, der er anført ovenfor i betragtning 101 ff., at vise, at ændringen af samhandels- og konkurrencevilkårene i Den Europæiske Union som følge af de undersøgte foranstaltninger har været forholdsvis begrænset.
- (106) For dog at afgøre, om foranstaltningen er proportionel, bør Kommissionen for det tredje ligeledes sammenholde de modtagne støttebeløb med de omkostninger, CELF har oppebåret for at opfylde de franske myndigheders målsætning.
- (107) I denne henseende bør der lige mindes om de forskellige etaper i ordreekspeditionen, som de forskellige parter er enige om:
- modtagelse af ordresedlen fra boghandleren
 - indkodning af ordren
 - indlæsning af ordren
 - fremsendelse af ordren til forlaget
 - modtagelse af bøgerne
 - tildeling af et fysisk opbevaringssted, »reolfaget«, til hver af kunderne, hvor de bestilte bøger opbevares
 - indpakning.
- (108) I henhold til de franske myndigheder oppebar CELF visse omkostninger i tilknytning til ekspeditionen af »små ordrer«. De franske myndigheder vurderer således, at der på markedet for eksportagenturer er visse meromkostninger forbundet med visse ordrer, således at tjenesteydelsen ikke er rentabel. De franske myndigheder har anført, at de havde valgt et loft på 500 FRF (76,22 EUR) for at definere en »lille ordre«, og at dette loft var empirisk fastlagt. De franske myndigheder har præciseret, at nogle ordrer under 500 FRF kunne være rentable, mens andre ordrer over 500 FRF kunne være urentable. Målet var at finde en økonomisk acceptabel metode, således at CELF var indstillet på at efterkomme små ordrer, selv om de var utilstrækkeligt rentable.
- (109) Som Kommissionen har anført i sin beslutning om at forlænge proceduren, er det de franske myndigheder, der i forbindelse med forenelighedsanalysen skal påvise omfanget og realiteten af de omkostninger, som CELF oppebærer.
- (110) Kommissionen havde desangående i sin beslutning om at forlænge proceduren anmodet de franske myndigheder om at tilvejebringe en række oplysninger for at kunne
- følge op på Rettens afgørelse og tage endelig stilling til støttens proportionalitet. Kommissionen havde navnlig anmodet om følgende oplysninger:
- en tilstrækkelig begrundelse for de årsager til, at oplysningerne vedrørende omkostningerne ved de små ordrer ikke var til rådighed for de forskellige pågældende år, og en tilstrækkelig påvisning af årsagerne til, at en ekstrapolering udelukkende på grundlag af tallene for året 1994 skulle være acceptabel
 - oplysninger, der kunne muliggøre beregning på grundlag af faktiske omkostninger (og ikke kun anslåelser) vedrørende ekspeditionen af små ordrer i 1994 (i det mindste for visse udgifter) og en eventuel tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor en anslåelse af omkostningerne på grundlag af de samlede omkostninger oppebåret af CELF skulle være acceptabel
 - overbevisende fordelingsnøgler for omkostningerne, således at en del af de samlede omkostninger kunne tilskrives ekspeditionen af små ordrer og navnlig anvendes for hver omkostningskategori over hele den pågældende periode
 - oplysninger om udviklingen i andelen af elektroniske ordrer i løbet af de undersøgte år
 - omkostningerne ved små ordrer i fraværet af ubegrundede multiplikatorfaktorer
 - beregninger af CELF's omkostninger i tilknytning til effektueringen af de mindre bestillinger uden anvendelse af multiplikationsfaktorer og for beregninger med anvendelse af multiplikationsfaktorer udelukkende for ikke-elektroniske ordrer
 - de franske myndigheders stillingtagen til Rettens beregning, dvs. uden anvendelse af de nævnte faktorer, hvorefter omkostningerne forbundet med ekspeditionen af små ordrer ville have været mere end 635 000 FRF (96 805,13 EUR) lavere, selv uden at tage hensyn til andre kategorier af udgifter end dem, hvor faktoren »tre« blev anvendt. Det skal erindres, at i henhold til Rettens beregning, var driftsresultatet af ekspeditionen af de små ordrer følgelig positiv med mere end 600 000 FRF (91 469,41 EUR)
 - de franske myndigheders stillingtagen til muligheden af, at CELF skulle have en rimelig gevinst.

- (111) Som allerede forklaret i sin beslutning om at forlænge proceduren ville Kommissionen i fravær af yderligere forklaringer og ajourføring af tallene fra de franske myndigheders side ikke være i stand til at bruge de tal vedrørende anvendelsen af programmet for små ordrer, som de franske myndigheder havde tilvejebragt for årene 1994 til 2001 i deres brev af 17. januar 2003, og heller ikke de forklaringer vedrørende de analytiske regnskabsstal, som de franske myndigheder havde fremsendt i brev af 5. marts 1998.
- (112) De franske myndigheder har imidlertid ikke tilvejebragt de nærmere angivne oplysninger, som Kommissionen anmodede om i sin beslutning om forlængelse af proceduren, og begrænsede sig til, for så vidt angår støttens proportionalitet, at fremsende de oplysninger, der allerede var tilvejebragt den 17. september 2002, den 17. januar 2003 og den 11. marts 2003, som Kommissionen ikke havde mulighed for at udnytte som sådan i henhold til Rettens afgørelse af 15. april 2008.
- (113) Kommissionen rykkede således i brev af 8. oktober 2009 de franske myndigheder om anmodningen om nærmere oplysninger om de nævnte punkter, idet Kommissionen anførte, at hvis den ikke modtog de anmodede oplysninger inden for en frist på ti arbejdsdage, ville Kommissionen være forpligtet til at træffe endelig afgørelse på grundlag af de til rådighed værende elementer i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 efter at have fremsat et påbud om oplysninger i medfør af artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999.
- (114) I brev af 21. oktober 2009 anførte de franske myndigheder, at de ikke havde yderligere oplysninger, og henviste til deres bemærkninger af 9. juni 2009.
- (115) Ved en beslutning vedtaget den 20. november 2009 («påbuddet») påbød Kommissionen de franske myndigheder at fremlægge de ønskede oplysninger, som på trods af flere rykkere endnu ikke var tilvejebragt.
- (116) I brev af 2. december 2009 anførte de franske myndigheder, at de ikke kunne bibringe Kommissionen yderligere oplysninger, og henviste til deres bemærkninger af 9. juni 2009.
- (117) Artikel 13 i forordning (EF) nr. 659/1999 fastlægger imidlertid, at »Undersøgelsen af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning resulterer i en beslutning (...). Overholder medlemsstaten ikke et påbud om oplysninger, vedtages beslutningen på grundlag af de foreliggende oplysninger.«
- (118) Som angivet ovenfor har de franske myndigheder imidlertid ikke tilvejebragt de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om flere gange, senest i sit påbud af 20. november 2009.
- (119) I overensstemmelse med procedureforordningens artikel 13 træffer Kommissionen således sin afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger, idet den erindrer om, at det er de franske myndigheders pligt at påvise, at støtten er forenelig og proportionel.
- (120) I lyset af Rettens afgørelse af 15. april 2008 og de elementer, som Kommissionen har til sin rådighed, synes det især ikke muligt at basere sig på en ekstrapolering af de anslåede omkostninger ved ekspedition af små ordrer i året 1994. Navnlig synes det heller ikke muligt at anvende fordelingsnøgler, der ikke er berettiget, og basere sig på oplysninger, der er fremkommet ved anvendelse af ubegrundede multiplikatorfaktorer, især for de elektroniske ordrer. I lyset af den beregning af omkostningerne ved ekspedition af små ordrer, som fremgår af Rettens afgørelse, og i fraværet af nye oplysninger fra de franske myndigheder til Kommissionen, som kan tilbagevise den tvivl, som denne havde rejst i beslutningen om at forlænge proceduren, om støttens proportionalitet, kan det navnlig ikke fastlægges, at det er en underskudsforretning at ekspedere små ordrer.
- (121) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det ikke er påvist, at den støtte, der kom til udbetaling i årene 1994 til 2001, overholder proportionalitetskriteriet.
- (122) Denne støtte er således ikke forenelig med EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d).
- b) *Vurdering af støtten i forhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)*
- (123) Ifølge EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c) (tidligere artikel 87, stk. 3, litra c), i EF-traktaten) »kan støtteordninger betragtes som forenelige med det indre marked, når de har til formål at fremme udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, og de ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«.
- (124) I overensstemmelse med Rettens afgørelse af 15. april 2008 kan undtagelsesbestemmelsen i EUF-traktatens artikel 107 stk. 3, litra d) (tidligere artikel 87, stk. 3, litra d) i EF-traktaten) ikke finde anvendelse på den støtte, der er udbetalt til CELF i årene 1980 til 1993. Det skal derfor fastlægges, om undtagelsesbestemmelsen i EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c) (tidligere artikel 87, stk. 3, litra c), i EF-traktaten) kan anvendes.

- (125) Dette gælder ligeledes støtte udbetalt mellem 1994 og udgangen af 2001, for hvilken Kommissionen ovenfor i betragtning 122 konkluderer, at undtagelsesbestemmelsen i EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d) (tidligere artikel 87, stk. 3, litra d), i EF-traktaten) ikke kan finde anvendelse.
- (126) For at fastslå, om EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), kan tjene som grundlag for støttens forenelighed, bør Kommissionen efterprøve, om støtten forfølger et mål af fælles interesse, og om støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse.
- (127) Kommissionen mener, at støtten faktisk tjener en fælles interesse, som fastslået ovenfor. Det skal i denne henseende erindres, at indføjelser af undtagelsesbestemmelsen i den tidligere artikel 87, stk. 3, litra d), i EF-traktaten (nu EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d)) var en bekræftelse af Kommissionens førte politik på grundlag af den tidligere artikel 92, stk. 3, litra c), inden traktaten om Den Europæiske Union trådte i kraft. Kommissionen havde allerede tidligere godkendt støtte med kulturelle formål med henvisning til denne artikel. Denne praksis blev bekræftet af Den Europæiske Unions domstole, f.eks. i den førnævnte afgørelse truffet af Retten den 18. september 1995, hvori Retten fastslog, at Kommissionen var i stand til på grundlag af den tidligere artikel 92, stk. 3, litra c), i EF-traktaten at vedtage positiv beslutning over for tre støtteordninger forvaltet af CELF (støtte til luftfragt, programmet »Page à Page« og »Programme Plus«).
- (128) Derimod mener Kommissionen ikke, at det er påvist, at støtten er proportionel i forhold til det tilsigtede mål.
- (129) I sin beslutning om at forlænge proceduren og senere i sit påbud havde Kommissionen anmodet de franske myndigheder om at fremlægge deres bemærkninger vedrørende støttens proportionalitet som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).
- (130) Som angivet ovenfor har de franske myndigheder imidlertid ikke tilvejebragt oplysninger, der kan påvise proportionaliteten af den støtte, der er udbetalt siden 1980, og som Kommissionen havde anmodet om flere gange, navnlig senest i sit påbud af 20. november 2009.
- (131) I overensstemmelse med procedureforordningens artikel 13 træffer Kommissionen således sin afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger, idet den erindrer om, at det er de franske myndigheders pligt at påvise, at støtten er forenelig og proportionel.
- (132) Samme ræsonnement som ovenfor anført vedrørende støttens proportionalitet i forhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d), kan tilsvarende overføres herpå.
- (133) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det ikke er påvist, at den udbetalte støtte overholder proportionalitetskriteriet.
- (134) Som konklusion mener Kommissionen, at den pågældende støtteforanstaltning ikke er forenelig med det indre marked på grundlag af EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

C. Vurdering af foranstaltningen i henhold til euf-traktatens artikel 106, stk. 2

- (135) De franske myndigheder har ved flere lejligheder gjort gældende, at CELF har fået overdraget ansvaret for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, og at de anfægtede foranstaltninger bør vurderes i forhold til bestemmelserne i EUF-traktatens artikel 106, stk. 2 (tidligere artikel 86, stk. 2, i EF-traktaten).
- (136) Det hedder i denne artikel, at »Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet traktaternes bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesse.«
- (137) Først og fremmest bør det afklares, hvorvidt der er tale om en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Det fremgår klart af Domstolens retspraksis, at med undtagelse af de sektorer, hvor der findes EU-regler på området, har medlemsstaterne vide skønsbeføjelser hvad angår arten af de tjenesteydelser, der kan betegnes som værende af almindelig økonomisk interesse. Det er derfor Kommissionens opgave at sikre, at disse skønsbeføjelser anvendes på en måde, der ikke er åbenlyst forkert hvad angår definitionen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- (138) I nærværende sag har de franske myndigheder ved flere lejligheder anført, at CELF skulle udføre en offentlig tjenesteydelse af kulturel karakter bestående i at efterkomme alle ordrer på fransksprogede værker fra udenlandske boghandler uanset ordrens størrelse og karakter. Kommissionen finder, at dette opdrag faktisk kan udgøre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.

- (139) Dernæst skal det efterprøves, om CELF faktisk var blevet betroet varetagelsen af denne tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. I overensstemmelse med Den Europæiske Unions retspraksis skal de pågældende virksomheder af staten være pålagt forvaltningen af den pågældende tjenesteydelse i form af et eller flere officielle dokumenter, hvis udformning bestemmes af den enkelte medlemsstat.
- (140) I nærværende sag har de franske myndigheder tilvejebragt flere aftaler indgået mellem CELF og Kulturministeriet, som efter deres mening viser, at CELF rigtig nok er blevet pålagt forvaltningen af den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. I henhold til de franske myndigheder indgik direktoratet for litteratur og læsning frem til 2001 de årlige aftaler med CELF.
- (141) De franske myndigheder har imidlertid på trods af Kommissionens anmodninger, herunder et påbud, ikke tilvejebragt nogen kopi af aftaler om offentlige tjenesteydelser for alle de pågældende år.
- (142) I de aftaler, som Kommissionen er i besiddelse af, er den nærmere karakter af forpligtelserne i forbindelse med offentlige tjenesteydelser ikke fastlagt (f.eks. er beløbet for, hvornår en ordre anses for at være en »lille ordre«, ikke angivet i aftalen). Det følger heraf, at selv for disse år findes der ikke noget dokument, som med tilstrækkelig præcision angiver CELF's forpligtelser i forbindelse med offentlige tjenesteydelser.
- (143) Kommissionen nærer derfor tvivl om det forhold, at CELF skulle være overdraget forvaltningen af den pågældende tjenesteydelse af almen interesse i medfør af en officiel retsakt for hvert af de pågældende år.
- (144) Endelig mener Kommissionen, at det ikke er nødvendigt at tage endelig stilling til spørgsmålet om støttens nødvendighed, da betingelserne er kumulative, og at betingelsen om proportionalitet heller ikke er opfyldt.
- (145) Af de aftaler, som Kommissionen er i besiddelse af, fremgår der ingen forklaring på, hvordan støttebeløbet beregnes. CELF's forpligtelse til at indberette om tilskuddets anvendelse er endvidere ikke ledsaget af nogen præcis definition af parametre, der skal anvendes i beregningen, eller hvordan omkostninger i tilknytning til de offentlige tjenesteydelser kontrolleres, så det kan efterprøves, at der ikke er tale om overkompensation. Selv om det i aftalerne er bestemt, at en del af tilskuddet, hvis det ikke er anvendt, skal overføres til det næste år, indeholder aftalerne endvidere ikke nogen præcisering af denne mekanisme, som i øvrigt ikke synes at være anvendt. Endelig på det mere overordnede plan og som anført i analysen vedrørende kriteriet om proportionalitet i forhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, har de franske myndigheder ikke frembragt oplysninger, der kan påvise støttens proportionalitet for hvert af de punkter, der er fremhævet i Rettens afgørelse.
- (146) De franske myndigheder har således ikke tilvejebragt Kommissionen oplysninger, der sætter den i stand til at påvise proportionaliteten af støtten i forhold til EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, selv om Kommissionen havde anmodet herom flere gange, navnlig senest i sit påbud af 20. november 2009.
- (147) I overensstemmelse med procedureforordningens artikel 13 træffer Kommissionen således sin afgørelse på grundlag de foreliggende oplysninger, idet den erindrer om, at det er de franske myndigheders pligt at påvise, at støtten er forenelig og proportional.
- (148) Af de samme årsager som anført i analysen af støttens proportionalitet i forhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d), finder Kommissionen derfor, at det ikke er påvist, at den udbetalte støtte opfylder kriteriet om proportionalitet.
- (149) Kommissionen finder således, at betingelserne for anvendelse af EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, ikke er opfyldt.
- (150) Som konklusion finder Kommissionen derfor, at den støtte mekanisme, der betegnes Programme »petites commandes«, som Frankrig har iværksat til fordel for CELF mellem 1980 og udgangen af 2001, udgør støtte, der er uforenelig med det indre marked.
- 5. FORÆLDELSESRIST, EKSTRAORDINÆR OMSTÆNDIGHED, BERETTIGET FORVENTNING, PRINCIPPET OM RETLIG KLARHED, PROPORTIONALITETSPRINCIPPET**
- (151) Ifald der foreligger ulovlig og uforenelig statsstøtte, skal Kommissionen i princippet pålægge den pågældende medlemsstat om at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren. »I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren«, jf. artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.
- (152) Kommissionen bør dog tage følgende elementer i betragtning:

- (153) Kommissionens beføjelser til at kræve tilbagebetaling af støtten ifølge artikel 15 i forordning (EF) nr. 659/1999 er begrænset af en forældelsesfrist på ti år. Forældelsesfristen løber fra den dato, hvor den ulovlige støtte tildeles støttemodtageren, og enhver foranstaltning, der træffes af Kommissionen eller af en medlemsstat efter opfordring fra Kommissionen angående den ulovlige støtte, afbryder denne frist.
- (154) Som Kommissionen allerede gav udtryk for i sin beslutning om at forlænge proceduren, uden i øvrigt at modtage særlige bemærkninger om dette punkt fra de interesserede parter, mener Kommissionen, at den i den foregående betragtning beskrevne forældelsesregel finder anvendelse i nærværende sag. I sin dom af 5. oktober 2006 i sagen om Transalpine⁽¹⁾ kendte Domstolen således for ret, at i det omfang forordning (EF) nr. 659/1999 indeholder procedureregler, finder disse anvendelse på samtlige administrative regler vedrørende statsstøtte, undersøgt af Kommissionen på tidspunktet for forordning (EF) nr. 659/1999's ikrafttræden, nemlig den 16. april 1999. Nærværende sag er dog led i den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt den 30. juni 1996.
- (155) I nærværende sag, i betragtning af den støtte, der er kommet til udbetaling hvert år siden 1980 og det forhold, at Kommissionen hvert eneste år siden april 1992 har anmodet de franske myndigheder om yderligere oplysninger, synes det, at støtten udbetalt til CELF i 1980 og 1981 ikke kan tilbagesøges uanset forældelsesfristen.
- (156) Kommissionen kræver derfor ikke tilbagebetaling af støtten, hvis det ville være i strid med et generelt princip i Den Europæiske Unions lovgivning. I henhold til retspraksis i Den Europæiske Union skal Kommissionen automatisk tage hensyn til de særlige omstændigheder, der berettiger, at den giver afkald på at påbyde tilbagebetaling af den ulovligt ydede støtte, når denne tilbagebetaling er i modstrid med et generelt princip i lovgivningen i Den Europæiske Union.
- (157) I denne henseende havde Kommissionen i sin beslutning om procedurens forlængelse opfordret de franske myndigheder, støttemodtageren og enhver anden interesseret part til at fremsætte deres bemærkninger om anvendelsen i nærværende sag af princippet om berettiget forventning, princippet om retlig klarhed og ethvert andet princip, som kunne føre til, at Kommissionen ikke ville kræve tilbagesøgning af støtten.
- (158) Kommissionen bemærker, at de franske myndigheder i deres bemærkninger gør gældende, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder, der kan begrænse tilbagesøgningspligten. SIDE mener derimod, at sådanne ekstraordinære omstændigheder ikke forelå.
- (159) I denne henseende erindrer Kommissionen om, at den nationale ret i tilknytning til de præjudicielle spørgsmål, den havde rettet til Domstolen i førnævnte CELF-sag, i al væsentlighed havde forespurgt, om Kommissionens vedtagelse af tre på hinanden følgende beslutninger, som erklærer en støtte forenelig med det indre marked, og som efterfølgende er blevet annulleret af Fællesskabets retsinstanser, i sig selv kan udgøre en ekstraordinær omstændighed, som kan begrunde en begrænsning af støttemodtagerens forpligtelse til at tilbagebetale denne støtte.
- (160) Domstolen henviste i sin ovennævnte afgørelse af 11. marts 2010 først og fremmest til sin dom af 12. februar 2008, hvori den i præmis 65 ff. havde anerkendt muligheden af, at en virksomhed, efter annullation af en positiv afgørelse truffet af Kommissionen, der har modtaget en ulovligt gennemført støtte, vil kunne henvise til ekstraordinære omstændigheder, der hos denne retsmæssigt har kunnet skabe en forventning om, at denne støtte var lovlig, og på grundlag heraf undgå tilbagebetaling⁽²⁾.
- (161) Domstolen havde imidlertid også anført, at en positiv beslutning fra Kommissionen hverken kan give den støttemodtagende virksomhed grund til at nære nogen berettiget forventning, når Kommissionens beslutning var blevet anfægtet inden for søgsmålsfristen og derpå annulleret af Den Europæiske Unions retsinstanser, eller så længe fristen for at anlægge søgsmål til prøvelse af en sådan beslutning ikke er udløbet eller — når der er anlagt et søgsmål — så længe Unionens retsinstanser ikke har truffet endelig afgørelse⁽³⁾.
- (162) I nærværende sag anførte Domstolen i sin afgørelse af 11. marts 2010, at annullationen af Kommissionens tredje positive beslutning af Retten den 15. april 2008 ikke i sig selv kunne give anledning til en berettiget forventning og heller ikke udgøre en ekstraordinær omstændighed⁽⁴⁾.
- (163) Domstolen tilføjede, at den omstændighed, at der har fundet tre annullationer sted, hvilket er sjældent, derimod blot viser sagens kompleksitet, og mens den langt fra kan give anledning til en berettiget forventning, forekommer den snarere egnet til at rejse tvivl hos støttemodtageren for så vidt angår den omhandlede støttes forenelighed. Domstolen erkender, at tre på hinanden følgende søgsmål, der giver anledning til tre annullationer, er en meget sjælden omstændighed, men at sådanne omstændigheder ikke desto mindre indgår i retssystemets normale funktion, som giver de retssubjekter, som mener, at de har lidt under konsekvenserne af en ulovlig støtte, mulighed for at handle for at opnå annullation af de forskellige beslutninger, som de mener ligger til grund for situationen.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 5. oktober 2006 i sag C-368/04, Transalpine Ölleitung in Österreich, Sml. 2006 I, s. 9957, præmis 34.

⁽²⁾ Præmis 42 ff.

⁽³⁾ Præmis 66-68.

⁽⁴⁾ Præmis 50 ff.

- (164) Domstolen anlagde endvidere det synspunkt, at i nærværende sag kan tilstedeværelsen af en ekstraordinær omstændighed ikke gøres gældende i forhold til retssikkerhedsprincippet ⁽¹⁾. Så længe Kommissionen ikke har vedtaget en beslutning om godkendelse, og så længe fristen for at anlægge søgsmål til prøvelse af en sådan beslutning ikke er udløbet, har støttemodtageren ikke vished med hensyn til lovligheden af støtten, hvorfor hverken princippet om beskyttelse af den berettigede forventning eller retssikkerhedsprincippet kan påberåbes.
- (165) Som Domstolen anførte i sin afgørelse af 11. marts 2010 ⁽²⁾, kan tilstedeværelsen af en ekstraordinær omstændighed ikke i nærværende sag gøres gældende i forhold til proportionalitetsprincippet. Ophævelsen af en ulovlig støtte gennem tilbagesøgning er den logiske følge af, at støtten er fundet ulovlig, hvorfor tilbagesøgning af denne støtte for herved at genoprette den tidligere situation principielt ikke kan betragtes som en foranstaltning, der ikke står i rimeligt forhold til formålene i traktatens bestemmelser om statsstøtte.
- (166) Domstolen konkluderede således, at Kommissionens vedtagelse af tre på hinanden følgende beslutninger, som erklærer en støtte forenelig, og som efterfølgende er blevet annulleret af Fællesskabets retsinstanser, ikke i sig selv kan udgøre en ekstraordinær omstændighed, som kan begrunde en begrænsning af støttemodtagerens forpligtelse til at tilbagebetale denne ulovlige og uforenelige støtte.
- (167) I betragtning af ovenstående og i fraværet af andre forhold, som ville kunne udgøre en ekstraordinær omstændighed, mener Kommissionen derfor, at der ikke i nærværende sag foreligger en ekstraordinær omstændighed, der kan begrænse CELF's pligt til at tilbagebetale den pågældende støtte (bortset fra beløb udbetalt i 1980 og 1981 som forklaret ovenfor).

6. TILBAGESØGNING

- (168) I medfør af artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999 skal de franske myndigheder således hos CELF tilbagesøge det støttebeløb, der er blevet udbetalt til CELF i tilknytning til programmet »små ordrer« i årene 1982 til 2001.
- (169) Som det fremgår af tabellen ⁽³⁾, beløber det samlede støttebeløb, som CELF modtog i årene 1982 til 2001, og som skal tilbagesøges, således til 4 631 401 EUR, hvortil kommer renter.
- (170) Artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999, fastlægger, at støtten skal tilbagebetales med renter fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte var til støttemodtagerens rådighed, og indtil den faktisk tilbagebetales.
- (171) Det fremgår imidlertid af Domstolens dom af 12. oktober 2000 i sagen Magefesa ⁽⁴⁾, at når en virksomhed er erklæret konkurs, og den nationale lovgivning fastlægger det, opkræves der ikke renter påløbet efter konkurserklæringen af ulovlig modtaget støtte forud for en sådan konkurserklæring.
- (172) Det skal i denne henseende bemærkes, at de franske myndigheder i deres note overbragt den 27. januar 2010 underrettede Kommissionen om CELF's nuværende situation.
- (173) I betragtning af CELF's økonomiske situation gik CELF i betalingsstandsning den 25. februar 2009. Der blev udnævnt en kurator.
- (174) I tilknytning til tvisten om statsstøtte har de franske myndigheder fremsat erklæring om følgende fordringer: 11 885 785,02 EUR (i form af renter i overensstemmelse med ovennævnte afgørelse truffet af *Conseil d'État* den 19. december 2008) og 4 814 339,90 EUR (i form af eventuel tilbagebetaling af støttens grundbeløb modtaget i årene 1980-2001).
- (175) De franske myndigheder har anført, at det af fordringsoversigten fremgår, at de bestridte krav beløber sig til 17 045 039,50 EUR set på baggrund af passiver på i alt 21 254 232,29 EUR.
- (176) Da der således tydeligvis ikke er mulighed for økonomisk genopretning, har kuratoren anmodet om, at betalingsstandsningen omlægges til en konkursprocedure, især på grund af statens fordringer.
- (177) Idet retten fastslog, at tilstedeværelsen af passiver udelukkede mulighederne for en videreførelsesplan, besluttede *Tribunal de Commerce de Paris* ved dom af 9. september 2009 at gennemføre en retslig likvidation af CELF og udpegede en kurator. Retten fastsatte afviklingsproceduren til at vare i højst to år. De franske myndigheder har anført, at igangværende og/eller fremtidige tvister imidlertid vil kunne begrunde en udskydelse af afviklingsprocedurens afslutning.

⁽¹⁾ Præmis 53.

⁽²⁾ Præmis 54.

⁽³⁾ Se tabellen i betragtning 60 i denne afgørelse.

⁽⁴⁾ Domstolens dom afsagt den 12. oktober 2000 i sag C-480/98, Kommissionen mod Spanien, »Magefesa«, Sml. 2000 I, s. 8717.

(178) I henhold til de franske myndigheder er samtlige CELF's ansatte blevet afskediget, og kreditorudvalget blev ophævet den 31. december 2009. Den eneste pågående aktivitet består i forsøg på inddrivelse af skyldige kundetilgodehavender.

(179) De franske myndigheder har i en e-mail af 9. marts 2010 meddelt, at proceduren for CELF's afvikling har overholdt de sædvanlige regler for virksomheders afvikling.

(180) I henhold til de oplysninger, som Kommissionen har modtaget fra de franske myndigheder, udøver CELF i dag overhovedet ingen økonomisk aktivitet.

(181) I betragtning af den pågående afviklingsprocedure for CELF bør de franske myndigheder derfor især i tilknytning til deres pligt til at tilbagesøge den uforenelige støtte påse, at gældende lovgivning for modtagervirksomhedens afvikling overholdes⁽¹⁾. Dette indebærer navnlig, at CELF's aktiver sælges til markedspris, at staten opstiller sine fordringer i tilknytning til tilbagesøgningen af den uforenelige støtte blandt passiverne for virksomheden under afvikling, og at staten fyldestgørende gør sine kreditorrettigheder gældende i alle procedurens faser og indtil afviklingens afslutning.

(182) Med hensyn til renteberegningen skal det bemærkes, at det i henhold til fransk ret, nærmere artikel L 622-28 i *Code de Commerce*, er fastlagt, at »retsafgørelsen om [betalingsstandsning]procedurens indledning standser påløb af retslige og konventionelle renter samt alle former for morarenter og andre tillæg«.

(183) I nærværende sag løber der således renter på de beløb, der er udbetalt til CELF, fra og med den dato, hvor beløbene er stillet til rådighed, indtil den 25. februar 2009, som er den dato, hvor *Tribunal de Commerce de Paris* indledte betalingsstandsningen, som efterfølgende blev omlagt til en konkursprocedure ved dom afsagt den 9. september 2009.

7. KONKLUSION

(184) Kommissionen fastslår, at Frankrig ulovligt har iværksat støtte til fordel for CELF i strid med EUF-traktatens artikel 108, stk. 3.

⁽¹⁾ Se punkt 63 i Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte« (EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4).

(185) Støtten er uforenelig med det indre marked og bør tilbagesøges af de franske myndigheder, bortset fra beløb udbetalt i 1980 og 1981, som falder for forældelsesfristen.

(186) De franske myndigheder skal således hos CELF tilbagesøge et beløb på 4 631 401 EUR, hvortil kommer renter for hvert årligt støttebeløb fra og med 1982. Der løber renter på de beløb, der skal tilbagesøges, fra og med den dato, hvor beløbene er stillet til rådighed for støttemodtageren, indtil den 25. februar 2009, som er den dato, hvor *Tribunal de Commerce de Paris* indledte betalingsstandsningen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Frankrig ulovligt har ydet til *Coopérative d'exportation du livre français* (CELF) i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

1. Frankrig skal søge tilbagebetalt et beløb på 4 631 401 EUR svarende til de beløb, som CELF har modtaget i årene 1982 til 2001 i form af den i artikel 1 nævnte støtte.

2. Der løber renter på de beløb, der skal tilbagesøges, fra og med den dato, hvor beløbene er stillet til rådighed for støttemodtageren, indtil den 25. februar 2009, som er den dato, hvor *Tribunal de Commerce de Paris* indledte betalingsstandsningen.

3. Beløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004.

Artikel 3

1. Tilbagesøgningen af den i artikel 2 omhandlede støtte iværksættes omgående og effektivt.

2. Frankrig skal efterkomme denne afgørelse senest fire måneder efter meddelelsen deraf.

Artikel 4

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse indsender Frankrig følgende oplysninger:

a) det samlede beløb (hovedbeløbet og renter), der skal tilbagebetales af støttemodtageren

- b) en detaljeret beskrivelse af allerede truffne og planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse
- c) dokumentation for, at støttemodtageren har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

2. Frankrig holder løbende Kommissionen orienteret om de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den i artikel 2 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. Frankrig indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme afgørelsen. Frankrig

giver tillige detaljerede oplysninger om det støttebeløb og de renter, støttemodtageren allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Frankrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2010.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 23. marts 2011

om gennemførelse af Rådets direktiv 2002/55/EF for så vidt angår betingelserne for markedsføring af småpakninger med blandinger af standardfrø af forskellige grøntsagssorter tilhørende samme art

(meddelt under nummer K(2011) 1760)

(EØS-relevant tekst)

(2011/180/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

Artikel 2

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

De i artikel 1 omhandlede småpakninger må indeholde frø op til en nettovægt som fastsat i artikel 2, stk. 1, litra g), i direktiv 2002/55/EF.

under henvisning til Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 3, og

Artikel 3

ud fra følgende betragtninger:

Medlemsstaterne sørger for, at småpakninger, jf. artikel 1, forsynes med en leverandøretiket eller med en trykt eller stemplet påskrift.

(1) En række medlemsstater har meddelt Kommissionen, at der på markedet er efterspørgsel efter småpakninger af blandinger af grøntsagssorter af samme art. Der bør derfor fastsættes nærmere bestemmelser om sådanne småpakninger.

Denne etiket eller påskrift skal indeholde følgende oplysninger:

(2) Under hensyntagen til efterspørgslen i de pågældende medlemsstater bør denne afgørelse omfatte alle arter henhørende under anvendelsesområdet for direktiv 2002/55/EF. Maksimumsstørrelsen for sådanne småpakninger bør udtrykkes som den maksimale nettovægt af de indeholdte frø, jf. artikel 2, stk. 1, litra g), i direktiv 2002/55/EF.

a) ordene »EU-regler og -normer«

b) navn og adresse på den, der er ansvarlig for etiketteringen, eller dennes identifikationsmærke

(3) Der bør fastsættes nærmere krav til mærkning af sådanne småpakninger for at sikre, at småpakningerne kan spores, og at brugerne får tilstrækkelige oplysninger.

c) år for lukning, udtrykt således: »lukket ... [år]«, eller år for seneste prøveudtagning med henblik på den seneste spireevneanalyse, udtrykt således: »prøve udtaget ... [år]«, bemærkningen »anvendes før ... [dato]« kan tilføjes

(4) Medlemsstaterne bør inden udgangen af 2012 forelægge Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne afgørelse, således at Kommissionen kan vurdere afgørelsens effektivitet og kortlægge eventuelle problemer, som det måtte være nødvendigt at løse.

d) ordene »blandede sorter af ... [navnet på arten]«

e) sorterens betegnelse

(5) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

f) sorterens blandingsforhold, udtrykt i nettovægt eller i antal frø

g) partiets referencenummer tildelt af den person, der er ansvarlig for påsætningen af etiketterne

h) netto- eller bruttovægt eller antal frø

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne kan give deres egne producenter tilladelse til at markedsføre småpakninger med blandinger af standardfrø af de arter, der er opført på listen i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/55/EF. Sådanne småpakninger må kun indeholde forskellige sorter af samme art.

Artikel 4

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne afgørelse senest den 31. december 2012.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 2011.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

AFGØRELSE TRUFFET AF EFTA-STATERNES STÅENDE UDVALG

Nr. 5/2010/SU

af 9. december 2010

om ændring af afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 4/2004/SU om oprettelse af et finansieringsmekanismeudvalg

EFTA-STATERNES STÅENDE UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »EØS-aftalen«,

under henvisning til aftalen mellem Den Europæiske Union, Island, Fyrstendømmet Liechtenstein og Kongeriget Norge om en EØS-finansieringsmekanisme for 2009-2014,

under henvisning til protokol 38b om EØS' finansielle mekanisme, der er indsat i EØS-aftalen ved ovennævnte aftale mellem Den Europæiske Union, Island, Fyrstendømmet Liechtenstein og Kongeriget Norge om en EØS-finansieringsmekanisme for 2009-2014,

under henvisning til aftalen mellem Kongeriget Norge og Den Europæiske Union om en norsk finansieringsmekanisme for perioden 2009-2014,

under henvisning til afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 4/2004/SU af 3. juni 2004 om nedsættelse af et Udvalg for Finansieringsmekanismen ⁽¹⁾, og

under henvisning til afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 1/2010/SU af 28. januar om oprettelse af et interimsudvalg for EØS' Finansieringsmekanisme 2009-2014 ⁽²⁾ —

BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

I afgørelse nr. 4/2004/SU affattes artikel 1, stk. 1, andet punktum, således:

»Udvalget forvalter EØS-finansieringsmekanismen for 2004-2009 og EØS-finansieringsmekanismen for 2009-2014.«

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på den dag, retsakten om EØS-finansieringsmekanisme for perioden 2009-2014 træder i kraft eller anvendes midlertidigt.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2010.

For Det Stående Udvalg

Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

Kåre BRYN
Generalsekretær

⁽¹⁾ EUT L 52 af 23.2.2006, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 53 af 4.3.2010, s. 19.

AFGØRELSE TRUFFET AF EFTA-STATERNES STÅENDE UDVALG

Nr. 6/2010/SU

af 9. december 2010

om udvidelse af opgaverne for kontoret for EØS' finansieringsmekanisme og den norske finansieringsmekanisme

EFTA-STATERNES STÅENDE UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som ændret ved protokollen om tilpasning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det følgende benævnt »EØS-aftalen«,

under henvisning til afgørelse truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg nr. 1/2004/SU af 5. februar 2004 om oprettelse af et kontor for EØS' finansieringsmekanisme og den norske finansieringsmekanisme,

under henvisning til aftalen mellem Den Europæiske Union, Island, Fyrstendømmet Liechtenstein og Kongeriget Norge om en EØS-finansieringsmekanisme for 2009-2014,

under henvisning til protokol 38b om EØS' finansielle mekanisme, der er indsat i EØS-aftalen ved ovennævnte aftale mellem Den Europæiske Union, Island, Fyrstendømmet Liechtenstein og Kongeriget Norge om en EØS-finansieringsmekanisme for 2009-2014,

under henvisning til aftalen mellem Kongeriget Norge og Den Europæiske Union om en norsk finansieringsmekanisme for perioden 2009-2014,

idet der mindes om, at artikel 1, stk. 1, i afgørelse nr. 1/2004/SU truffet af EFTA-staternes Stående Udvalg 2004 kun giver kontoret for EØS' finansieringsmekanisme og den norske finansieringsmekanisme mandat til at forvalte finansieringsmekanismen for 2004-2009, og

i betragtning af behovet for, at EØS' finansieringsmekanisme og den norske finansieringsmekanisme for 2009-2014 forvaltes af et sekretariat —

BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

1. Kontoret for EØS' finansieringsmekanisme og den norske finansieringsmekanisme, der er oprettet ved afgørelse nr. 1/2004/SU truffet af Det Stående Udvalg, får herved også til opgave at bistå med forvaltningen af EØS' finansieringsmekanisme for 2009-2014 og den norske finansieringsmekanisme for 2009-2014.

2. Med hensyn til EØS' finansieringsmekanisme for 2009-2014 rapporterer kontoret til EØS' finansieringsmekanismeudvalg.

3. Med hensyn til den norske finansieringsmekanisme 2009-2014 rapporterer kontoret til det norske udenrigsministerium.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på den dag, retsakten om EØS-finansieringsmekanismen for perioden 2009-2014 træder i kraft eller anvendes midlertidigt.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2010.

For Det Stående Udvalg

Stefán Haukur JÓHANNESSON
Formand

Kåre BRYN
Generalsekretær

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING**Nr. 290/09/KOL****af 1. juli 2009****om støtte til flypilotuddannelse i Troms fylke****(Norge)**

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR ⁽¹⁾ —

UNDER HENVISNING TIL aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61-63, og protokol nr. 26 til aftalen,

UNDER HENVISNING TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en Tilsynsmyndighed og en Domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING TIL artikel 1, stk. 2, del I, og artikel 7, stk. 2 og 5, artikel 13 og artikel 14, del II, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen,

UNDER HENVISNING TIL Tilsynsmyndighedens retningslinjer for anvendelse og fortolkning af EØS-aftalens artikel 61 og 62 ⁽⁴⁾, særlig kapitlerne om kompensation for offentlig tjeneste og statsgarantier,

UNDER HENVISNING TIL Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004 om de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 27, del II, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen ⁽⁵⁾,

UNDER HENVISNING TIL Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 389/06/KOL af 13. december 2006 om at indlede proceduren i henhold til artikel 1, stk. 2, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »Tilsynsmyndigheden«.

⁽²⁾ I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.

⁽⁴⁾ Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen vedtaget og udstedt af Tilsynsmyndigheden den 19.1.1994, offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994. Retningslinjerne blev senest ændret den 25.4.2007. Herefter benævnt »retningslinjer for statsstøtte«.

⁽⁵⁾ EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37, og EØS-tillæg nr. 26 af 25.5.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ I det følgende benævnt »beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure«.

EFTER AT HAVE OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽⁷⁾, og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. BAGGRUND**1. Sagsforløb**

Ved brev af 17. marts 2006 indgav North European Aviation Resources AS (herefter kaldet »NEAR« eller »klageren«) en klage over støtte ydet over det reviderede statsbudget til Norwegian Aviation College (herefter kaldet »NAC«). Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede brevet den 20. marts 2006 (registreringsnr. 366921). Ved brev af 25. august 2006, som Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede den 28. august (registreringsnr. 385471), indgav NEAR en supplerende klage over forskellige tilskud, som Troms fylke og Målselv kommune havde ydet til NAC.

Ved brev af 11. april 2006 (registreringsnr. 369763) og 7. september 2006 (registreringsnr. 385794) underrettede Tilsynsmyndigheden de norske myndigheder om klagen og tillægsklagen og opfordrede dem til at fremsætte deres bemærkninger dertil.

Efter at have gennemgået disse bemærkninger meddelte Tilsynsmyndigheden ved brev af 13. december 2006 (registreringsnr. 401508) de norske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 1, stk. 2, del I, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen vedrørende støtte til flypilotuddannelse i Troms fylke ⁽⁸⁾. De norske myndigheder blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beslutningen. Ved brev af 15. februar 2007, som Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede den 19. februar 2007 (registreringsnr. 410248), fremsendte de norske myndigheder deres bemærkninger.

⁽⁷⁾ EUT C 77 af 5.4.2007, s. 35, og EØS-tillæg nr. 17 af 5.4.2007, s. 16.

⁽⁸⁾ For yderligere oplysninger om brevvekslingen mellem de norske myndigheder og Tilsynsmyndigheden, henvises til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

Beslutning nr. 389/06/KOL om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og EØS-tillægget. Tilsynsmyndigheden opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽⁹⁾.

Tilsynsmyndigheden modtog to sæt bemærkninger fra interesserede parter. Ved brev af 10. oktober 2007 (registreringsnr. 446322) fremsendte Tilsynsmyndigheden disse bemærkninger til de norske myndigheder og gav dem lejlighed til at reagere. Ved brev af 13. november 2007 (registreringsnr. 451773) fremsendte de norske myndigheder deres bemærkninger.

2. Beskrivelse af den foreslåede foranstaltning

2.1. Foranstaltninger, der undersøges

a) Tilskud til NAC

Ifølge de norske myndigheder vedtog Stortinget i juni 2005 at yde et tilskud på 4,5 mio. NOK til en »flypilotuddannelse i Tromsø/Bardufoss«. Undervisnings- og forskningsministeriet ydede dette tilskud direkte til NAC den 8. juli 2005.

Der blev afsat yderligere 4,5 mio. NOK på statsbudgettet for 2006, og dette beløb blev igen foreslået i udkastet til budget for 2007. Ifølge de norske myndigheder blev Stortinget underrettet om klagen og yderligere tilskud til NAC blev suspenderet, indtil sagen var afklaret.

b) Projektfinansiering til Norsk Luftfartshøgskole

Troms fylke bekræftede, at der ifølge beslutning af 6. juli 2006 blev ydet en projektfinansiering på 1,9 mio. NOK til Norsk Luftfartshøgskole, en organisation, de norske myndigheder beskriver som en ikke-kommerciel organisation, der er oprettet for at fremme flypilotuddannelsen i det nordlige Norge.

c) Lån til NAC fra Troms fylke og efterfølgende eftergivelse af lånet

Troms fylke oplyser at have ydet et lån på 400 000 NOK til NAC i 1999 i overensstemmelse med den regionale låneordning, som er anmeldt til og godkendt af Tilsynsmyndigheden. Ifølge det oprindelige lån skulle tilbagebetalingen finde sted efter gældende rentesatser efter en indledende treårsperiode. Efter forlængelser af tilbagebetalingsfristen eftergav Troms fylke lånet ved beslutning af 6. juli 2006 på den betingelse, at alle andre kreditorer deltog i saneringen af NAC's gæld.

d) Lånegaranti

Troms fylke bekræftede at have garanteret 500 000 NOK af NAC's gæld for perioden fra den 1. september 2002 til den 1. september 2012 uden at anmode NAC om at betale en garantipræmie.

e) Lån til NLH fra Målselv kommune

Målselv kommune anførte, at den ifølge beslutning af 19. juli 2006 ydede et ansvarligt lån på 1,3 mio. NOK til NAC til en årlig rente på 8,5 %, og at det fulde beløb med renter forfaldt til betaling senest ultimo 2007. Ved beslutning af 24. april 2008 forlængede Målselv kommune fristen for tilbagebetaling til den 31. december 2008. De norske myndigheder har efterfølgende bekræftet, at lånet blev udstedt og udbetalt til NLH.

2.2. Formålet med de foranstaltninger, der undersøges

a) Tilskud

Ifølge de norske myndigheder har luftvåbnets kapacitet til at uddanne piloter til tjeneste uden for de væbnede styrker og den finansielle støtte til flypilotuddannelsen fra flyselskabet SAS været faldende de senere år. Den anfægtede støtte kan ses som en følge af disse ændringer. Tilskuddet kan kun bruges til at sikre, at NAC's eksisterende flypilotuddannelse kan fortsætte, og målet er at bevare den eksisterende kapacitet til uddannelse af flypiloter i Norge og undgå en kritisk situation, hvad angår rekruttering af piloter.

b) Projektfinansiering til NLH

Ifølge Troms fylke er formålet med projektfinansieringen at sikre, at den eksisterende kompetence vedrørende flypilotuddannelse i Troms fylke udvikles og styrkes.

c) Lån til NAC fra Troms fylke og efterfølgende eftergivelse af lånet

Ifølge Troms fylke gjorde NAC's finansielle situation det nødvendigt at forlænge fristen for tilbagebetaling af lånet og i sidste instans helt eftergive lånet.

d) Lånegaranti

Garantien var et krav fra NAC's ejere i forhold til deres ejerandel og i forhold til et lån til finansiering af en flysimulator.

e) Lån til NLH fra Målselv kommune

Ingen formål præciseret.

⁽⁹⁾ Se fodnote 7.

2.3. Nationalt retsgrundlag for støtteforanstaltningen

Det direkte tilskud på 4,5 mio. NOK er ydet inden for rammerne af det reviderede statsbudget for 2005 (kap. 281, post 1). Denne budgetkonto omfatter også 574 000 NOK til andre formål, der ikke vedrører de foranstaltninger, der undersøges her.

De andre foranstaltninger er et resultat af beslutninger truffet af enten Troms' fylkeråd eller Målselvs kommunalbestyrelse.

2.4. Støttemodtagere

NAC er et selskab med begrænset ansvar, der siden 1993 har været registreret i Norge. Det ejes af SAS (60 %), Norsk Luftfartshøgskole (29 %) og andre mindre aktionærer. I november 2006 øgede NLH sin kapitalinteresse i NAC til 95,65 %. De resterende 4,35 % af aktierne ejes af Hurtigruten AS.

NAC, som driver den eneste flypilotuddannelse i Tromsø/Bardufoss området, var den eneste mulige modtager af det offentlige tilskud.

NAC er også den udtrykkelige modtager af lånet (senere eftergivet) og lånegarantien fra Troms fylke. Projektfinansieringen blev ydet af Troms fylke til Norsk Luftfartshøgskole ligesom lånet fra Målselv kommune.

Norsk Luftfartshøgskole er en organisation, der har været registreret i Norge siden 1997. Grundlæggerne er Troms fylke, SAS Flight Academy og kommunerne Bardu og Målselv. Ifølge vedtægterne er formålet med denne ikke-kommercielle organisation at udleje fast ejendom, og målet er at fremme driften af flypilotuddannelse i det nordlige Norge ved at udvikle, igangsætte og koordinere uddannelses tilbud og skaffe de nødvendige lokaler.

3. **Beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure**

I beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure kom Tilsynsmyndigheden til den foreløbige konklusion, at det ikke kunne udelukkes, at der forelå statsstøtte, og at der på basis af de foreliggende oplysninger var tvivl om, hvorvidt støtten var forenelig med EØS-aftalen.

4. **De norske myndigheders bemærkninger til beslutningen**

De norske myndigheder anførte, at den anfægtede finansiering ikke udgør statsstøtte, da den uddannelse, NAC tilbyder, ikke er økonomisk aktivitet og derfor ikke er omfattet af EØS-aftalens

artikel 61. De norske myndigheder fremførte også, at selv om aktiviteten skulle falde inden for rammerne af denne bestemmelse, ville den anfægtede finansiering udgøre kompensation for levering af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, jf. EØS-aftalen artikel 59, stk. 2.

De norske myndigheder anfører, at selv om en uddannelse måtte falde uden for det nationale uddannelsessystem, kan den opfattes som en ikke-økonomisk aktivitet. Indholdet og målet med den uddannelse, NAC tilbyder, er fastsat i en offentlig akt, den norske luftfartslov. Endvidere er man ved at undersøge muligheden for at indarbejde pilotuddannelsen i det nationale uddannelsessystem. De norske myndigheder identificerer et potentielt rekrutteringsproblem i den nuværende tendens til at lade de studerende betale uddannelsesomkostningerne (traditionelt blev disse omkostninger fordelt mellem flyselskaberne og de studerende). Omkostningerne ved at udbyde en sådan uddannelse er høje, og selv om uddannelsen udbydes af private operatører, er der tilsyneladende ikke tale om en overskudsgivende økonomisk aktivitet⁽¹⁰⁾. De norske myndigheder anfører derfor, at den anfægtede finansiering i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis simpelthen var et udtryk for, at staten opfyldte sin forpligtelse over for befolkningen på det uddannelsesmæssige område.

Alternativt mener de norske myndigheder, at den anfægtede finansiering er lovlig, hvis den analyseres i lyset af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2. De understreger det skøn, der er overladt til staten, når det gælder om at definere, hvad der udgør en »tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse«, og anfører, at dette gælder for den pilotuddannelse, NAC tilbyder. I den henseende understreger de, at da den særlige uddannelse, NAC tilbyder, er det eneste integrerede program for uddannelse af flypiloter, der finder sted i Norge, har det spillet en afgørende rolle for rekrutteringen af piloter til betjening af det norske marked. Støtten til NAC's pilotuddannelse er derfor et spørgsmål om national uddannelsespolitik, der har direkte langsigtede fordele for samfundet og ikke er diskriminerende, da der ikke findes andre udbydere af en integreret uddannelse i Norge.

De norske myndigheder fremfører, at den første betingelse i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, vedrørende overdragelse, er sikret ved den særlige budgetbevilling »til flypilotuddannelse i Troms fylke/Bardufoss« sammen med den norske luftfartslov. De norske myndigheder anfører, at den anden betingelse forudsætter en kontrol af, at der ikke foreligger »åbenlys fejl« sammenholdt med et »rimeligt forhold mellem mål og midler«. De mener, at undtagelsen finder anvendelse, hvis den er nødvendig for at give virksomheden mulighed for at udføre sine opgaver på acceptable økonomiske betingelser⁽¹¹⁾. De norske myndigheder udelukker, at der kan være tale om overkompensation og bemærker, at bevillingen på 4,5 mio. NOK kun dækker 20 % af de omkostninger, der er forbundet med flypilotprogrammet.

⁽¹⁰⁾ De norske myndigheder refererer til den konkursprocedure, der er indledt af NAC's bestyrelse, som støtte for deres argumentation.

⁽¹¹⁾ Det forhold, at NAC i øjeblikket er underkastet en konkursprocedure, bruges til at støtte dette argument.

De norske myndigheder understreger, at kravet i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, om at samhandelen ikke er påvirket »i et omfang, der strider mod de kontraherende parter interesser«, er mindre strengt end kriteriet om påvirkning af samhandelen med henblik på at fastslå tilstedeværelsen af støtte ifølge EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. De nævner afvejningstesten, som EF-Domstolen henviser til i sin retspraksis⁽¹²⁾, og mener, at bevisbyrden i den henseende ligger hos Tilsynsmyndigheden⁽¹³⁾.

Særlige bemærkninger fra Troms fylke

Ifølge Troms fylke er sikring af en egentlig flypilotuddannelse en vital opgave af national betydning. Troms fylke opfatter sin deltagelse, både direkte (lånegaranti og eftergivelse af lån) og indirekte (som ejer af NLH), i den finansielle omstrukturering af NAC som normal markedspraksis og understreger, at dets bidrag var baseret på den betingelse, at andre kreditorer deltog i gældssanerungen⁽¹⁴⁾.

Troms fylke forklarede, at garantien sikrer et lån til finansiering af en flysimulator. Det blev krævet, at NAC's ejere i sidste instans skulle stille garanti for lånet for at undgå en forskudsbetaling. Garantien fra Troms fylke udgør 12,27 % af lånebeløbet. Troms fylke understreger det moder-datterselskabsforhold, der eksisterer mellem NAC og Troms fylke. Troms fylke nævner også, at hvis der var blevet anmodet om en præmie, ville den ikke have oversteget de minimis-tærsklen for støtte.

Særlige bemærkninger fra kommunen Målselv

Kommunen Målselv understreger, at NAC's finansielle vanskeligheder på tidspunktet for låneoptagelsen blev opfattet som midlertidige, og som interesseret part deltog kommunen i den løbende refinansieringsproces. Kommunen nævner, at forudsat at risiciene vurderes korrekt og objektivt, når der træffes beslutning om at yde et lån, bør Tilsynsmyndigheden afholde sig fra at undersøge det fastsatte renteniveau, medmindre det viser sig, at der ikke forelå objektive reelle grunde til med rimelighed at forvente, at en privat investor ville have udlånt penge under de givne omstændigheder.

5. Bemærkninger fra interesserede parter

Ved brev af 3. maj 2007, som Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede samme dag (registreringsnr. 420011), fremsendte Rørosfly AS bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Selskabet støtter klageren og understreger den konkurrencemæssige fordel, som offentlig støtte til kun én flyveskole medfører.

⁽¹²⁾ Sag 202/88, Kommissionen mod Frankrig (Telecommunications Terminal Equipment), Sml. 1991 I, s. 1223, præmis 12.

⁽¹³⁾ De norske myndigheder nævner sag C-159/94, Kommissionen mod Frankrig, Sml. 1997 I, s. 5815, præmis 112 og 113, som støtte for dette udsagn.

⁽¹⁴⁾ Troms fylke har fremsendt bevis på, at to andre privatejede selskaber med udestående lån på 200 000 NOK også eftergav NAC's gæld som led i omstrukturingsøvelsen.

Ved brev af 4. maj 2007, som Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede samme dag (registreringsnr. 420422), fremsendte klageren bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Indledningsvis afviser klageren den beskrivelse af pilotuddannelsessystemet, som de norske myndigheder fremfører, og fastholder, at både klageren og NAC har samme licens (bevilget af det norske luftfartstilsyn), og begge tilbyder en integreret flypilotuddannelse i Norge⁽¹⁵⁾.

Hvad angår argumentet, hvorefter NAC ikke udfører en økonomisk aktivitet, minder klageren om, at begrebet »virksomhed« er bredt, og antyder, at spørgsmålet er, om den pågældende enhed er involveret i en aktivitet, der er økonomisk, og som indebærer udbud af varer og tjenester på markedet, som i hvert fald i princippet kunne udføres af en privat virksomhed med gevinst for øje⁽¹⁶⁾. Klageren mener, at NAC udfører en typisk kommerciel aktivitet med et klart økonomisk formål. Til støtte for dette synspunkt henviser klageren til NAC's omfattende reklameaktivitet, som er karakteristisk for markedsdeltagere. NEAR henviser også til stigningen i sin egen tilgang af studenter siden NAC's konkurs som et illustrativt eksempel på det konkurrenceprægede forhold mellem de forskellige flyveskoler.

Med henvisning til anvendelsen af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, stiller klageren spørgsmålstegn ved det præcise indhold i den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som de norske myndigheder henviser til. Alle flyveskoler i Norge skal opfylde de samme nationale og internationale regler. Derfor kan NAC's aktiviteter som sådan ikke betragtes som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse; NAC skal yde noget »ekstra« sammenlignet med de andre skoler. Klageren identificerer udbuddet af hele uddannelsen i Norge som det eneste »ekstra« element, der tilbydes af NAC. Og selv om det karakteristiske ved en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse er, at den ikke vil blive ydet uden offentlig støtte, tilbyder NEAR en integreret pilotuddannelse, der udelukkende forløber i Norge (til en lavere pris end den, NAC tilbyder). Klageren konkluderer derfor, at en klassifikation af den omhandlede tjenesteydelse som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse er en åbenlys fejl. Under alle omstændigheder anfører klageren, at betingelserne i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, ikke er opfyldt. Klageren anfægter de norske myndigheders argument, hvorefter overdragelsen ifølge en officiel akt skete via den norske luftfartslov og budgetbevillingen. Med henvisning til statsstøtteretningslinjerne vedrørende kompensation for offentlig tjeneste, er tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse ikke præcist beskrevet, og parametrene til beregning, kontrol og revision af kompensationen er ikke præciseret i en officiel akt. I den henseende bemærker klageren, at de norske myndigheder ikke har dokumenteret de omkostninger, der er knyttet til en tjenesteydelse af

⁽¹⁵⁾ Klageren bemærker, at studerende på NEAR får mulighed for at gennemføre hele deres uddannelse i Norge, men at de fleste vælger at benytte sig af mulighederne i udlandet. Forskellen er, at NAC ikke tilbyder sådanne pladser i udlandet, og alle studerende gennemfører derfor uddannelsen udelukkende i Norge.

⁽¹⁶⁾ Klageren henviser i den henseende til sag C-41/90, Höfner, Sml. 1991 I, s. 1979, og C-244/94, Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Sml. 1995 I, s. 4013. På den anden side bruges virksomhedens rent sociale funktion i sag C-159/91 Poucet et Pistre, Sml. 1993 I, s. 637, som et eksempel på en anden klassifikation end en virksomhed.

almindelig økonomisk interesse (dvs. de omkostninger, der følger af en potentiel »forpligtelse« til at gennemføre alle flyvel-ektioner i Norge). Klageren fremfører, at NEAR faktisk kunne tilbyde den samme uddannelse til en lavere pris (¹⁷).

Endelig kommenterer klageren »det markedsøkonomiske investorprincip«. Det fremføres, at NAC i hvert fald har været i økonomiske vanskeligheder, siden SAS besluttede at trække sin støtte tilbage i 2005, og at de norske myndigheder på »investeringstidspunktet« ikke havde grundlag for at forvente et rimeligt afkast af den investerede kapital. Hvad angår det forhold, at myndighederne havde et ejerskab i NAC, henviser klageren til EF-Domstolens retspraksis og nævner, at i modsætning til denne retspraksis var der ikke tale om abstrakte »investeringer«, men at der blev gjort sociale, regionale og sektormæssige overvejelser. Mere specifikt nævner klageren, at Norsk Luftfartshøgskole skal betragtes som en virksomhed i medfør af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og at tilskuddet på 1,9 mio. NOK til denne enhed udgør en økonomisk fordel, som truer med at fordreje konkurrencevilkårene. Da der endvidere er tale om en almennyttig organisation, kan investeringerne næppe betegnes som værende i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip. Klageren gentager ovennævnte argumenter og konkluderer, at Norsk Luftfartshøgskole ikke har fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ifølge EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, og at det omhandlede tilskud ikke står i forhold til omkostningerne ved en eventuel påstået tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.

Klageren identificerer ligeledes yderligere to potentielle støtteelementer med udgangspunkt i de norske myndigheders bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure: NLH indrømmede i en periode NAC en lettelse af de lejeforpligtelser, der var knyttet til de studerendes soveafdeling, og nedsatte betalingen for leje af hangar og administrationslokaler. Klageren mener, at disse foranstaltninger ikke kunne gennemføres i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, og at de derfor udgør statsstøtte fra NLH til NAC.

Hvad angår eftergivelsen af lånet (¹⁸), anfører klageren, at det ikke er tilstrækkeligt at påvise, at private investorer også eftergav lånet, og klageren fastholder sin påstand om, at eftergivelsen af lånet udgør statsstøtte, som ikke er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip. Klageren bemærker bl.a., at Troms fylke ikke har fremsendt dokumentation for, at der eksisterer en omstrukturingsplan, der kunne føre til et rimeligt afkast af investeringen.

Hvad angår lånegarantien, anfægter klageren de norske myndigheders påstand om, at moderselskaber normalt ikke opkræver

(¹⁷) Baseret på de anslåede uddannelsesomkostninger pr. student ved NAC på 937 000 NOK anfører klageren, at NAC overkompenseres, da uddannelsesomkostningerne ved NEAR og udelukkende i Norge er på 512 000 NOK.

(¹⁸) Klageren bemærker, at Troms fylke ikke kommenterede den oprindelige ydelse af lånet og heller ikke udskydelsen af fristen for tilbagebetaling i 2003. Troms fylke fastholder, at disse elementer også udgør statsstøtte.

en garantipræmie på lån til datterselskaber, og klageren henviser til afsnit 3-8 og 3-9 i den norske aktieselskabslov til støtte for sin påstand om, at det modsatte er sandt.

Med hensyn til renten på 8,5 % for lånet fra Målselv kommune gentager klageren de overvejelser, der ligger til grund for det markedsøkonomiske investorprincip, og konkluderer, at i betragtning af NAC's økonomiske situation afspejler renten ikke den risiko, der er knyttet til lånet, der bør betegnes som et tilskud/subsidie, som en privat investor ikke ville have foretaget.

6. De norske myndigheders kommentarer til disse bemærkninger

De norske myndigheder svarede på bemærkningerne fra Rørosfly og klageren ved for det første at understrege, at NAC ikke længere eksisterer som en retlig enhed, og for det andet at anføre, at da NEAR ikke aktivt opmuntrer studerende til at tage hele deres uddannelse i Norge, blev støtte til NAC opfattet som den måde, man bedst kunne bidrage til pilotuddannelsen i Norge på.

II. VURDERING

1. Beslutningens anvendelsesområde

I deres bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure beskriver de norske myndigheder forholdet mellem NLH og NAC og nævner, at i lyset af sidstnævntes økonomiske vanskeligheder suspendede NLH midlertidigt lejeforpligtelserne for den soveafdeling, NLH lejede til NAC, og nedsatte de skyldige beløb for leje af hangar og administrationslokaler.

Klageren nævner denne fremgangsmåde som et eksempel på yderligere to støtteforanstaltninger til NAC, mens myndighederne fastholder, at et sådant skridt var normalt i de givne omstændigheder. Disse foranstaltninger indgik ikke i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

På baggrund af de norske myndigheders oplysninger vedrørende modtageren af lånet fra Målselv kommune svarer denne foranstaltning ikke længere til beskrivelsen i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. De norske myndigheder har også bekræftet, at både dette lån og projektfinansieringen til NLH fra Troms fylke blev overført til NAC »til tjenesteydelser, der er nødvendige for at gennemføre et udviklingsprojekt«. Denne overførsel af midler blev heller ikke nævnt i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

I forhold til den ændrede modtager af lånet fra Målselv kommune mener Tilsynsmyndigheden, at den anfægtede foranstaltning, nemlig finansiering fra kommunen til en fordelagtig rente, svarer til den foranstaltning, der er beskrevet i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, og den vil derfor vurdere foranstaltningen i forhold til den nye modtager og ikke i forhold til NAC. Hvad angår de andre punkter, der er nævnt, er det dog ikke klart for Tilsynsmyndigheden, at der ikke kan rejses tvivl om disse forskellige foranstaltningers forenelighed med statsstøttereglerne. Der kan derfor ikke drages konklusioner om disse foranstaltninger, og de vil ikke blive undersøgt yderligere i denne beslutning. Denne beslutnings anvendelsesområde vedrører derfor kun de foranstaltninger, der er beskrevet ovenfor i punkt I-2.1a-e).

2. Statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1

Det hedder i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1:

»bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter«.

Før disse kriterier gennemgås, skal der fremsættes en indledende bemærkning om den type aktivitet, NAC udøver, nemlig udbud af en flypilotuddannelse.

Der findes et konkurrerende marked for udbud af sådanne tjenester med et højt omkostningsniveau. Det forhold, at tjenesten har et uddannelsesmæssigt aspekt, betyder ikke automatisk, at der ikke er tale om en økonomisk aktivitet. Tværtimod synes den retspraksis, de norske myndigheder påberåber sig, at støtte det synspunkt, at uddannelseskurser, der tilbydes inden for rammerne af det nationale uddannelsessystem ikke udgør tjenester efter EF-traktatens artikel 50⁽¹⁹⁾, mens uddannelseskurser, som væsentligst finansieres med private midler, herunder af studerende eller deres forældre, er omfattet af denne artikel⁽²⁰⁾. Endvidere kan denne argumentation, der vedrører begrebet »tjenesteydelse« som defineret i EF-traktatens artikel 49 og EØS-aftalens artikel 36, overføres til statsstøtteområdet og spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en økonomisk aktivitet, der udføres af en virksomhed som defineret i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1⁽²¹⁾. Der er ikke argumenteret for, og sagens oplysninger støtter ikke en konklusion, hvorefter NAC's uddannelsesforløb ikke væsentligst finansieres af private midler. Tilsynsmyndigheden konkluderer derfor, at den flypilotuddannelse, NAC udbød før konkursen, udgjorde en økonomisk aktivitet, og at NAC er en virksomhed i medfør af EØS-aftalens artikel 61.

⁽¹⁹⁾ EØS-aftalens artikel 37 har samme ordlyd.

⁽²⁰⁾ Se sag C-109/92, Wirth, Sml. 1993 I, s. 6477, præmis 14-17. EFTA-Domstolen har for nylig bekræftet dette synspunkt i dom af 21.2.2008 i sag E-5/07, Private Barnehagers Landsforbund, endnu ikke offentliggjort, præmis 80 ff.

⁽²¹⁾ Sag E-5/07, Private Barnehagers Landsforbund, citeret ovenfor, præmis 80.

2.1. Anvendelse af statsmidler

Støtten skal være ydet af staten eller med anvendelse af statsmidler.

Den omstridte finansiering består af et direkte tilskud, der er ydet inden for rammerne af det reviderede statsbudget, eller af beløb eller fordele, som de lokale myndigheder har ydet. Det er derfor klart, at hele den anfægtede finansiering blev ydet af staten eller med statsmidler.

2.2. Begunstigelse af visse virksomheder eller visse produktioner

For det første skal støtteforanstaltningen give støttemodtageren fordele, der fritager denne for udgifter, der normalt skal afholdes over dennes budget. Imidlertid er det kun overførsler af midler, der begunstiger virksomheder, der skal vurderes efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Før der foretages en undersøgelse af de specifikke foranstaltninger i denne sag, skal det afgøres, om støttemodtagerne er virksomheder ifølge denne bestemmelse.

Som nævnt ovenfor er NAC klart en virksomhed, og det forhold, at den har et uddannelsesmæssigt virke, ændrer ikke i denne sag denne konklusion.

Det viser sig imidlertid, at NLH ikke udfører nogen form for økonomisk aktivitet, som der modtages støtte til. Ifølge fast retspraksis er det den aktivitet, der består i at udbyde varer og tjenesteydelser på markedet, der kendetegner begrebet erhvervsmæssig virksomhed⁽²²⁾. Tilsynsmyndigheden har ikke fået forelagt oplysninger, der viser, at fremme af flypilotuddannelsen i det nordlige Norge kan defineres på denne måde. I overensstemmelse med fast retspraksis gælder det, at kun tjenesteydelser, der normalt ydes mod betaling, kan betragtes som tjenesteydelser ifølge EØS-aftalen⁽²³⁾. NLH modtager ingen betaling for sine tjenester, og den finansiering, som udbetales i overensstemmelse med målsætningen om at fremme flypilotuddannelsen i det nordlige Norge, er tættere på de sociale mål, som EFTA-Domstolen identificerede i Private Barnehagers-sagen, da den fastslog, at den norske stat ikke forsøgte at involvere sig i en overskudsgivende økonomisk aktivitet, men opfyldte sine forpligtelser over for sin egen befolkning på det sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige område⁽²⁴⁾. Troms fylkes støtte til NLH ligner mere en intern overførsel af midler, der er øremærket til fremme af flypilotuddannelsen i det geografiske område, som henhører under Troms fylke, end en betaling for leverede tjenester. Yderligere udbetalinger af en sådan støtte til virksomheder som eksempelvis NAC, hvis økonomiske aktivitet er at udbyde flypilotuddannelse, kan eventuelt udgøre statsstøtte, men som nævnt ovenfor i II-1 falder dette uden for

⁽²²⁾ Sag C-205/03, FENIN, Sml. 2006 I, s. 6295, præmis 25.

⁽²³⁾ Sag E-5/07, Private Barnehagers Landsforbund, citeret ovenfor, præmis 81.

⁽²⁴⁾ Sag E-5/07, Private Barnehagers Landsforbund, citeret ovenfor, præmis 83.

denne beslutnings anvendelsesområde. Hvad angår de oprindelige udbetalinger til NLH, konkluderer Tilsynsmyndigheden, at NLH i hvert fald på tidspunktet for udbetalingerne ikke kunne betragtes som støttemodtager, og de to foranstaltninger, hvor NLH var støttemodtager, kræver ikke yderligere vurdering. Tilsynsmyndigheden vil derfor kun tage stilling til en eventuel fordel for de foranstaltninger, hvor NAC var støttemodtager, nemlig:

— et direkte tilskud på 4,5 mio. NOK over statsbudgettet

— lån fra Troms fylke og efterfølgende eftergivelse

— lånegaranti fra Troms fylke uden betaling af en præmie.

Et direkte tilskud, der tager sigte på at lette driftsomkostninger, opfylder klart denne betingelse.

Ifølge de norske myndigheder blev lånet fra Troms fylke ydet i overensstemmelse med den regionale låneordning, som blev anmeldt til og godkendt af Tilsynsmyndigheden i 1999. Eftergivelse af et lån letter også den finansielle byrde, som støttemodtageren ellers skulle have båret. Der kan imidlertid ikke være tale om en fordel for støttemodtageren, jf. EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, hvis der ligger normale markedsprincipper til grund for foranstaltningen. Ifølge de norske myndigheders oplysninger var følgende enheder ved udgangen af 2005 langsigtede simple kreditorer hos NAC: Sparebanken Finans Nord-Norge AS (2 877 000 NOK), Troms County (400 000 NOK), Indre Troms Samvirke BA (200 000 NOK) og Eriksen Eiendom (200 000 NOK). De norske myndigheder bekræftede, at de to sidstnævnte, der begge skal betragtes som private investorer, godkendte eftergivelsen af de lån, de havde ydet NAC, mens Sparebanken Finans Nord-Norge accepterede en udskydelse af afdragene for andet halvår 2006, men ikke en fritagelse for rentebetaling. Offentlige myndigheder skal forfølge deres debitorer med samme iver som en privat kreditor, men Tilsynsmyndigheden mener dog, at da private markedsaktører også eftergav NAC betydelige lån, udgør Troms fylkes fremgangs-måde ikke statsstøtte.

Ifølge afsnit 2.1 i statsstøtteretningslinjerne udgør statsgarantier en fordel for låntageren og et dræn på statens midler, hvis der ikke betales en præmie for denne garanti. Det fremgår derfor, at den garanti, Troms fylke ydede NAC, gav NAC en fordel, hvorved den begunstigede virksomheden i medfør af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

For det andet skal støtteforanstaltningen være selektiv, således at den begunstiger »visse virksomheder eller visse produktioner«. De foranstaltninger, der undersøges i denne sag, tog direkte sigte på NAC og er derfor klart selektive.

2.3. Konkurrencefordrejning og virkning for samhandelen mellem de kontraherende parter

For at foranstaltninger udgør statsstøtte, skal de fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter. Da NAC er i direkte konkurrence med andre institutioner i Norge og i Europa, som tilbyder flypilotuddannelse ifølge de fælles europæiske regler (Joint Aviation Authorities Flight Crew Licence, eller JAA-FCL), vil finansieringen styrke støttemodtagerens stilling og således kunne fordreje konkurrencen mellem disse forskellige skoler og påvirke samhandelen mellem de stater, hvor de er etableret.

2.4. Konklusion

I lyset af ovenstående overvejelser konkluderer Tilsynsmyndigheden, at følgende foranstaltninger ikke udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1:

— projektf finansiering til NLH fra Troms fylke (I-2.1b) ovenfor)

— Troms fylkes eftergivelse af et lån til NAC (I-2.1c) ovenfor), og

— lån til NLH fra Målselv kommune (I-2.1e) ovenfor),

og at følgende foranstaltninger til fordel for NAC udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1:

— et direkte tilskud på 4,5 mio. NOK over statsbudgettet (I-2.1a) ovenfor), og

— lånegaranti fra Troms fylke uden betaling af en præmie (I-2.1d) ovenfor).

3. Proceduremæssige krav

I henhold til artikel 1, stk. 3, i protokol nr. 3 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal »EFTA-Tilsynsmyndigheden underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil (...). Den pågældende stat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte procedure har ført til endelig beslutning«.

De norske myndigheder anmeldte ikke de ovenfor beskrevne støtteforanstaltninger til Tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden konkluderer derfor, at de norske myndigheder for så vidt angår de foranstaltninger, der er identificeret som støtte (nemlig det direkte tilskud og lånegarantien beskrevet i henholdsvis I-2.1a) og d) ovenfor), ikke har opfyldt deres forpligtelser i medfør af artikel 1, stk. 3, del I, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen. Den ydede støtte må derfor betegnes som »ulovlig støtte« i henhold til artikel 1, litra f), del II, i protokol nr. 3 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

4. Støttens forenelighed

4.1. Vurdering efter EØS-aftalens artikel 61

Ingen af de situationer, der er beskrevet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, kan finde anvendelse i denne sag.

Den omhandlede region er ikke omfattet af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b), finder ikke anvendelse i denne sag.

Den anfægtede finansiering ser ikke ud til direkte at fremme horisontale fællesskabsmål ifølge EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), som f.eks. forskning og udvikling, beskæftigelse, miljø osv. De norske myndigheder har ikke påberåbt sig denne undtagelse. Tilsynsmyndigheden finder derfor ikke, at den anfægtede finansiering kan anses for at være forenelig med EØS-aftalen i medfør af dette stykke.

4.2. Vurdering efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2

Det hedder i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, at »virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ... er underlagt denne aftales regler, især reglerne om konkurrenceforhold, for så vidt anvendelsen af sådanne regler ikke retligt eller faktisk forhindrer opfyldelsen af de opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandlen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider imod de kontraherende parters interesser«.

Anvendelsen af denne bestemmelse er blevet udviklet i statsstøttereigningslinjerne for kompensation for offentlig tjeneste, punkt 25, der fastslår, at retningslinjerne vil blive anvendt til at vurdere ikke-anmeldt støtte, der er ydet efter vedtagelsen af disse retningslinjer. I alle andre tilfælde vil de bestemmelser, der var gældende, da støtten blev ydet, finde anvendelse. De to foranstaltninger, der undersøges, blev indført før vedtagelsen af retningslinjerne (20.12.2005).

Der fandtes ingen specifikke regler for kompensation for offentlig tjeneste før indførelsen af det daværende kapitel 18C i statsstøttereigningslinjerne (nu blot kaldet kapitlet om kompensation for offentlig tjeneste). Tilsynsmyndigheden finder det ikke desto mindre hensigtsmæssigt at basere vurderingen af tidligere

foranstaltninger på Kommissionens meddelelse om forsyningspligtigheder i Europa ⁽²⁵⁾ sammenholdt med EF-Domstolens retspraksis før ydelse af støtten.

Endvidere mener Tilsynsmyndigheden ikke, at indholdet i kapitel 18C i statsstøttereigningslinjerne grundlæggende ændrer udgangspunktet for vurderingen, men blot fastslår, hvad der kræves for at opfylde de forskellige kriterier i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.

Foreneligheden af de to foranstaltninger, der undersøges, vil derfor blive vurderet på grundlag af følgende (kumulative) principper under behørig hensyntagen til tidspunktet for indførelsen af foranstaltningerne og det forhold, at EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, udgør en undtagelse, og som sådan skal fortolkes restriktivt:

- den omhandlede tjeneste skal være en tjeneste af almindelig økonomisk interesse og være klart defineret som sådan
- den omhandlede virksomhed skal udtrykkeligt af medlemsstaterne have fået overdraget at udføre tjenesten
- anvendelsen af konkurrencereglerne skal være hindrende for udførelsen af den særlige tjeneste, det er pålagt virksomheden at udføre, og
- udviklingen af samhandlen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod de kontraherende parters interesser.

Tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

EFTA-staterne har udstrakte skønsbeføjelser, når det drejer sig om at fastsætte niveauet for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og de kan eventuelt pålægge en forpligtelse til offentlig tjeneste for at sikre dette niveau. En stats definition af, hvad den betragter som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, er kun underkastet en kontrol af, at denne definition ikke er behæftet med åbenlyse fejl. For at undtagelsen i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan finde anvendelse, skal forpligtelsen til offentlig tjeneste være klart defineret.

I den henseende følger det af retspraksis, at begrebet »tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse« dækker tjenester, der har særlige karakteristika i forhold til den økonomiske interesse ved økonomisk aktivitet generelt ⁽²⁶⁾. Et af de særlige karakteristiske træk kan være det forhold, at de offentlige myndigheder mener, at tjenesteydelsen skal leveres, også selv om markedet ikke har tilstrækkelige incitamentter til at sikre leveringen af den ⁽²⁷⁾. Når visse tjenester således anses for at være almennyttige, og markedskræfterne ikke sikrer en tilstrækkelig levering af disse tjenester, kan den pågældende stat fastsætte specifikke forpligtelser til offentlig tjeneste for at sikre serviceniveauet.

⁽²⁵⁾ EFT C 17 af 19.1.2001, s. 4.

⁽²⁶⁾ Se f.eks. sag C-179/90, *Merci convenzionali Porto di Genova*, Sml. 1991 I, s. 5889, præmis 28.

⁽²⁷⁾ Se f.eks. Kommissionens meddelelse om forsyningspligtigheder i Europa, nævnt ovenfor i fodnote 25, punkt 14.

I forhold til det direkte tilskud på 4,5 mio. NOK bemærker Tilsynsmyndigheden, at der via den relevante post i statsbudgettet for 2005 bevilges finansiering til »flypilotuddannelse beliggende i Tromsø/Bardufoss«. Tilsynsmyndigheden mener ikke, at dette er en klar definition af en offentlig tjeneste. Selv hvis man hævdede, at det særlige karakteristiske træk er det forhold, at hele uddannelsen forløber i Norge, og at det er tjenestens element af »almindelig interesse«, bemærker Tilsynsmyndigheden, at der ikke i budgettet eller i andre dokumenter, Tilsynsmyndigheden har modtaget, er opstillet en sådan betingelse for tilskuddet.

Tilsynsmyndigheden mener derfor, at definitionen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i dette tilfælde er behæftet med en åbenlys fejl. Betingelsen for, at EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan finde anvendelse (dvs. at en virksomhed udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse), er således ikke opfyldt i denne sag.

Hvad angår foranstaltningen, der er omhandlet i punkt I-2.1d) ovenfor, mener Tilsynsmyndigheden, at en garanti for en vis gæld generelt set ikke kan sikre opfyldelse af en bestemt opgave af almindelig økonomisk interesse. Foranstaltningen skal derfor ikke vurderes efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.

Overdragelse

Selv hvis den omhandlede tjenesteydelse var blevet klart defineret, således at undtagelsen i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kunne finde anvendelse, skal forpligtelsen til offentlig tjeneste være specifikt overdraget ved en offentlig akt. Tilsynsmyndigheden bemærker, at begge de foranstaltninger, der undersøges, ser ud til at give NAC en økonomisk fordel, uden at NAC pålægges en forpligtelse til offentlig tjeneste til gengæld for finansieringen. Hvad angår de norske myndigheders argument, som er baseret på Kommissionens praksis, mener Tilsynsmyndigheden ikke, at det følger af Kommissionens beslutninger, at modtagelse af statsmidler kan sidestilles med overdragelse af en forpligtelse til offentlig tjeneste, når der ikke foreligger en beskrivelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste eller af betingelserne for udførelse af denne⁽²⁸⁾. I den henseende henviser Tilsynsmyndigheden igen til det forhold, at hvis det særlige karakteristiske træk ved NAC's uddannelse er det forhold, at hele uddannelsen forløber i Norge, og at dette er tjenestens element af »almindelig interesse«, er der intet i budgettet eller i andre dokumenter, Tilsynsmyndigheden har modtaget, der gør tilskuddet betinget af et sådant element.

Selv om det således var klart, at de norske myndigheder havde en specifik offentlig serviceopgave for øje, da de besluttede at yde tilskud til flypilotuddannelsen, har Tilsynsmyndigheden

ingen beviser for, at denne opgave specifikt er overdraget til NAC. Artikel 59, stk. 2, i EØS-aftalen kan derfor ikke finde anvendelse i denne sag.

Proportionalitet

De to sidste elementer i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, udgør sammen en proportionalitetstest. Ved afgørelsen af, om de vedtagne foranstaltninger overstiger det, der er nødvendigt for effektivt at sikre opfyldelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste, bemærker Tilsynsmyndigheden for det første, at det er tvivlsomt, om finansieringen er nødvendig, da der ikke er knyttet betingelser dertil, og for det andet at der ikke ser ud til at være foretaget en objektiv vurdering af størrelsen af den nødvendige finansiering. Tilsynsmyndigheden konkluderer derfor, at selv om de andre kriterier er opfyldt, er dette element i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, ikke opfyldt i denne sag.

4.3. Konklusion

Tilsynsmyndigheden konkluderer, at hverken det direkte tilskud (I-2.1a) ovenfor eller lånegarantien (I-2.1d) ovenfor opfylder betingelserne for, at EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan finde anvendelse, og at begge foranstaltninger derfor er uforenelige med EØS-aftalen.

5. Konklusion

Tilsynsmyndigheden konkluderer, at følgende foranstaltninger ikke udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1:

- projektfinansiering fra Troms fylke (I-2.1b) ovenfor
- Troms fylkes eftergivelse af et lån (I-2.1c) ovenfor), og
- lån fra Målselv kommune (I-2.1e) ovenfor).

Tilsynsmyndigheden konkluderer imidlertid, at de norske myndigheder ulovligt har gennemført følgende støtteforanstaltninger:

- et direkte tilskud på 4,5 mio. NOK over statsbudgettet (I-2.1a) ovenfor), og
- lånegaranti fra Troms fylke uden betaling af en præmie (I-2.1d) ovenfor),

hvilket er i strid med artikel 1, stk. 3, del I, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

De omhandlede støtteforanstaltninger opfylder ikke betingelserne for at anvende EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, og de er derfor ikke forenelige med EØS-aftalen.

⁽²⁸⁾ Kommissionens beslutning 2006/225/EF af 2. marts 2005 om Italiens støtteordning for en reform af erhvervsuddannelsesinstitutionerne (EUT L 81 af 18.3.2006, s. 25) anerkender udtrykkeligt, at de omhandlede uddannelsesinstitutioner varetog »den institutionelle samfundsrettede undervisning af privatpersoner ... i det offentlige undervisningssystem« (betragtning 48), og at de derfor »som led i de nationale og regionale bestemmelser på området havde fået pålagt en public service-funktion gennem bindende foranstaltninger« (betragtning 57).

Det følger af artikel 14, del II, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, at Tilsynsmyndigheden skal beslutte, at ulovlig støtte, der er uforenelig med statsstøttereglerne efter EØS-aftalen, skal tilbagebetales af støttemodtagerne —

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Den projektf finansiering, som Troms Fylke har bevilget NLH, og det lån, Målselv kommune har ydet til NLH, sammen med Troms fylkes eftergivelse af et lån ydet til NAC udgør ikke statsstøtte i medfør af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Artikel 2

Det direkte tilskud på 4,5 mio. NOK over statsbudgettet og Troms fylkes lånegaranti udgør statsstøtte til NAC, som ikke er forenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Artikel 3

De norske myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den støtte, der er nævnt i artikel 2, og som ulovligt er udbetalt til NAC.

Artikel 4

Tilbagesøgning iværksættes omgående og i overensstemmelse med de nationale retsplejeregler, forudsat at disse åbner

mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af denne beslutning. Den støtte, der skal tilbagesøges, pålægges renter og renters rente fra den dato, hvor den blev stillet til rådighed for NAC, og indtil den er tilbagebetalt. Renterne beregnes på grundlag af artikel 9 i beslutning nr. 195/04/KOL.

Artikel 5

De norske myndigheder underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning EFTA-Tilsynsmyndigheden om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme den.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

Artikel 7

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 2009.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Kristján A. STEFÁNSSON
Medlem af Kollegiet

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) nr. 1061/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningsvaskemaskiner

(Den Europæiske Unions Tidende L 314 af 30. november 2010)

Side 47, betragtning 8:

I stedet for: »oplysningskemaet«

læses: »databladet«.

Side 49, artikel 3, litra b):

I stedet for: »oplysningskema«

læses: »datablad«.

Side 49, artikel 6:

I stedet for: »centrifugeringsevnen«

læses: »centrifugeringsevneklassen«.

Side 49, artikel 9, stk. 3:

I stedet for: »Hvis der er vedtaget en gennemførelsesforanstaltning for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, for så vidt angår husholdningsvaskemaskiner, anses husholdningsvaskemaskiner, som overholder bestemmelserne vedrørende vaskeevnekrav i denne gennemførelsesforanstaltning, og som overholder bestemmelserne i denne forordning, og som bringes i omsætning eller udbydes til salg, leje eller køb på afbetaling inden den [dato indsættes: 12 måneder efter forordningens ikrafttræden], for at opfylde kravene i direktiv 95/12/EF.«.

læses: »Hvis der er vedtaget en gennemførelsesforanstaltning for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, for så vidt angår husholdningsvaskemaskiner, anses husholdningsvaskemaskiner, som overholder bestemmelserne vedrørende vaskeevnekrav i denne gennemførelsesforanstaltning, og som overholder bestemmelserne i nærværende forordning, og som bringes i omsætning eller udbydes til salg, leje eller køb på afbetaling inden den [dato indsættes: 12 måneder efter forordningens ikrafttræden], for at opfylde kravene i direktiv 95/12/EF.«.

Side 52, bilag I, afsnit 1, punkt (1), nr. VII:

I stedet for: »centrifugeringsevnen«

læses: »centrifugeringsevneklassen«.

Side 55, bilag I, afsnit 2, litra d), nr. 11:

I stedet for: »centrifugeringsevne«

læses: »centrifugeringsevneklasse«.

Side 56, bilag II, overskriften:

I stedet for: »Oplysningskema«

læses: »Datablad«.

Side 56, bilag II, afsnit 1:

I stedet for: »oplysningskemaet«

læses: »databladet«.

Side 56, bilag II, afsnit 1, litra j):

I stedet for: »Centrifugeringsevne, jf. bilag VI, punkt 2, udtrykt som »centrifugeringsevne »X« på skalaen A (lavt forbrug) til G (højt forbrug)«. Den kan udtrykkes på anden måde, forudsat at det er klart, at skalaen går fra G (højt forbrug) til A (lavt forbrug).«.

læses: »Centrifugeringsevneklasse, jf. bilag VI, punkt 2, udtrykt som »centrifugeringsevneklasse »X« på skalaen G (lav effektivitet) til A (høj effektivitet)«. Den kan udtrykkes på anden måde, forudsat at det er klart, at skalaen går fra G (lav effektivitet) til A (høj effektivitet).«.

Side 56, bilag II, afsnit 1, litra l):

I stedet for: »oplysningskemaet«

læses: »databladet«.

Side 56, bilag II, afsnit 2:

I stedet for: »oplysningskema«

læses: »datablad«.

Side 58, bilag IV, afsnit 1, litra e):

I stedet for: »centrifugeringsevne«

læses: »centrifugeringsevneklasse«.

Side 58, bilag IV, afsnit 2:

I stedet for: »oplysningskemaet«

læses: »databladet«.

Side 60, bilag VI, overskriften:

I stedet for: »centrifugeringsevne«

læses: »centrifugeringsevneklasse«.

Side 60, bilag VI, afsnit 2, overskriften:

I stedet for: »centrifugeringsevne«

læses: »centrifugeringsevneklasse«.

Side 60, bilag VI, afsnit 2, første punktum:

I stedet for: »centrifugeringsevnen«

læses: »centrifugeringsevneklassen«.

Side 60, bilag VI, afsnit 2, tabel 2, overskriften:

I stedet for: »centrifugeringsevne«

læses: »centrifugeringsevneklasse«.

Side 60, bilag VI, afsnit 2, tabel 2, første kolonne, første række:

I stedet for: »centrifugeringsevne«

læses: »centrifugeringsevneklasse«.

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn

(Den Europæiske Unions Tidende L 314 af 30. november 2010)

Side 66, artikel 4, litra b):

I stedet for: »b) fjernsyn, der udbydes til salg, leje eller leje med køberet i situationer, hvor slutbrugeren må formodes ikke at få lejlighed til at se det udstillede fjernsyn, forsynes med de oplysninger, som leverandøren skal give i overensstemmelse med bilag VI«

læses: »b) fjernsyn, der udbydes til salg, leje eller leje med køberet i situationer, hvor slutbrugeren må formodes ikke at få lejlighed til at se fjernsynet udstillet, forsynes med de oplysninger, som leverandøren skal give i overensstemmelse med bilag VI«.

Side 78, bilag VI, overskriften:

I stedet for: »Oplysninger, der skal gives i situationer, hvor slutbrugerne må formodes ikke at få lejlighed til at se det udstillede produkt«

læses: »Oplysninger, der skal gives i situationer, hvor slutbrugerne må formodes ikke at få lejlighed til at se produktet udstillet«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) nr. 1060/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår krav til miljøvenligt design af køle/fryseapparater til husholdningsbrug

(Den Europæiske Unions Tidende L 314 af 30. november 2010)

Side 17, titlen:

I stedet for: »krav til miljøvenligt design«

læses: »energimærkning«.

Side 17, betragtning 10:

I stedet for: »oplysningskemaet«

læses: »databladet«.

Side 19, artikel 3, litra b):

I stedet for: »oplysningskema«

læses: »datablad«.

Side 19, artikel 4, litra b):

I stedet for: »at køle/fryseapparater til husholdningsbrug, der udbydes til salg, leje eller leje med køberet i situationer, hvor slutbrugeren ikke kan forventes at besigtige det udstillede produkt, mærkes med de oplysninger, som stilles til rådighed af leverandørerne, jf. bilag V«

læses: »at køle/fryseapparater til husholdningsbrug, der udbydes til salg, leje eller leje med køberet i situationer, hvor slutbrugeren ikke kan forventes at få mulighed for at se produktet udstillet, forsynes med de oplysninger, som stilles til rådighed af leverandørerne, jf. bilag V«.

Side 35, bilag III, overskriften:

I stedet for: »Oplysningskema«

læses: »Datablad«.

Side 35, bilag III, afsnit 1:

I stedet for: »oplysningskemaet«

læses: »databladet«.

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1059/2010 af 28. september 2010 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningsopvaskemaskiner

(Den Europæiske Unions Tidende L 314 af 30. november 2010)

Side 1, betragtning 7:

I stedet for: »oplysningsskemaet«

læses: »databladet«.

Side 2, artikel 3, litra b):

i stedet for: »oplysningsskema«

læses: »datablad«.

Side 3, artikel 9, stk. 3:

I stedet for: »3. Hvis der er vedtaget en gennemførelsesforanstaltning for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, for så vidt angår husholdningsopvaskemaskiner, anses husholdningsopvaskemaskiner, som overholder bestemmelserne vedrørende opvaskevnekrav i denne gennemførelsesforanstaltning, og som overholder bestemmelserne i denne forordning, og som bringes i omsætning eller udbydes til salg, leje eller køb på afbetaling inden den 20. december 2011, for at opfylde kravene i direktiv 97/17/EF.«

læses: »Hvis der er vedtaget en gennemførelsesforanstaltning for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, for så vidt angår husholdningsopvaskemaskiner, anses husholdningsopvaskemaskiner, som overholder bestemmelserne vedrørende opvaskeevnekrav i denne gennemførelsesforanstaltning, og som overholder bestemmelserne i nærværende forordning, og som bringes i omsætning eller udbydes til salg, leje eller køb på afbetaling inden den 20. december 2011, for at opfylde kravene i direktiv 97/17/EF.«

Side 10, bilag II, overskriften:

I stedet for: »Oplysningsskema«

læses: »Datablad«.

Side 10, bilag II, afsnit 1:

I stedet for: »oplysningsskemaet«

læses: »databladet«.

Side 10, bilag II, afsnit 1, litra k):

I stedet for: »oplysningsskemaet«

læses: »databladet«.

Side 10, bilag II, afsnit 2:

I stedet for: »oplysningsskema«

læses: »datablad«.

Side 10, bilag II, afsnit 3:

I stedet for: »oplysningsskemaet«

læses: »databladet«.

Side 12, bilag IV, afsnit 2:

I stedet for: »Angives yderligere oplysninger fra oplysningsskemaet, udformes de som vist i bilag II og tilføjes ovenstående liste i den rækkefølge, som er fastsat for oplysningsskemaet.«

læses: »Angives yderligere oplysninger fra databladet, udformes de som vist i bilag II og tilføjes ovenstående liste i den rækkefølge, som er fastsat for databladet.«

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) nr. 61/2011 af 24. januar 2011 om ændring af forordning (EØF) nr. 2568/91 om kendetegnene for olivenolie og olie af olivenpresserester og de i den forbindelse anvendte metoder

(Den Europæiske Unions Tidende L 23 af 27. januar 2011)

1. Side 3, bilag I, kategori 2 »Jomfruolie«, i kolonnen med overskriften »Organoleptisk vurdering Median for mangler (Md) (*)«:

I stedet for: »Md ≤ 2,5«

læses: »Md ≤ 3,5«.

2. Side 3, bilag I, kategori 3 »Bomolie«, i kolonnen med overskriften »Organoleptisk vurdering Median for mangler (Md) (*)«:

I stedet for: »Md > 2,5 (2)«

læses: »Md > 3,5 (2)«.

3. Side 3, fodnote 2 til tabellen:

I stedet for: »2,5«

læses: »3,5«.

IV Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten	
★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 290/09/KOL af 1. juli 2009 om støtte til flypilotuddannelse i Troms fylke (Norge)	59

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) nr. 1061/2010 af 28. september 2010 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningsvaskemaskiner (EUT L 314 af 30.11.2010)	69
★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2010 af 28. september 2010 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af fjernsyn (EUT L 314 af 30.11.2010)	71
★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) nr. 1060/2010 af 28. september 2010 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår krav til miljøvenligt design af køle/fryseapparater til husholdningsbrug (EUT L 314 af 30.11.2010)	71
★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1059/2010 af 28. september 2010 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningsopvaskemaskiner (EUT L 314 af 30.11.2010)	72
★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) nr. 61/2011 af 24. januar 2011 om ændring af forordning (EØF) nr. 2568/91 om kendetegnene for olivenolie og olie af olivenpresserester og de i den forbindelse anvendte metoder (EUT L 23 af 27.1.2011)	73

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA